

[illegible]

[illegible]

[illegible]

भुम्भसीवादि बुद्धिभित्तिपठित्वासीव इत्याद्युदात्तं प्राचातमुनिअयासुक्तत्वात्प्रमाणमिति संतः पवेचसर्गसिद्धिस्तुल्यंवेति प्रियोवत्सन्तेमेनेतिभग्नप्रयोगस
 मपनवाद्यर्थेष्वप्येव वाशब्दोक्तोऽप्येव विधिशोभोयित्वाङ्गुशः साम्य इत्यमरः गुणस्य बोध्याय सेशाकवयपुर्बेष्टादिकानिदाशुशेयानिभे
 केकदाहमन्वात् कर्तव्यंवेतिनदलानिबेयंनानिद्र्यादिदर्शनाद्वृत्तिभाष उनिप्रवृत्तिः इति अकारादिरेकसंतेष्टोप्रत्याहारः द्युमिप्रत्याहः कर इति स्वरोयेक सेवो
 धः ननु च रतः चार्थस्याप्योतिव्यदिनिर्देशात् तेनपेदेव स्मयन्न संयिनिवेद्यः निधानइति किं चकारजनहारप्रअत्राज्येननिष्ठेधः नस्य प्रादिद्युयादेनानि
 वातत्वात् अपरितिवातः इतिचादिनाम वनिधातसंज्ञाविधानात् डिन्नादिचभाख्यात् इधरद्येकिं योयोगे मर्यादाभिधिशोतय पुन मर्यादाविद्युद्भावास्वराणा
 धेरपिधः आपवमिति - हर्वप्रज्ञातवाकायः स्यामपात आतको यमाकारः पूर्वविर्यतेअमस्याः इदानीनेवेममत्पेदुत्तरार्थः ओङ्कइति अत्रमिष्य ओतअसिप्रतिषेधः ओङ्क
 निपाठः इत्यमरश्चतस्यवृत्तिवेधोक्तः अः अमरः अदः अमरः इतिअमरः इतिओक्तः निरोक्त इत्यथानस्यात् सचवक्तव्यानवक्तव्यः लसरागप्रतिपादेकयोः प्रतियदेकस्यवमिव्य
 ति - यदेनापि - अमरः संपद्यतेनाभवत् अत्रप्राप्नोति - एवंतद्दिगोणचुराद्योयुत्येकार्यं संयत्यया इति त आया - भोरनुबंधः इत्यमरवर्ति कोनुवधते - द्युतस्यका द्युतगतेनिपा
 त्वाभावात्तेत्यरेनिपातः किंयोगे - यत्तुभनोर मर्यादामि पततः किदेवसि - बाधवायादि इतिपुद्गुदाहते मज्जा व्यविरोधादुपेक्ष्य हे व्यं ओदकैरेवेति वेति अवेदिके इतिइति
 बोधो धातिनि किं अलोइति अत्राविकल्प्योमाभत् स्यामिति इअउअत्रावच्छरः तेवा-अपाउअइति - किमुक्तमिति यत्तस्यास्तुत्या न्नानुत्वारः ओदतेनिपातइत्या रभेन
 त्यप्येवमभित्तिवत्तिप्रत्यावृत्त्येव नैलभनइतिबोध्य इत्याकारेनइति शब्दमिदहाहमायेत्ये - अदेशापेक्षं पुरुषायेत्पवा - अकारस्यदेशीत - वाक्यचसाम ध्यातुभ्यते म धादि आ
 हाकनाइत्यधारे स प्रमीअप्राध्यायेषमपेतेतेअधीयंताक्यमेतेनैवाकारुन सभावादिनिजव्याः सैवोभममात्रोपलदाकमितमभिधेयादः - इरात्संबोधनइति - सप्रम्यंइति -
 अवेअमरकिं - अमरम चैवोतिव्यः इत्यथानस्यात् - अथकिं यमा तोरप्यप्युहसो कस्मादेवजनभवति अदस्य स्वार्थोद्गीर्ति सप्रम्यंयोभावात् अ पाल्लहस्या योयप्र
 नेतव्यपवेतिविक्रमः सवुदुआपुर्विद्योयते इतिवेति उज्जप्रसन्नबोधकपदगुह्यते अस्त्वबधिति - अजाप्यवेदिकेदेतोवोद्यो अवेदिकेइति अग्रीत्यप्रयपानमेवात् उरोल्लतइति अ
 पिशब्देगुरोर्गुरुत्वमुक्तः इति धः श्रीविद्यानगरस्यायील्लेकेषकस्वर्मागमवित्तायादिटीकायां संधारभरजोगत सुभः श्रीविद्यानगरस्यायीदेमंकरासुतेकैरुध ओल्लेके
 शाकतेष्वारव्या सैव्यभाषसंज्ञमा २ अथरस सैधिः अपाउवेजवाहति अमलसुभा व्यं च पाइसेवपाठः - समिदअकु कुच अशुभमहासने इत्यादावव्याधेयप्रवृत्ति
 स्यात्तु यदा - अवेनल्लेकेकैकजैव्ये पदंतस्य सुवर्तते - पदंतस्य सुवर्तते - पदंतमेवमान स्पजवाभवत्परेइत्यर्थः स्वरागास्त्वविधयोक्ताधकारेनाज्ञातेरविधयरति - अज्ञाच्यते - तयागताः पदलि
 तेत्यादी अतिप्रसंगवारणात्तदुन्यमर मक्तव्य तत्रव्यक्तिसाधवाद्यनप्यदृशणमेवकत्रैव नवोक्तदोषः वातसामेइतिइत्यसिहे अवसानमितिमित्येने - अन्नमेवेतिरुदाग - विद्ये
 तिल्लमिन्यादिप्रयोगेइत्येनात् अत्रार्थचप्यदृशस्यपिमानत्वात् अत्रैतमर्थदे-बावसनेइत्यत्रावसान शब्दस्यासंवाचकतामेवित्ता - विद्यायोवसानमित्येनवर्गाभा
 वस्यवसानस्यैकैक्यसात्त्वकारणाविरुद्धत्वात् किंचेवभवत्तुअः इहसंज्ञीमहत्तवडनमिन्यादिचुवावसानइत्यननपेदेकारणवर्तनः नवेष्टापज्ञिः तदस्याधुल्लतवदृशनात्
 स्मर

मवककुचकरोदो अथविपरितारः कथं इति चेदियं - अमेअसवेतत्रयस्थिति विभाषा अथरागाहं विज्जं पानामपि न वात्र माअभवंती विधायानाह - तस्माद्यमित्यादौ अमकराण्यं
 तस्य अवेतत्रयस्वादितीति भवति अपि अचस्वितविभाषा आबणास्य स्वीकृतत्वात् अथ भवत्युत्र इत्यत्र स्वरेचपान सानामिति तस्त्रयापादिक दकारस्या
 षितिनेनेन रूपेण सिद्धिरिति चेत्सत्त्वं स्वरेचपान सानामिति तस्त्रयावसाने इत्यस्योहिरगत्वेनासिद्धत्वात् किंच तच्छिवमिषमित्यत दोनाव
 साने चत्वे कुतेर्यथाह इत्यनेन सर्वधेयत्वात् एतेन इति अत्र स्वरेचपान चत्वेमिति व्याकुर्वता हं सुपा इत्यानां भवितुमवसानं ने अत्र हं तव्य
 रपरिभाषायां हं तस्मिं शास्त्रातिवर्तयतीति अत्र भाषायावसाने इत्यस्या प्रवृत्तेरित्युक्ता ह्यवयवाभावे जीदीतेनाना मतेनातिवशेषादिति
 के. अथयहं किं अगत्स्वोभित्यादौ भावते अथ तत्र रेचपान सानामिति त्वस्यैव प्रवृत्तिरिति चेत्तर्हि उत्तराद्यं भवगुरु तां स्वव्याप्यमिहेव
 कर्तुं - यदनेन किं. तच्छे. अमेअ माचेति अत्रापि यदाह इत्यनुवर्तते ते तेन वचनीत्यादौ न. अथ द्वे अथ वस्यथाचतीति न के. चित्तं न पानाभेदपि
 अमाभवेती प्रत्यये च नित्यत्वाभः यत्र के अत्र नमयति नित्यमित्युक्तं तद्वा रव्यवरोधादुपेत - च यदिति किं विरोधां स्तोत्यादौ स्वरस्य माभवे
 चपाच्छुः शः इति. यदनेन किं विरश् शः. रेपर्वि पूर्वोदोत्पादिके शप्रत्यये रू. एमेन इति प्राचः तस्मिन्. विरश् शंस्यस्फुटो दसत्वा. छुदसि
 इत्यानुवर्धे. स्वीकारात् पदान्तरस्य दत्तारणमिचोचिते एतज्जली समतत्वात् किं च सच्छेदो दीप्तस्य पदात्तात्. न परस्परस्य स्पष्टः इत्यत्र
 अत्राकारे स्थितः विसर्वाद्रूपेणोत्पादिके सप्रत्यये मध्यम्येणोत्पादित्यभिन्नो विरश्. शमित्यादौ यद्येति प्रज्ञो रमाया मुक्तेवतो दीप्तिता नो मतेन विरो
 धात् छुदस्वत्वादित्यस्यागतिक गतेनेनोपेतितत्वात् चपादिति किं. प्रशाब्द शोते. अथेकिं वक्तुं प्रयोगाति. शः किं. वाक् साधुः न
 नुचपा इत्यनुवर्धं च शब्दभिन्नं परिणामं कृत्वा चपादिति व्याख्या ग्रीयते इति चेत् तस्यैव तर्कं चपादिति होम भा इत्यत्र चत्पते
 इत्यर्थे च अत्र न जादिना वा कादुयमाभियते तत्राद्य उक्त एव द्वितीयस्त. चप मतनीति चपात् तेन सहिते. छुः तस्य शब्दा
 नेन प्रकाः पाप्रशमीत्यादौ शत्वे विधेय पूर्वनिर्देशात् तत्तदे हाथ चपाच्छुः छु. इत्युक्तं तदेहः स्यात् होम भा इति चपादित्यनुवर्धे

[illegible]

ह्यभावः पदस्य इत्यनुवृत्तेः परादितिलब्धत्वं अनुवृत्त्यादिनिग्रहणमस्यानित्यत्वज्ञापनापोत्यभिप्रेत्याह भवति न गच्छे
नेति वरावतिरिति वृत्तचनवति अथ उदधिकनवरिति या नशातः नविदस्य नच नदयोपादानं युक्तस्यानित्य
त्वज्ञापनार्थ इत्याशयेनाह सुषोवेति सुषः सकारस्वयस्येनेत्यर्थः तौल्येति इति अत्र लघुभावस्तौल्यस्य अनुवृ
त्तेर्मानेनोद्योगसकारनिवृत्त्यर्थमित्युक्तं लकारपूरस्य सूकाराभावात् कोलुनिति इत्यादावन्तरेणोचितेनेराभावः अत्र
वृत्त इत्यत्रापि परत्वादेन रगत्वाच्च देवैकज्ञस्य नोद्वेग इति द्विलकारपादं तूल्येति इति उदः एवं सर्वमात्रान्ना भवति अत्र
देवैक्येनेने नोद्वेग इत्युक्तं लकारस्य रगत्परत्वाच्च नोद्वेग इति द्विलकारपादं तूल्येति इति उदः एवं सर्वमात्रान्ना भवति अत्र
वृत्तिरित्यस्य विधेयत्वेनोपन्यासाच्चावाङ्मिरवतीत्यत्राऽनुनासिको लंकारः उदः स्यात्तु भवति इति उदः परयोः स्यात्तु भवति
तल्लोपः स्यादित्यर्थः उत्थानं उन्नमनं इति स्थीयते इति स्थानं भवेत्युदः बुद्धोरनाकावित्यन्नादेशः सलोपेक
नित्यत्वे च पाठस्यानामित्येवकार्यतकारनकारः नः सकच्छेते इति अत्र यदेत्यसमागमः ननु नस्य तया सति
नकारस्यानुस्वारो न स्यात् अथ दान्नत्वाभावादित्याशयेनाह नान्नस्येत्यादि पदस्य किम् इति न इति किं
तदीकते छेत्त इति किं भगवैर्भूकुरु अथ वेत्यप्युक्तं अथ तत्स्वयवस्थितत्वा अथगात् मस्थानिकस्य नस्य स
मेत्याशयेनाह न प्रशान्द इति प्रशान्तनेनेति इति समउपसर्ग इत्यस्मात् नमान्नस्य द्वाविति दीर्घे मोतेत्या
नेरित्यनेन नत्वेनैव प्रोच्यते इति भवान्छूर इत्यादि न्नोन्नमनं च छेत्तु न च शाविति च तदुच्यं रूपाणां नि

[illegible]

दुर्निर्मितः वस्तुतस्तु नो मित्येव कर्तुं शक्यं. अम्यत्तेरित्यादि निर्देशेनास्यानिवृत्त्यपमानम्. सत्त्वादिति सिद्धं. अत्रैव
मवधेयं. मां इति कर्त्तुं नो विन्यादिखिवम इत्यस्य प्रयत्नात्माशङ्कामिति. योगं विभज्य तत्र संकेतं चानुचर्य कचिन्मस्य
तस्मात्तमः इति च्याख्यायते. ननु पुस्तोक्तिकलः पुस्तुत्र इत्यादि सिद्धातीत्यक्तं. ननु पुस्तोक्त्यपरे खपे संयोगान्नस्य लोपोनेति
स्वाज्ञावरोधादुपेक्ष्य. नञ्चाः पदान्ते न से इति. चकारोक्तिकारस्य समुच्चयाद्यः. अन्त्यथाऽप्रयदानेन स्येव स्यात्तत्र
पदान्ते किं. भवान्याति अत्र यदान्नागहर्गादेन तस्त्रयर्थत पदान्नास्याधिकरोवाध्यः. न से इति किं. मन्यते. यम्यने
अत्र ह्यमभा इत्यतो हकारमनुवर्त्य सच विभक्तिपरिणामेन सप्रम्येतो बोध्यः. इत्याशयेनाह. हकारे चेति. यमाये पेस्प्य
वा इति अत्येति किमर्थमनुस्वारधरा मङ्गायानु न संभवति. तस्यानुवृत्तेरिवलाभात्. न च प्रथमान्नस्यानुवृत्तस्यानुस्वारः
इत्यस्य यच्छीवि परिणामार्थमिति वाच्यं. यमा इत्यपरे शापेक्षायामर्थात्वाट्टरिविपरिणाम संभववाच्य. एवं तद्विषयपय रामर्षी
र्षः अनुस्वारस्य यमा भवति येपरे ते स्पथपस्य संबंधिने भवति. संबंध्यश्चास्वारोपयमेव. ननु शाङ्गप्रपमानं. तस्यास्य त्
स्पृगहर्गा विनायितुत्तमत्वात्. सवर्ण इत्यध्याहारवात्तथावानुस्वारस्य नाशिकास्य सदृशः. यपस्य त्सवर्णा य यमा भव
ति इत्यर्थः. तेनैकेन भवति अनुस्वारशङ्कश्याभावात्. न च शाङ्गप्रपमानं. स्यादिति वाच्यम्. यमा इत्यस्य जति
पक्षेन यजानीये सवर्णे यफ्नातीयस्यानुस्वारशङ्कस्य विधानेन च नस्य चरितार्थत्वात्. यत्र यमोत्येति तत्तदुक्तं.
अनुस्वारोपयमा से ह से इति वाछे परगीय अत्रनुस्वारस्य सदृशः. न सदृशयोः सवर्षेऽप्योदेशो भविष्यतीति व्यर्थं.

पेया इति. तत्त्वसहस्रेणैव सुतुनानि व्याप्तिः तेषां यमसंख्या भावात्. इति. अत्रेदमवधेयं. तस्मान्ने एवेव तदंतर्भूतं
 स्यमसंख्याप्याप्तौ पक्षे पृथक्कृतं साहचर्यं पस्य पृथक्कृतं किंच अत्र नु द्वित्रि लब्धना तु स्वरेण तस्मादपि स्यात् शक्यत्वा
 त्. तस्माच्छेपेपदान् तस्यादौ पाञ्चदशित्वेति द्वितीयसूत्राद्यन्याससामर्थ्यादिना तदन्तर्विवक्षयमित्यासयेनाहः. यदन्ते
 वर्तमाने स्येति वक्ष्यते. वक्ष्यते विचक्षणः. इत्यभिप्रेत्याहः. यत्तुल्यमनपरहकारे इति विशेष्यं. यच्च यच्च लब्धमेव
 न अत्र ते परे यमसंख्या. तस्मिन्. किंचा इति. द्वातीते हि. किंच लब्धयतीत्यादि. ज्वलत्पुच्छं च लब्धे ज्वलत्पु
 लब्धं. त्वल्लभमनपसंगाद्वैतिमित्याहुस्त्वत्वे. कुः पञ्चपुच्छे वेददादिः. कृदि सुखे. कुर्वेति न्यजनस्य गाल्लते
 अस्मिन् बहिरंगमंतरंग इत्यत्र सिद्धत्वात्. त्वेति व्याख्याते विभाषाभ्युपगमात्. शशे च पस्य द्वितीयाद्या. दनाम
 स्य बाधुः. शशे. कुः कुकौ बापकारेण नृत्नकारस्य म्बा. इत्यादिसंज्ञाते. इ. च गच्छ. कुतयोः. इ. स्य कुक
 रास्य पुच्छं. भवतीत्यर्थः. वक्ष्यते. कुसोः. कः. पौ वेति. कुञ्जपुच्छं कुपुतयोः. अत्रादेशनिमित्तं यायया क्रमे.
 अत्रादेशकया बुद्ध्या रगाद्यैकैवल्येण रक्षारणा संभवान्न न निर्देन न संस्कारात् सत्त्वाधियसंस्तुत्यः. इति निबोध
 दर्शनात्. कत्वयोः. कः. पक्षयोः. ५. प. अन्वत्रोच्चरविद्योर्बाधनात्. ॥ श्रीविद्यानगरस्यायीयैजोरामकरत्पदि
 त्स्सत्सन्धोर्व्याख्या संहिलोके रासंज्ञिकः. इति ह ससंधिः. अथाविसर्गसंज्ञिः. विसर्जनीयस्य स इति

तिशये वक्तुं तत्कृत्वा तन्निप्रसंगवारणार्थमेवावगृह्णामः ननु ज्याद्ये इत्येव स्तज्यताम् स्वरेयत्वेवेति पुनर्न
नेकम् देवइहेत्यादौ यकारे क्रते योसोपश्रवित्यनेन लोपसिद्धेः न च तज्यायाद्यनुवर्तनादस्य कथं लो
पस इति वाच्यम् यकारात्पूर्वमङ्गलं गृहीत्वा य इत्यादि ह्यपसंभवात् लङ्गाराप्रभियदोक्तपरिभाषायात्स्वमित्य
त्वात् उच्यते भोस्तइत्युच्चारणे योवेत्यनुवर्तने न तच्च भो इहेत्यादि न सिद्धेन स्वरेयत्वेवेति अत्र वारणात्परस्य
विस्मयस्वरेयत्वेत्यर्थः भोसः इति यच्च खानतुपचमीभोस्तइत्यस्य सा तत्वेन ततः परस्याविसर्गस्याभावात् इ
त्यभिप्रेत्याह भोस्तभगोस्तत्रोस्तइत्येतस्येति भोस्तभोस्तत्रोस्तइत्येतस्मात्परस्य तुक्तम् यत्तु प्राञ्चः प्रमाह
एव भोस्तइत्यत्र निपातभवच्छब्दद्वयोरपि सामान्येनानुकरणात् तद्याच्च भोदेवाभालक्ष्यगी भोविद्वद्भो इहेत्या
दिसिद्धं न च भोस्त इत्यत्र भोस्तर्गुहृणाङ्गमङ्गो इह अद्यायादीत्यादावव्याप्तिरिति वाच्यम् प्रत्याहारात्प्रायोगेना
व्याप्तिनिवारणात् एवं च विभोरित्यादाविति प्रसंगवारणसंभवति न स्पष्टत्वात् नान्नर्भावात् अत्र तु युभाष्यः ननु अत्र
भोसोरवेतोपश्रवितिसंज्ञगीयः तदाहं माजालायेव पिबेत्तुपदेयः भोसोऽवयवोऽवर्णात्पर इति स्वभेदे तु नाग्रं
यः इति स्वभेदे व्याप्तिन अत्रेदमवद्यं व्याप्तेसोवे लोपसिद्धिस्तत्रगीय तद्याच्च नञ्स्मात्संभवेत्तुपदेय
दोषयोरसंभवेव व्यादित्यप्यपञ्चेम्यतत्वात् भोस इत्यस्य अक्षरमत्वाच्च भोसोऽवयवोऽवर्णात्पर इत्यस्याद्ये

एवम्

स्पृशतुलभत्वात् एवं च स्वरेयत्वेत्यस्य द्विरुक्तिश्चेति महत्त्वाच्च न भिन्नो र इति ननु ना भिन्नः इति किमर्थं मवयत्वात्
 पश्यादिविधानेन ह्यसाद्विसर्गाद्विधानेन च नैस्येव परिसेवात् एवमर्हन्ना भिन्न इति योगो विभज्यक्तुः कीति
 चानुवर्ज्य विभक्तिपरिणामेन प्रथमान्नैतेन निष्पत्त्यह इत्यादिसिद्धतीति यत्तु ना भिन्न इति यो विभागे ज्याद
 भेनोपशित्यतोऽवत्वापसिति चानुवर्जने क्वचिन्ना भिन्नः परस्य विभक्त्यविशेषोपपत्तेन संसाभ्युपदे इत्यादिसि
 तिद्विमित्याहुस्तत्र- तेन भिमित्यादिच्छेदोऽसत्वात् छन्दसि हृद्व्यानुविधिरित्यस्योक्तत्वाद्भ्युपदे इत्यत्रापि भूमि
 शब्दस्य ह्रदंते त्वेन ह्रदिकारदिनीपि कृतत्वे व्याख्यानेना भिन्न इत्येकयोगः र इति च द्वितीयोक्तत्रये वा इति चा
 नुवर्ज्य इति व्यस्यते च कृत्वा वाक्यभेदेन व्याख्येयमित्याशयेनाह- रेफप्रकृतिकस्य खपेवेति रेफप्रकृतिया
 म्यसत्वात् तस्य बलगतत्वे रेफप्रकृतिकस्येत्येति नोचितं वक्तव्यं र इति सत्रार्थेन वक्तव्यता येत्याह र इति यद्येव्यान
 नुपंचमी रित्येवोदीर्घश्चेति रिदिति सप्रमी अत्र इति व्यच्छेदतमनुवर्तते इत्यभिप्रेत्याह- रेफस्येति रीतिसप्रमी
 निर्देशादप्यभिनिमित्ताद्रेफात्पूर्वस्येत्यास्येनाह स्वस्येति- चकारे विधेयके ह्येवोपदीर्घयोः समुच्चयद्योतकः शो
 वाच्चसे इति सप्रपञ्चतया- समाहारश्रवतस्मात् स इति तच्छब्दस्य कृतात्वे सत्वं स्यानुकराण्यय इति एतच्छ
 दस्यैकतात्वं सत्वं स्यानुकराण्यनुकार्यनुकराण्येभेदार्थवत्सदोभानात् इदं सर्वदीर्घां सर्वकार्याभावाद्वा

पितः स धातुरित्यादिज्ञापकात् तच्छब्दवृत्त्येवानुकरांतरात्साहचर्यादेव शब्दोपेतच्छब्दवृत्त्येव विवृतिर्निर्देशात् प्र
णमन्तीदम्यवन-असः शिवइति इत्येते सज्ञापूर्वकविधेरभित्यत्वात्परिलोपोदीर्घातिस्त्रिलोपशोनुवर्त
नात् रीक्षीर्ध्वेतिवक्त्रोपलपय हारा उद्गारार्थ इत्याशयेनाह शतह्रादि सगस्यलोपः स्वरेणैकैव वा
दपूर्वाच्चिति शेषदासरायीराम इत्यादौ लोपे जाते संधिः सिद्धान्तलोपश्चिह्नान्तस्यात्र लोप एव तत्पत्न्यथा
रणात् अन्यथा परलोपोन तेन सो ह्रमाजन्ममुद्धानामित्यादिसिद्धम् श्रीविद्यानगरस्याधीत्येक
जकरसंज्ञकः विसर्गसंज्ञकस्तवान्वारव्याभारव्यानुसारणी ॥ अविभक्तिर्नास्तीति विभक्तेरन्यत्र ॥ अवि
भक्तिविशेषाच्चरादनुपतंजादीनाविभक्त्यं तमपि लब्धम् ॥ अनुस्वरश्चाविभक्त्येतावन्मात्रमर्थग्रहणकु
तोऽन्यथा मिति चेत् उच्यते ॥ नोन्येव समाख्यातोपयुदासप्रसज्येकी पर्युदासः सविज्ञेययज्ञोपर
ततज्ज १ ॥ अत्राधान्यविधेर्येषप्रतिषेधेप्रधानता ॥ प्रसज्यस्तसविज्ञेयः क्रियया सहजजनज्ज २ त
याचपयुदासोऽननज्ज २ ॥ अतस्तत्र अविभक्तेर्यवत्वात्तत्सदृशमर्थवेदेव तत्रोपस्थापयतीत्यर्थः ॥ वृद्धा
भ नंजरीनालब्धविभक्त्येतपयुदासात्धातुपयुदासात् पिप्रयंवादिना किं वनमित्यत्र प्रतिवर्गसंज्ञाः
माभत तस्यासत्यास्यद्युत्पत्तिः नलोपः प्रसज्येत ननु चकैकवर्णानामप्यर्थबदशनात्तीत्यादरिविबदे

वादिष्वपीवर्गाऽत्रार्थवन्तः कथं न तथा च प्रत्याहारादिकेऽत्रार्थवन्तो वरणादिति भाव्येऽपि ग्रीमन्तं जंलिनीकं बुदाहृतं च कृ
 पदिककारे सति कश्चिदेवार्थो गम्यते दण्डमित्यकारेणाद्यान्तरं तेन मन्यामहे. यः कृपेकृपाथः संकारस्योपाये दण्डार्थं
 स्यकारस्येति तथा ब्राह्मण इत्युक्ते यो धर्मो गम्यते नासौ वकारादीनामन्यत माणोपेयिगम्यते येषां च संघातो यत्कायक
 तेति तेऽन्येकमप्यित्युक्तं वेति. यथा तिलानां वारंति तनुं स्यादयति प्रत्येकं च तिलः. यदुद्यस्मि न्युत्पेकमसूयार्थेन द्वांस
 सु दण्डोपिमन्त्रासमर्थः. यथा शत्रुकं सिकमादेस्तेनोत्पादयति न तासां रवा र्ययि. अतस्तं घातोपायत्वादर्थवन्तो वरणात्मानं
 र्थवन्नाह न्येयिवर्णाऽत्रार्थवन्तः इत्यनुपलब्धिव्याधितमेतत् किं च कथोऽयमुत्पन्नव्यतिकरेकाभ्यां ककारयकारयोर
 र्थवन्तु ऊ पदतिवर्तमाना मानार्थकामभ्युपगमस्यास अत्रार्थेनामप्यार्थवन्त भूयिष्ठः कृपे दण्डादस्यात् कृपा र्थश्च
 यूपे. यत्र भूयसां र्थचानामन्ययः व्यतिरेकस्तत्कस्यचित्. न चार्थानामपि भूयसां ननु द्वेति भवति. व्यतिरेकस्तत्क
 स्यचित्. यथा देवदत्तगणननायकस्यातिशयः. अतः संघाता एव तेना र्थानां र्थवन्तः संघाता र्थवन्त इति हेतुर्मेका
 निकः तैलपि च तिसंघातेन दीपो न प्रत्येकं रथावयवश्चाक्रादिभिः सह सहितैर्द्विभिः याकिं चार्थवन्तो विपर्ययैः तैः द्वः
 र्थप्रत्ययस्यापि विपर्ययः. अत्राहारपात्रपात्रमाहारेति अप्यपि चाप्ययः गत्मानय बुद्ध्या गत्मानयेति रुपजने चोपजानुः
 गत्मानय बुद्ध्यामिति. यत्तोरुभयैव दिनस्तीति सिंहः हैति हतः द्वेति अतः संघाता एवार्थवन्तः विभक्तिरहितमिति किं ह
 रिबुकरो विमुष्टसिपोमीक्षत् परंतत्वात्स्य व्येतेन स्यात् विभक्त्या रहितमिति किं स देवो भवति अत्र द्वित्वाद्याभेदो
 धनः

यादिवैकल्यचने स्यात् धातुवर्जितमिति किं अहं न नलोप स्यात् यहुप्राक्तमयविभक्तिविभाव्यते तद्व्याख्याभिभि-
 श्व्याक्तं संधिपकरत्नानंतरं ये विधयो धत्तं ते ते बाविभक्तिस्तु स्यात् स्वाचविभाव्यते तद्व्याख्याभि-
 क्तं प्रत्ययते तत्पुकरत्नानंतरं ये विभक्तिशब्दस्याहं नलोप स्यात् द्वितीयो विभक्तिशब्दः स
 त्रिवचनः अद्यत्तं ज्ञावचनं महासंज्ञाकरत्नानुविभज्यते सज्ञाकर्मोदयोऽप्यञ्जमयेति विभक्तिः रिः
 त्यन्वर्थसंज्ञाविज्ञानार्थे तेनागमादीनामजवत्तमाणा नामपि विभक्तिस्तु निति तन्न वा त्रिक्रद्व्यास्तत्र
 क्तः प्रज्ञायोगात् अन्येतुयोगिकार्थे नैवासिद्धमित्याहुः विभज्यते प्रगाटि क्रियते कृत्तमाद्यर्थीयया
 साविभक्तिः अस्मिन् शब्दे योगमात्रकृदादौ गद्यपित्थापि स्यादिति वादिषु च योगरूढिः याञ्च कृत्तम
 मासाञ्जतिवार्तिकं चकारो नाम सज्ञानुकरार्थः अत्र तद्व्याख्यातः ननु किमर्थमिदं नाम तूक्त्या पूर्वमेव
 सिद्धा मसिद्धोति तत्र कृत्तुकिं वाद्यं नामा धातुत्वानयायात् अतएव हेतौ मपादिति लोपोन स्वाध्यामिद्विज्ञानान
 पियुगीभूतार्थयत्वात् तथाहि चारएव चारः स्वार्थे अण् तत्र हि चारशब्दस्य द्वाहृण्वत्वं चौरशब्दस्य तु चो
 रशब्दश्च वराद्वारा समानेऽपि भूतपूर्वविभक्त्या अविभक्तित्वाभावात् अतएव अञ्जमिरेति पदान्ता अयोन लोपः इ
 त्याहुः अत्रैवैकल्यं पंचनवदधिमधु इत्यादीनामविभक्तिस्त्वेन नामत्वा नयायात् कं चंपदसंज्ञ अत्र यदिति विभक्ति

सत्त्वसमय एष प्रज्ञापद संज्ञालुप्राया विभक्तौ एकद्वैविहृतन्यायेन प्रकृतिभोगेपि सास्तीति क्वयेति हि प्रकृतेपि समं किं
 वादिसत्त्वसमये प्रज्ञानानसंज्ञालुप्तेपितस्मिन् प्रकृतिभोगे सास्तीति तुल्यं यदित्युपेप्रत्यये प्रत्ययलक्षणो नप
 पत्तज्ञात्वीकरोवि नदापि ॥ १ ॥ भेदमप्राप्तं यदपि स्वार्थनद्विमानामपेक्ष्य दितदपि न. गौरात्वासंभवात् स्वाद्योप
 सर्जनार्थान्नराभिधायित्वं गौरात्वं तच्च ज्ञानसंभवाति न चोच्चैरशब्दयो रथोभिन्नोच्येनैकः परमगौराभवेत् ॥
 यदपि अत्र चैरशब्दस्य साक्षादित्यादितदपि न नहि पर्यायाणां परस्परस्मरणद्वारा स्वार्थबोधकत्वं. क्वचित्स्वीक्रियते
 व्याकरणानभिज्ञस्यापि शक्तिग्रहे सति ततो बोधो जायते अन्यथा ज्ञानध्याननित्यादौ पुटः स्वाद्यैकत्वेन गौरा
 त्वादिकस्यात् यदिपि सन्नासश्चपि भूतपूर्वविभक्तिइत्यादि. नरपिन. अत्र नयवानां विभक्तं तत्त्वैपि समुदायस्यान
 थात्वात् यत्साहिभक्तिर्विधीयते तद्विभक्त्यन्तं. साचावयवेभ्यो विधीयते न समुदायात् अन्यथा समा सबद्धा
 कस्यपि विभक्त्येन त्वेन पूर्ववर्गा प्राप्तिविरहादेव तत्र नियमानुययोगात् यदपि न त्वेवमप्ययीभावादिति विभक्ति
 लुब्धधानाः ॥ ३ ॥ आपकात्समासेनामसंज्ञाभविष्यति एवमपि नियमार्थं समासग्रहणं. अर्थवत्समुदायानामः
 ध्ये समासस्यैव यथा स्यात् तेन वाक्यस्यार्थवतो न भवतीति तदपि न. उक्तरीत्या समासस्या विभक्त्येन न

सापकोपन्यासैयथ ष्यान् अन्यथा समासवद्वाक्यस्यापि विभक्त्यविभक्त्या अविभक्तिः त्वाभावादिन्या-
 नेन विधेयार्थनायास्त्वयैवाकृतात् पूर्वपरविरोधः निर्यफलभावेन समासग्रहणवैयर्थ्यात् नियमस्तत्र क्रियो यत्र स
 र्थत्राप्रतिभवेति अबलुनचनेवाकाशप्रतिनिहित्वाकाशस्य च द्रव्याप्रतिभवेति तद्विवात्रिके समासपदव्यर्थं तस्मान्पूर्वो
 लोवसिद्धेयार्थिकमिदं नकार्यम् तस्मादिति . अधिकारोऽयं प्राग्धातोः तथा च स्वादयोरादयश्च नान्न एव पराबोधा
 इति ननु धातोरेत्यग्रेसमाधिकारात्तत्र प्राक्तनानां प्रत्ययानां नान्नः परत्वमवधेयमेवेति किं तस्मात् दित्यनेनेति चेन्न .
 किंपरिभारागमिति वक्तव्ये किं दध्मिन्पस्यादिति निराकरणाय तस्मादित्यस्यावस्यकत्वात् अखनैकेवलप्रत्ययः प्र-
 योक्तव्यः नैकेबलाय कृतिरिति नियमेन तच्चारणसंभवादिति चेत् एतस्यापि तन्मूकत्वादित्यवधेयमिति . तस्मादिति
 यञ्च मीरं न विस्मयवधो विस्मयास्याज्ञासंभवात् . किं बुद्धिस्तत्रादिशब्दस्य पाठात्तद्योगेन तत्र च पूर्वः परेवेति नियमा
 भवेपरशब्दपवाध्याहार्यः समानादुलोपाधात्तेरिति निदेशात् . तच्छब्दस्य परान्तरित्वान्नान्नः परा मर्शः सिद्धेन
 सित्यादि . सेरिकारोऽसौ तस्मादित्यादिर्विशेषणार्थः अन्यथा सीत्युक्ते सेकारत्वाभसंभवात् न चेश्यापत्तिः वेधस्तु इ-
 त्यादावपि दीर्घत्वप्रसंगात् . न च स्वरणार्थे गुणद्वयादिलिङ्गात् एतेन सेरिकात्तच्चारणार्थ इत्युक्तिः प्रत्युक्ता . स इत्यनेन बु-
 द्धारागसंभवात् एकवचमादिसंज्ञानामन्वर्थतामाश्रित्याह . एकेत्येति पाठे एकवक्त्रे एकवचने द्वौ वक्त्रे द्विवचने बहु-

न्यक्त्रिबहुवचनं यद्वा उच्यते इति वचनेनैकस्य वचनेनैकवचनं इति न लोअकारस्य फलमाह . जलोअः
 कार इति तथा च शस्त्रः शकारोऽपि शस्त्रीति विशेषणार्थः . वक्तुं तत्कृतं एकतरेन परिदुर्तुं योग्यः . पुंके नैव द्विः
 तीयधारणत्वं . अत्र सन्मानादुल्लोपो धातो रिति स्वभावः समानलोपाद्यवतुर्वैत इत्या
 शयेनाह . समानादिति . समानादिति किं . रायं . अत्र स्याद्यधिकारस्यैवामो गृह्णादधातोरिति नानु
 बर्धं . अतोऽचिन्वमित्यादौ नातिघ्राप्तिः . अत्रैव तिकिं . वृथीनिर्दिष्टत्वेनान्नस्य माभूत् न च सोऽनः . पुंसः
 इत्यत्र सकारस्य नत्वविधेः लिङ्गानां स्वविधिरन्यथा शसः . सकारस्यान्तत्वे न लोपः तद्भावात् न त्वासे भवः . स्या
 त् इति वाच्यम् . तत्र सोऽनः . पुंसः . इत्युक्तात्तापनात्संभवात् न हितुत्र शसोऽन इत्युक्तं न येन जापकं स्यात् . न च सो
 न इत्यत्रापि शसः . सकारस्यैव गृह्णादधातोरिति वाच्यम् . न हि शस्यैव सकारेणान्यत्रेति निघमोऽस्ति येन जापकं सिद्धं स्या
 त् यङ्गुलमुभाय . अत्र वेलोपश्च इत्यतः अत्रापि स्यात्तुत्रैत्रैत्येति व्यर्थं इति केचित् . अत्रैव त्रैत्रैत्येव न स्यादित्य
 स्पष्टं च म्यन्तेन वक्ष्यमाणं लाभात् . अत्रार्थवशात्तत्रैव भक्तिपरिणाम इति परिमृष्टव्यार्थं लाभविभक्तिपरिणाम
 मेनार्थलाभस्य लिङ्गत्वेनास्येत्येवैव वावस्येकत्वात् सोऽनः . पुंस इति . पुंस इति पंचमीत्याशयनाह . पुंसि ग

पुंलिङ्गसिद्धिः तथा समान्तात्मा शतिवोधस्य यद्वा पुंलिङ्गात्समानादित्येकं पदस्य पुंलिङ्गमात्रतीक्ष्णं पुंलिङ्गात् स
 चासौसमानञ्चोतिस्वतया तस्मादित्यर्थः अत्रान्तराशोरित्यतः शतइत्यनुवृत्तेः यद्यपि समानात्पुंलिङ्गं गतस्य तथा
 पिनामेवमुक्तं तन्मन्त्रसंभवात् इत्याह शतइति ननु गङ्गा इत्यत्र ननु कुतः अत्रान्तराशोरित्यतः शतइत्यनुवृत्तेः यद्यपि समानात्पुंलिङ्गं गतस्य तथा
 न परस्वस्यत्वादिति चेत् अत्रकेचित् सो न इत्यत्रान्तराशोरित्यतः शतइति ननु कुतः अत्रान्तराशोरित्यतः शतइत्यनुवृत्तेः यद्यपि समानात्पुंलिङ्गं गतस्य तथा
 तेन न गमिष्यादिसिद्धं यद्वा अत्रान्तराशोरित्यतः शतइति ननु कुतः अत्रान्तराशोरित्यतः शतइत्यनुवृत्तेः यद्यपि समानात्पुंलिङ्गं गतस्य तथा
 निरुद्धः उो रिति च यद्वा नृश्रुतौ कारसंबन्धोऽत्रवर्ताः तस्मात्परोयः शसोनकारस्तस्य सकारदेशो
 भवति इत्यर्थो लभ्यते अतो नानि प्रसङ्गः यद्वा तः औनम्यः पुंसः इति पञ्चपदानि कृत्वा पुंलिङ्गात् समाना
 त् शतः सकारस्य नकारः उकारसंबन्धोऽत्रवर्ताः इति व्याख्यानं अत्रैवास्त्वर्थः गा इत्यत्र ननु त्वकार
 लेत्संनिधानपरिभाष्येयसिद्धेर्नदर्थमिहापनाद्व्याख्यायानुसारगच्छेन्नैकः नच तन्निष्पादाद्यपि संनिधानप
 रिभाष्यानिषेधः इति वाच्यम् कानि स्यादिति तेन नृश्रुतौ कारसंबन्धोऽत्रवर्ताः इति व्याख्यानं अत्रैवास्त्वर्थः गा इत्यत्र ननु त्वकार
 न्यदपेक्षरः स्यादिति वाच्यम् अत्रैवास्त्वर्थः इति व्याख्यानं अत्रैवास्त्वर्थः इति व्याख्यानं अत्रैवास्त्वर्थः इति व्याख्यानं अत्रैवास्त्वर्थः

तेनभिनिर्जलेऽतिपदेऽक्रतात् लदरागप्रतिपदेऽक्रयोः प्रतिपदेऽक्रत्येव गृहणात् किंचपतिभाषाअथरास्येव
 सिद्धापत्वात् तानिन्यादावनाअयरात् यपुंत्वदिविचारेऽननेके शब्दतीस्त्रीस्याद्वेदोमशः पुरुषोर्भवेत् उ
 भयोऽनरयजुर्देभावेनपुंसकमितिलसर्गाद्यद्वाद्वाचव्याधिवाराण्यचेत्तेनखुत्तनादि मद्धुङ्गादि स्त्रीत्वादि
 यजकमचेतनेषुनुसर्वत्रोपदेशपद्याभिव्यजकः उपदेशलिंगालुगुणात्तद्विधितुर्हं तत्रापिचेतनाचेतनविषयवि
 भाग्यर्थः अतिप्रशक्क अदारशब्दस्यस्त्रीपाचकस्यस्तनके शब्दित्ययजकस्यसत्त्वपिस्त्रीत्वादशोनात् सर्वत्रचेतना
 दिः अतस्तेषुउपदेशपद्यास्त्रीत्वोप्यजके इत्यल्लक्षणमतिविलोपादेन इति दाइमइनिच्छेदः एतद्वयं न अपिलुप्तप्रथाः
 नान्तरे अत्रान्तः इत्यनुवर्त्तते दाइति किं देवैः अत इति किमपि ज्ञा तपरः किम ज्ञात्वा ननु दानेत्येव संज्ञात्वा अत्रा
 इतद्वेतिच्छेदः स्याद्यधिकाराद्युनातिव्याप्तिः अत्रामिदुदावाधान्मोतिप्रसंगः इति काव्यम स्यष्टायेत्वाहुकारस्य
 अद्भीतिः अत्रादिति प्रथमांतं भीतिसप्तम्यंतं तच्च भकारादाविचार्येयस अत्रादिति सुखरूपयाहक अष्टंला
 भ्यामिति लिङ्गात् तेन सह ह्यमिति ज्ञात्वात् अदिति किम हरिभ्याम भीति किम देवस्य नतुरेहिम इत्येतो भीतिदिः
 हे किं भकारग्रहणेनेति चेन्न एकयोगनिर्दष्टत्वेन सकारस्याप्यनुवृत्तिः स्यादिति निर्गसाद्य भोत्य स्यावश्य
 त

कृत्वात्. भ्यामोभस्यचेत्तन्मिदुद्वाभिमितिलिङ्गात्. स्यादैकिकेदेवभवनेभ्य इति भूमिञ्च इति छेदः. इन्द्रादिनिष्ठेष्वस्तु
 दनुवज्जैते भिश्चिभिस्यकेदेशानुकरानामेकेशाग्रहणोनामगृहाण यथाभीमसेनभीमइति. यत्रययइतिच
 नुधीपचस्योवङ्गवचनस्यगृहाण इन्द्रिइत्यस्मादिकारात्परत्वाद्धसेहसइतिद्वित्वे भवेजवाइतिभस्यवः. तेषा
 चात्. परस्यसोकारदेशइत्येवोलेभ्यते. यद्वा. भभइतिछेदः. प्रकाशात्परस्यभस्यभस्याकारः इत्यर्थोक्तः. इन्द्राकारो
 कित्तलोनुवज्जैते एवंभस्येगृहणोवाख्यायमानभिसिभिसइतिल्लब्धं व्यर्थं स्यात्. ननु तर्हि भिञ्चइति छित्वाभकारस्य
 स्यात्तुपुपवभवति तस्यत्पुपत्वरत्नभवतीति चारव्यात्मकम्. यथाभिइत्येकदेशाद्वारेणभिसपुबानुकराणान्त
 ञ्चभिसिपेरुपुतञ्चापेवयर्थोक्तः. मेव. इन्द्राद्यप्येतेभितिव्यर्थस्यानृपवत्त्वानुवज्जैः सत्त्वात् द्वितीयेन भूमिश्चिति
 देशेनोपपद्यते इत्याद्युक्तम्. तत्रहमवधेयम् भकारस्यद्वित्वेद्वितीयत्वेन स्येकारस्यमिनिर्ज्ञेत्वेवदुस्यलीतिप्रसं
 गः स्यात् किंचभागेरितिलिङ्गस्येवविद्यमानत्वेभिसिभिसइतिनिर्देशायनानुधावनस्यक्लियत्वात्. अत्र
 रांविधानसामर्थ्यात्सर्वादीदीनाधित्वाप्येतमेवदुप्यथासमर्द्धेलेपइत्यनुवज्जौलोपमेवव्याधस्यत्वं ननु
 ननुभीनिसुत्रसक्तञ्चकारस्तु वास्वित्येतानुवज्जैते. तेषाच्चभितोभकारस्यात्वेपिहसिद्धिः. यद्वा. भइमेव

लः भीमिर्षसुत्रादनुवर्त्तनीयं तच्च स्वतः परमिदं वभिदुतिसुहायेयोभः सञ्चकारोभवतीत्यर्थः अत्रार्थः
 भवेति तिलेगहर्णनमुच्यते इमौ यकाराकारौ योगविभागेन स्यातामिति प्रकरणं भित्तिन्यस्मादिधीयते अतश्च
 उः खरीयायतीत्यादिसिद्धं पादेषु के पद्यादौ रितिनवक्रयभवति पत्तिभ्यङ्ग इति स्वीदुतिसुप्रस्यतं सच
 भवत्तस्मिन्स्मिः अतः किं हरिभ्यः तपरः किं हाहाभ्यः स्मीति किं देवानां न तु स्मीति किं स एतेन च देवानां
 मिथ्याप्रतिप्रसंगः नत्रपरत्वा नुस्मीति दीर्घं एवाध्यात देवानि त्यादौ तु शसीत्यनुत्तु इत्यत्रातिप्रस
 तः स्यादिति चेत् सः तद्वारणा य रे स्मिति सर्वं स्वस्मीत्यस्यानुवर्त्तने स्मज्जात अथानेतरत्यादौ स्मीत्येताभीत्यस्य
 गतुर्ब्रुहिः स्यादिति चेन्न इच्छायेष्विति स्यायकात् अथवा देवा इत्यत्रापि स्वर्गो दीर्घः पूर्वोपिनवाजमादौ
 न्यादिनिर्देशेन कुचितरेषाणि परबाधस्येष्टसिद्धार्थं समुपगमान् न समाद्यर्थं स्मीति अत्राङ्गः देवपूज्या इत्यादौ
 एवं पदस्यैवैवाराणा यस्मीति श्रावणकमितितनोति ब्रह्मः विहितचिदेषाणा अयगात् नान्ना विहितेव इत्येव
 त्रैमात्रे परे एतस्मिन् भुपगमात् अन्येतुवङ्गत्वविशेषगार्थं पुनः स्मीत्युक्तं तेन वङ्गत्वे वा व्युत्पत्ति विहितोयः सकारो
 भकारश्च तस्मिन्परतो नास्तीति तस्मात्त एव तेन सेतु नोतीति सेतुसुखं तस्माच्च चर्तते इति सोमस्येतीति तस्मात्त इत्य

अनेत्याहुः तत्तेतिन्याः स्याद्यनुवृत्तिनहारारसंभवात् अत्रोच्यते रस्मीत्यनुवृत्तः कारणोपिद्वयः नादावपिः
 स्वादावेत्यामित्यर्थः तथाच प्रारणाभिति सञ्जति अत्राद्ये इदं स्मिन्नुक्तं भवति स्यादनुवृत्तिः स्यात्तदा
 देयान्नामित्यत्राप्यस्य स्यात् नामीति तु हरीणां भिन्याद्यर्थं स्यात् अतस्तस्मिन्नुक्तं स्यात्तः स्मिन्नुक्तं स्यात्तः स्यात्तः
 न उ. रगिति अत्रोच्यते इत्यविभक्तिः कोति ईशोसं देहाद्यर्थः उ. रित्युक्तं चतुर्थी सप्तम्येकवचनयो संदेहः स्यात्तः यस्मिन्
 त्तेति रित्युक्तिरपिन्यायाः अत्रोच्यते रित्यादेव तत्तु उ. कोरोव्यर्थः स्यादिकोरोवाति प्रसंगः वारणात् इत्याहुः अस्मत्तः
 त्त्स्यद्यर्थः नुयात्तत्त्वनप्यर्थना अत इत्यनुवृत्तं वातप्रत्यय इत्याहुः उ. इति किं देवोदेवे च देवोदेवे इत्यनेनलो
 पस्मत्त एतः पदान्नास्य तत्त्वाभावेन प्राप्तिरेवासंभवात् उ. सिरदिति अत्राप्यस्य इत्यनुवृत्तं अतश्चास्य
 इत्याहुः न तपरत्वाद्वाहा इत्यत्रापिन अत्रापि व्यर्थः इत्युक्तिः देवो युक्तवन्निरसनीया न चोक्तिरुक्तं तस्य लोप इत्य
 नेनाकारस्य लोपोत्पत्तिश्चाद्यं अकारोच्चारणासाम ध्यात् स्यादनेन यस्य लोप इति
 तिस्योः शब्दादप्यादि निर्देशात् न हि तत्प्रकाराद्वायस्य लोपोने एवेत्येते लाघवे विशेषाभावात् उ. तेनः इतिने
 स्मत्तमिति अत्रोच्यते सेन इत्येव तु च न च्छेव इत्यत्रापि व्याप्तिः एतन्प्राप्येति लिंगेनातिव्याप्तिवारणत्वात् न च
 नर्थतदिति चाद्यं अत्रापि लिङ्गात् अत्राप्येव तस्य इत्यत्रापि प्रसंगः स्यात् - तत्रोच्यते इति विशेषस्तत्रैवावधार्यते

इकारस्मिन्नुक्तं नर्देशाद्वातद्वयसंभवात् ३-स्येति पदद्वयमपि प्रथमान्तरमन्तकृत्वा तत्र प्रत्ययपरिक्रम
 हा अत्राहः सर्वस्य स्रगदित्यादि लिङ्गात्तदन्ताभः आदितिलिङ्गाच्च तस्यापीति शायक हृपवलमाः अित्येदेव
 स्य अयेत्यादिति सिद्धिरिति वक्तुं तत्तदन्ताभाय च सापेक्षता नुसरण क्लृप्ताः पाठ्यपदेव स्यात्
 त्यादि ३-सन्तः परत्वं संभवात् ३-सीति - स्याद्याधिकारोद्वेजे स इत्योदेनोति प्रसंगः आउसः आउसः अ
 नादित्यनुवर्जते तेन रायामित्योदेन - अत्राहः अत्राधानो रित्यनुवर्जनीयं अथानिह्याद्याद्येतन्नपरिणो
 वाधात् एवमर्हिकारयोश्चकारेत्यादावपि अतिप्रसंगवारणाया धातोरित्यनुवर्ज्यं तदुपरि परत्वाद्दु
 पताचकारेत्यादावपि लोपेन बाधः पञ्चतितराभिवादावपि यस्योपः परः न च वसपि मालो च
 चकारेत्यनुवर्ज्यस्य स्याद्याधिकारोत्पन्नत्वादायिति अत्रेदमवधेयं स्याद्याधिकारस्य जाग
 रूकत्वेन गुरोर्लोपादीनां परत्वाभ्युपगमनबाधान्वेषो रास्यव्ययत्वात् अथ हः रामकृतौ नुनुर इति चेन्न स्त्रि
 यामित्यादि लिङ्गेन विभक्त्युपदेशकाले विद्यमानं स्पेवामात्रग्रहणात् अतएव चतुर्गन्गोत्वेदं वस्त्रादववस्त्रमित्त
 येत्यादीनां प्रसंगः एतेनैतद्धारणाया नर्थक्यं न समानोतनाम्नोभिचिन्वापत्तया प्रत्ययोः प्रत्ययस्यैव ग्रहण इत्या

अत्र स मा नादि त्प नु व र्ज नः तेन रा या मि त्यो दे न - अत्राहः अत्राधा नो रित्य नु व र्ज नी यं अथानिह्याद्याद्येतन्नपरिणो
 वाधात् एवमर्हिकारयोश्चकारेत्यादावपि अतिप्रसंगवारणाया धातोरित्यनुवर्ज्यं तदुपरि परत्वाद्दु
 पताचकारेत्यादावपि लोपेन बाधः पञ्चतितराभिवादावपि यस्योपः परः न च वसपि मालो च
 चकारेत्यनुवर्ज्यस्य स्याद्याधिकारोत्पन्नत्वादायिति अत्रेदमवधेयं स्याद्याधिकारस्य जाग
 रूकत्वेन गुरोर्लोपादीनां परत्वाभ्युपगमनबाधान्वेषो रास्यव्ययत्वात् अथ हः रामकृतौ नुनुर इति चेन्न स्त्रि
 यामित्यादि लिङ्गेन विभक्त्युपदेशकाले विद्यमानं स्पेवामात्रग्रहणात् अतएव चतुर्गन्गोत्वेदं वस्त्रादववस्त्रमित्त
 येत्यादीनां प्रसंगः एतेनैतद्धारणाया नर्थक्यं न समानोतनाम्नोभिचिन्वापत्तया प्रत्ययोः प्रत्ययस्यैव ग्रहण इत्या

नादिः भक्तिः तप्यति
 हाकेः अस्तीति हि देवस्य
 नुगापतिः नृद आत्मा इत्य
 इत्येदं
 नैवाधात्

द्विसमाधानं परास्त्रं ननु वारीणां स्त्रीणां मित्यत्र परत्वात्तामियो भविष्यतो ननु ट. नच नुमित्तिरिति तिवाच्यत्
ननु ताहिने एवामिदीया विधानात् दीर्घत्वाभावः प्रसज्येत. अत्रोच्यते. प्रायशोऽत्र प्रत्यक्षमिति नत्र प्रायश इत्यस्य
ग्रहणेन केचित् पूर्वगापि परस्य बाधनं दर्शनात्. आत्मो मस्य संतु गमास्वर इत्यादि निर्देशास्त. ननु ब्राह्म
मित्यादौ कुतो ननु ट. समानात् परत्वसंभवात् इत्यतः आह. पुंसि सित्यादि. अथ माशयः. तत्र हेतुहत्वादि
तिस्त्वान्न मंडकश्रुत्या हेत्वादिति पुंस इति चासुबन्ध तच्च विभक्तिविपरिणामेन सप्रम्यत तिति व्याख्यात. ते
नरस्यात्परत्वाभावनुट. अत्राद्येन यानादौ ह्यवित्यादिलिङ्गम् नामीति नुट. स. इत्युच्चारणमात्रं तस्मिन्नामिसे
पूर्वस्य हीयोऽत्र चोत्तरः. आ. मीति नुस्त्विति. वमणा मित्यादौ च पिदीर्घः स्यात्. तत्राप्या. मीत्यस्यानुस्वारमन्मसार
तथाहि. अत्र नोपध्याया इति स्तत्रस्य प्राप्ति संभवः स्यात् तत्राप्या. मीत्यस्यानुस्वारमन्मसार
गन्तुं केचित्त्वामीत्युक्त्या वारीणामिति सनुस्यप्यमिदीर्घः सिद्धतीत्युक्तं ननु नुट. स. इति अत्रानुनासं तस्मि
स्मिन्नामीति व्याख्यानस्य सर्वे संमतत्वेन स्वीक्या एव तद्विरोधेन न्व उपदिशन्मन्. किं लात्प्र. यः सः. क्त. तस्य
सि कु. अइल. अत्र नयोऽसमाहारः. किं लेतस्मात्. य इति प्रथमात्तमत्र. स इति व. अतमत्र. कु. नोर्गात्मन

इत्यनेन च न तदनुवर्त्तते. तत आन्ते स्थितस्य सस्यवर्त्तनं हरितेन त्रेत्यादौ. ननु कृतस्येत्येत्याख्यानादौ सप्तयः कृत-
नेन समावृत्तत्वाभावात्. कथं त्वमिति चेत्. मेघं. अत्रात्रिंशत्पादलिङ्गात्. क्वचिदयवग्रहो नापि सप्तुदायस्य ग्रह-
णात्. न चैव तिस्र इत्यादौ यत्प्रसंगः इति वाच्यम्. तत्रात्रिंशत् च तस्य इति सत्त्वे निर्देशो न तद्वाधनसंभवात्. अत्र केचित्. ॥
मन्त्रकु इति कुशं इति धातोयहं कुत्सिमाद्यो व्ययस्य वा. कवर्गस्य वा. नाद्यः. इत्यादित्येव सिद्धत्वात्. ननु यदा कुधर्ध-
मुत्तरादलोपि गत्यर्थो धातुरेव साहचर्यात्तमेव. अकारेच्चारणसामर्थ्यान्नाद्यः. एवमर्हि करिव यथास्यान्मान्यत्मा
धातो रिति नियमार्थं कुधातुरेव तित्वेन्न. इलेने संज्ञाशब्देन साहचर्यात्. संज्ञाशब्देव को ग्रहणात्. चोः कुरित्यादौ कवर्गाद्ये
स्येव प्रसिद्धत्वात्पादुः अग्रकः. स तौ हि कार्पिराः कार्येण भवितव्यमित्यसः. इति. इमे विपरितनिर्देशः. अत्र स इति
द्वितकारनिर्देशो यत्त्ववत्सत्त्वात्स्यापि क्वचि विधयः. तेन सित्वेदयित्वतित्यादिसिद्धं. यच्च दधित्सेवा यजुः. सुस. यो मित्राः
बर्धभः. सुषु इत्यादिभ्योऽप्याहः. आनं त्रयोऽर्थे इति आनं त्रयोऽर्थे चानुकूलकरणा आनं त्रयोऽर्थे किम्. रामः. सिः. किम्. हरयोः.
समानो ह लेपो धातो इति. लेपः. अधातो रिति छेदः. समानादिति किम्. हेगोः. अधातो रिति किम्. हेगोः. ननु हेहाहाः.
हेहरेत्यादाविति श्रयाप्य व्याप्ती इत्यत आहः. इत्वादिति. ननु तत्रैरुत्वादित्येव किमिति नोक्तम्. किं समानादिति नोने.
तितोक्तम्. किं समानानेनेति केचित्. अभ्यशसोरस्येत्पत्राः नुवृत्त्यर्थे मेभस्याधपकत्वात्. न च समानादित्युक्त्या कः

RE

निर्गहितावयवभेदखादेकवचनं. अन्योभिन्नायं. अन्यतया. न्यतमं शब्दार्थव्युत्पन्नौ स्वभावाद्बहुविषये नि
र्हार एवर्त्तनं. तत्रान्यतमं शब्दगणपाठाभावाद्ब्रजनं संज्ञा. इतरस्त्वन्यनीचयोः स्वतत्त्वाचित्यन्यपर्ययोऽप्राप्त्यन्ता
तः नेम इत्येदं समः सर्वपर्यायः. तुल्यपर्यायस्तु नेह यद्युत्तमेति सितः. कृत्स्नचशक्तेचस्यान्मयादाववहयोः पूर्वप
रावरीत्रराधरा. पञ्चदिकृत्तयास्तद्व्यक्तिनेच. दशैराधराशब्दोदितशितद्वचच्चिन्नेच. नदक्षिणः प्रवर्णिः अ
भरेतां पुलरागः. उज्जरेप्रभुत्वेस्माशक्तः. इत्येनेमद्युत्तमे. ननु कथापरे शत्रयः. अत्रैवादिनः. इति शत्रुप्रतिवादिवाचिने तस्म
र्वादि त्वम् उपचारोदितिरुत्तरागः. नचोपसर्जनत्वात्कथमनिवाच्यान् नहि लाक्षिणिकत्वमुपसर्जनत्वं. किं तु स्वा
यं गि शिष्यायां न्नरसंक्रमः. नच हि त्वाचिकत्वे संज्ञात्वात्सर्वादिकार्यनिवेद्यशक्तिवाच्याम्. आधुनिकः संकेतोहि
संज्ञा. नच स्मरितत्वं. कुरुषुषु सास्त्रेयः. त्रैलोक्यः. कुरुवः. केचित्सुदित्वाचिरंतनः. कुरुषुषु त्वाधुनिकः संकेत इत्यत्र प्रमाणा
भावः. सुमेतत्तवधिमुपेक्ष्य कुरुषुषु न्नरप्रवृत्तेरित्याहुः. तत्र बहुव्यवहार एव प्रमाणमिति नुन्यथा. त्वशब्दस्य ज्ञातिरात्मा
धनमात्मीयं चेति चत्वारार्याः. तत्र ज्ञातौ धने च न सर्वोदितस्त्वम्. अन्नरभ्यवकाशावधेयतिथानां तद्धिभेदत्वात् संख्येच्छिद्रा

स्त्रीयादिना बहिरवसरमध्येन रात्मनि चेति । अन्तरशब्दार्थेषु परिधानयोर्बहिरवसरस्य बहिरित्यन्तर्गतोद्देशो वाच्योच्यते । भवच्छब्दस्य पाठस्तस्यासर्वादेरित्यात्मार्यः । अकार्यञ्च । त्वद् । तद् । शब्दोर्बोक्तपरमशंकोः । यदुद्देश्यसमर्पकः । एतद्विदेशोपपत्त्या स्थिते । अहसंख्ययतिने । एकोन्याये । प्रधानेत्यप्रथमे केवले तथा । साधारणोत्तममाने च सत्त्वाया च प्रवर्तने ॥ १॥ सत्त्वाया एकवचनानप्यव्यलिङ्गः । स बोधनेक विषयः । अयुष्मदर्थः । अस्मदात्मैर्घः । किमशब्दोपपत्त्येव । असीति । जस्य ईषति छेदः । इकारप्रक्षेपः । किमर्थमिति चेत् । सत्यम् । प्रथमपरिप्रथमपरिभ्येति विध्यर्थो द्वितीयः । अर्थे च संज्ञास्य सस्येव किं निति चेत् । न । अन्त्याविधायकवक्ष्यदर्शनत्वात् । उभये इति लिङाच्च । अत्र केचित्संज्ञमीधमस्याज्ञात्वं यदीदृशविधिः । ननु नदर्थमित्याहुः । तत्तन् । उभये इति निर्देशे न तद्भुम्भिराज्ञात् । ननु मेव इत्यत्र कथमप्यन्येनैतत्तन् संनिपातः । परिभाषयान्न स्याद्यान् ईति चेन्न । अत्रोभयोरपि विधौ न संनिपातपरिभाषाया विषयत्वात् । उभये इति निर्देशे न तस्यानित्यत्वपक्षमाहुः । कुर्मो लोनेने इति । एवञ्च अत्र एवासमाहस्युत्तत्मात् । एवञ्च तैर्भ्यः अर्थः । ननु समाहारे ननु सकत्वात् । इति चेत् । कथमिति चेत् । सत्यम् । नमिन्नः । अत्रेति

नुमः संशय एव केन नासित्वाचात्तेनात्वाहापुस्तकं अन्ते इति किं नृक कृत् नृ. धुरिति किं नृ देवेन नृ इति किं नृ धर्मः
 ननु हेरे नैव नित्यं कुतो नरात्वं इति चेन्न. धातोर्नामि न इत्यादिर्न देशेन. एकपदत्वे एवात्यस्वीकारात् अथैव
 रामनाम इत्यादावपि कुतो नरात्वं. समासेनैकपदत्वादिर्न चेन्न. गगन इति इत्यादिर्न देशेन समासेनैकप
 दं नरात्वं. नच हरिकामेरात्यादौ कं घंणत्वमिति वाच्याम् शापकसिंहनसर्वत्राप्यथ यगात् नन्वत्र यशुहं गं कि
 मर्थं नच पुष्पति इत्यत्राणं कथमिति वाच्याम् कुत्वेनैव सिद्धेः नच प्रधारोत्यादौ व्यबहिते प्यात्वा यमिति वा
 च्यम् धुरिति यच्च मीर्निदेशेनाप्यहिनसेराणत्वविधानात्. तथा चोत्तरार्थमिह एव क्लृप्तं. यरेफ साहचर्यादिकल
 च विवर्ण एव ह्येते ननु धातुः नच यितृणामित्यत्र कर्त्तृदेशे ररेफ माप्रित्यरात्वा भविष्यति किं नृकरोतीति वाच्याम् न
 रतिह वच्चात्प नरात्वात् नन्वेते नञ् कर्त्तृदेशे नञ् स सर्वथा हारा सिद्धत्वात् नुरेफ तेनेति नतत्रेफ त्वमनेत्त्वपम
 यहाणं अत एव हेरुह इत्यादावपि कारांतरं नमि कारमाप्रित्यनसर्वेर्दीर्घः अत्र केचित्. ननु केवमपि धातने
 मस्मै इत्यादौ पदादनस्यरात्वं स्यात् अन्ते न इति निषेधानुषस्थानात् अन्ते न इत्यस्य काकपति गोलकन्यायेना
 वत्पत्वा. धुरित्यनेनापि संबधान्. यदांत भयः अकाररेफ विवेगीभ्योपि प्रतिषेधार्थं सुत्याहुः तत्रैतमवधिषन्

रामें २

सायकाल सुडाभरति अनायासैरस्येतोमदूकल्लुताअस्येत्यनरस्येयादिनिः ॥ ४ ॥ अवरणात्तादिनिः ॥ ५ ॥ अदि

पवरत्तुतेनन्यकारलसमादितिसर्वोदितेरावत्तात्रिकोभक्तमित्यत्रातिप्रसंगः स्यात् ॥ अदित्युक्तेचावेत्तः ॥ अथा
 प्रिः किंचैवं सर्वमिच्छन्ति ॥ सर्वयतीति सर्वपत्नेयासर्वयः सर्वकुर्वन्तां सर्वमित्यादौ चानिच्छाप्रधारणायेया
 दीर्घापरत्वानुसरात्के शोपि नकार्यः ॥ ६ ॥ स्मिन्निति अत्राप्यतइत्यनुवर्त्तते इस्मिन्नित्येवस्तत्रयितुमुचितम्
 इकारग्रहणं स्यात् ॥ नचजसः शोसयं ॥ गीत्पादावतिव्याप्तिः ॥ अत्रितिवाच्याम् तत्रपरत्वानुसायाश्चात् नच
 जातिपदेहस्वग्रहणो नदीयं स्यापिग्रहणो इमौ जसीति कृते चातिप्रसंगः इतिवाच्याम् उभे ॥ उभयोभ्यादिलिगेत्
 हस्वव्यक्तेरवाजलाभात् ॥ सर्वेष्टिरित्येतोनु स्यादिविशेषयोगेन चारणसंभवात् स्यादीनां यइवर्गाइति व्याख्या
 नात् तत्तत्तदलाइत्यादि ॥ केवलं योः संज्ञायाः प्रयोजनभावादित्यर्थः ॥ पूर्वोदीनामवानादिति ॥ अन्तरशब्दपर्य
 तात्तामित्यर्थः ॥ एतन्मूलं तु ॥ जसीसर्वादः स्मदु अतः ॥ डिस्मिन्निति स्त्रजचतुष्टये चेत्यनुवर्त्तनस्य व्यर्थस्य तत्त्वभा
 वित्यसर्गार्थः ॥ निर्वर्त्तितो वाध्यः ॥ सर्वादिसर्वकार्यस्य सर्वादीनां स्यात् ॥ सर्वादिस्मदासर्वकार्यी स्यात् ॥ अत्रवात्र
 मिधानं पर्यादि ॥ अथवापस्यार्थं वाच्यायासर्वकार्यी स्यादित्यर्थः ॥ चशब्दोक्तौ रागाभिधयोः सर्वत्रान्वयः ॥ समः अतुल्ये
 अन्तरः अपुरि ॥ परिधानं बह्वयोगं च अन्तर एव ॥ स्वशब्दो पर्यञ्जानिभिन्नार्थवाची चेत्तदा सर्वकार्यी स्यादित्यर्थः ॥ स्वभि
 धेयापेक्षो विधिनियमो व्यवस्था ॥ अवधिनि नियम व्यवस्था अवधेर्नि यमः कीदृशः स्थाभिधेयापेक्षः स्वस्य पूर्वो

हेरभिधेयं वाच्यम् दिगादिप्रयेदोत इत्यर्थः दिशः स यत्नी भवद्दिगस्याः इत्यादावपि व्यस्यते एव प्रसिद्धता ननु नावाध
वावी शब्दः प्रसज्यते न च संज्ञात्वा न्नियेधः आधुनिक संकेतस्यैव संज्ञात्वात् आधुनिकत्वे तु व्यावहारिक एव शब्दो
वीचिष्वेद्यो देवानां इत्यसिद्धं चेदेष सिद्धत्वादायुनिकत्वाभावात् अन्यच्च पूर्वमेवाङ्गोरात्वं स्वार्थविशिष्टायां
नैरसंक्रमत्वे अभिधा संज्ञा ननु सर्वोद्विगोरा सर्वोद्विगोरा सर्वोद्विगोरा सर्वोद्विगोरा सर्वोद्विगोरा सर्वोद्विगोरा
कार्यानि प्रसंगशेकैर्निवाच्य न तदतद्गुह्यं गस्याज्ज्ञेयत्वात् अन्यथा परमसर्वस्मिन् इत्यादावपि न स्यात् ननु तदतकुतो
न वा मिति चेदुच्यते सर्वदेः स्मिदित्यत्र सर्वोदेरित्यावर्तते आदिशब्दश्चात्र प्रकारप्रकारश्च सादृश्यं तच्च संवाच्यो
भिधानसामर्थ्यं तथा च सर्वार्थोभिधानं सामर्थ्यवत्सिद्ध्यानां संगोपात्तस्य प्रयुक्ततया प्रकारान्तरजुषां च पाठ
प्रमाणभावाद्येव विशेषेण स्थितानां संज्ञानामुपसर्गनां च सर्वादिबन्धनास्ति तेषां सर्वादि कार्यं मन्त्रगणाका
र्थचन भवति पुनश्च हस्तपत्राणां प्रसंगः लोकप्रसिद्धार्थवाचकता यामेव तत्प्रसंगः तन्नुशब्दस्त्वन्तेवाच्ये नन्वेव
युक्तत्वात्सिद्धिं चेत्यत्र त्वन्त्येव दिप्रसंगः लोकप्रसिद्धार्थवाचकता यामेव तत्प्रसंगः तन्नुशब्दस्त्वन्तेवाच्ये नन्वेव
मत्स इत्यादौ केचमिति नृन इति वज्रैरात्वेपि तत्कार्यं संभवः अत्रास्मिन् इत्यादौ ज्ञास्मिन् इत्यादि पूर्वपदार्थः
प्रधान्येन विवरणसंभवादिति चेत् सत्यं वेद्याकारणानां नञ्समासे उत्तरपदार्थप्रधान्यस्यैवाभ्युपगमनि

[illegible]

齊魯

प्रशस्यो गतिः सानुबन्धकनिर्बन्धकयोर्निबन्धकस्येयग्रहणमिति न्यायात् अतएव इयोपिनग्रहणं अत्र केचित्
उक्तिरारम्भेतिपि परनिर्णयः अस्मिन् देहाद्यः इत्याहुः तन्त्र-वञ्जोरिति षोडशोपि द्विवचनानि दर्शयन्ते च ईकारलाभात्
अङ्कः साय इति स्यतेर्घञि अत्र सान्वचनः शायशब्दः तत्तुमां त्रसव्यये मलोपस्य दर्शनात् शसादौवेति
आदर्शशब्दः प्रकारे इत्यभिप्रेत्याह परादय इति तेन एव द्विष्ट्वरणोक्तिर्यामिति स्वान्नं हूमानं संमन् इति च स
जाघटीति- अहोपः स्वरेऽन्वयुक्तो ह्युमादाविति अत्रादित्यऽविभक्तिः को निर्देशः नोपधाया इत्यनुवर्तते- नृणा
चमन्तस्योपधाया अतोलापः स्यादित्यर्थः अत्र च अन्यो ताभ्यां न्याभ्यामुक्तो वरगः स्वयुक्तः नन्वयुक्तः अन्वयु
क्तः तस्मात्- स्वाभ्यां युक्तो ह्युमादाविति चेद्दः पर्युदासो वा- तथा च अन्वयुक्तमिह गीत्यरस्या
तोलापः इत्यर्थः उपधाया व्युत्पत्तेः किं तयोस्त्वनः नान्न स्य किं महतः अत्र- किं न स्वोक्तिं राजभ्यां- तपर- किं प्रता
नयतीति प्रमन् प्रस्यशक्तिप्रदानः- तत्र लोपो न केवलस्य द्विपिनान्नोत्वाभावात् अपेक्ष्य तस्मात्प्रियोदाहृतमिति
भावः स्वनिर्दिष्टं तद्व्याप्युक्तात्किं- अयं मृगः सूत्रा इति मुद्रामलप्रवृत्तभेदी दीपनपाचन इति दर्शनात्
तास्मैलोपशब्दो इति अत्र न इति खण्डनं नान्नोविशेषणमगस्तदन्तलाभः इत्यभिप्रेत्याह- नान्तस्येति न नृणा
नेत्यत्र परत्वात् यत्र भेनेनोपशब्दोक्तिः- तस्मान्न प्रायशो हृष्यनामिति वचनात् क्वचित्स्वरणापि परबाधः आसा

अत्र इदं ज्ञानमिदं न वृत्तेः दीर्घयोगे ग्रहणादुक्तं इति छेदः हस्तयोगे ग्रहणो नुज्ञो रत्नरहं हः एते जन्मीति अ
त्र इदं ज्ञानमिदं न वृत्तेः दीर्घयोगे ग्रहणादुक्तं इति छेदः हस्तयोगे ग्रहणो नुज्ञो रत्नरहं हः एते जन्मीति अ
तस्य किं रामाः पुण्यो जन्मं तन्नुनस्त्विति लाघवे विशेषाभावात् नसिगुण इत्युक्ते तु अर्थमात्रालाघवे
विप्रतिपादिते लाघवार्थमिति हस्तमुक्तं आवृत्तिं अत्र एतेऽधिजसौ जं स्वधो वा एकयोगेन कृता यथाक्रमेण
निज्ञे रादेशादि धारणां कानि राम य यन्योगविभगे विरच्य स प्रमान् व्यर्थ इति तन्म विषयसमूह
विधानभागादि तन्म तन्मिदं विषयसमूहो यस्य लेदं प्रानात् किंच च अत्र प्रत्ययो तन्म पूर्वमेव कार्ये दि
धीयते तत्रैव विषयसमूहो यस्मात् प्राचा यथा धर्मा तु के ज्ञेनावचान् इत्याज्जादयः एवं न हता
तथा स्वयमेव विरच्य स प्रमयाः स्वीकृतत्वात् तानास्त्रियामिति इदं ज्ञानमिदं न वृत्तेः अत्रा
स्त्रियामिदं न वृत्तेः अत्रास्त्रियामिति इदं ज्ञानमिदं न वृत्तेः अत्रास्त्रियामिति इदं ज्ञानमिदं न वृत्तेः
मिति नस्त्विति तन्म ज्ञानात् अतस्त्राहः अमुना कुलेनो ज्ञानेन उन्नादन्तं गच्छादितो देशः स्यादज्ञानात्म्यमा
गान्मुमभवेन वृणां सद्धिः स्यादित्याह यां गृहणां सामर्थ्यादुर्वेलात् अमुने प्रागज्ञानाभावाभावात् त्वि
तुक्तं म

विनिज्ञापकाङ्क्षा-अन्यथाअध्याइत्येवावच्छपत् तयाहि-तथाहीत्यादिअन्यथातिपर्यंतं पर्यायायंनतु
 मूलं पथिनसीतिस्थिति-इतोत्यज्यसुइतिअत्रेनोपधायाइतिदर्ध-प्रथमंनलोपेचिसर्गेसिद्धेइच्छे॥
 किंतेन-ननुधोहीर्धनलोपसोःइयाप्रोतदर्थमितिचेदतज्याह-अन्यथेति ननुसूत्रभाष्यसूत्राभिरित्या
 दोअङ्गिःअथइत्यादिनात्वादिकमलकइत्यतज्याह-नलोपहीति-विभक्तिकार्यमिति विभक्तौकार्यंविभ
 क्तैर्वाकार्यइतिसमासःतेनदडीधित्यादौनलोपप्रपपिद्यत्वंभवत्येव सेयादितिज्ञापकेनतस्यविभक्ति
 कार्यत्वाभावात् अत्रनामइत्यनुवर्तमानेभूयोनामग्रहणानामसंज्ञाप्रवृत्तिकेस्तेनान्तग्राह्यतेपचान्नित्यादौ
 नलोपश्च-अतोधातोर्लोपइति अत्रइतिर्किम् निया-धातोःखड्गःपश्य-नचनामत्वधनुस्त्वयोर्विरोधा
 त् कथंभानुत्वमितिवाच्यंकिंवन्नाहिधातुत्वंनजहुतिनामत्वंप्रतिपादयंतीतिवचनादविरोधःननुस्य
 धातोर्नित्येवोकेभित्तिनस्त्रिअंतंइतिचेन्न-अप्येकैकैर्लोपादावपियत्वादकारेलोपापञ्चिर्दुस्वारत्वात्-तत्परक
 रणेनुर्यर्थमेव-अत्रातइतियोगविभागादधातोर्प्यालापःकृचित-तेनेकःअःहाहान्तिगोर्धवीवैष्टोय
 वाचकंअनुत्यक्तंनामिदंकेचित्तु-हाजहातीतिहाहा-क्रियाशब्देदंत-सोमषषडूपममाहःओसुइति॥

राम २२

[illegible]

व्यक्ताभायान्नतत्तल्लभः अइउइति अकइइति छेदः इति सप्रमी उपोषाक्षितञ्च उः नर
 स्मिन् तेन इति सारकरोलभ्यते उः अ अति सूत्रगीय इगलुह ज्यडिः नित्यत्वस्य बाधेरूप
 सिद्धावपि गुरुकरणा मागमजस्या नित्यत्वज्ञापनार्थे तेन सखिनावाने रं द्वैति च न्यग्रिपति न स
 हे सहेति च संगच्छते उः किं सखी न सखित्यो किं चातप्रस्यः अतो उः उरिति अत्र नान्द इति अत्र
 दूतस्य विशेषणं स्यादिति उः स्य तेन ज्यारत कर्तुः वते इत्यादौ नाति प्रसंगः सरव्युरित्याद
 दित्तिङ्गाच्चतुर्थ्यं कवचनस्यायादेशे लोपे च निर्देश संका अतः किं ग्रावः अतो उः उरिति सूत्रा
 गीये उः ग्रहणार्थमात्रविधोयदोदशस्वद्वैतबिनीतिनवर्तते इति आपनाथ स्याद्विअतः उः अत्र
 ति छेदः जसे सास्तु परत्वाङ्गण एवास्या निगद्गवेन प्राप्तिपञ्च सुग्रहाणामप्यन्तः ॥ अत्र
 या अत्राविमेषाच्यते तच्चात्र सस्यति प्रसंगः तत्रापि पत्वा छु सीति दीर्घेण भवितव्यं दीर्घं कृते पिय
 द्वादशस्वद्वैतपन्थासीरस्ये स्पष्टेणोपाभविष्यति इत्यं च कृता कृतप्रसंगीत्वेन नित्यत्वाङ्गुतः सर्वम
 ह्मो भविष्यति तथा चणस्यपि नाति प्रसंगं के तितज्ञापनफलमेव उग्रहणाभिनिवृद्धाः अति
 सखिरिति अन्यार्थे इति ह्रस्वः लट्वा प्रतिपादोक्तयेति तिसृज्जाऽनुबध्द्वारेण कृतं लोकादीनाम्

इ उ प्रत्ययेऽं लोपावसरेधातुत्वानपायेनामत्वाभावात् तस्मादत्र न नाम संवधमेत किं तु इति इति पार
 सप्रम्य पूर्वमात्रमतिष्यते तयाच सर्वत्र निर्वाह इति दिकः सेर्ध भेद इति अर्धे रिति छेदः धिभिन्नस्य से
 र्धो भवति इत्यर्थः ए सखुरित्तः सखुरित्यनुवर्तते तच्चुरित्यनुवर्तते तच्च यस्मिन् अ पचस्माद्विभक्तिविधि
 रिराम्यते सखुरित् इति कर्त्राचपि परित निर्दसात्तदन्तलाभ इत्यभिप्रेत्याहुः तदन्तादिति सरयुः किं हरिः
 सेः किं सखिभ्यां अर्धेः किं हे सखे ए सरयुरिति अनाधेरित्युत्तरस्त्रात्तपकृष्यते तया चाधिप्रत्य
 त्यर्था न्नस्य सखि शब्दे स्येको रित्देशः पञ्चास्त्वित्यित्यारव्येय अथ औ प्रभृतीनि यत्र यवचनानि कुतो
 न गच्छते इति वाच्यं नः पञ्च सुशब्दः स्यादित्येव ब्रह्म इति व्याख्यानात् यद्वा अर्धे रिति यथार्था सात्त्या
 दिग्रहः सखिपत्यो रिति अत्राट्टा इति त्वनुवर्तते तयाचटा इति खानेनैक सखे इति सिद्ध
 यत्तु इ इति सूत्रांतरं तयाचट्टियपरे सखिपत्यो रिरागमे भवतीति तस्यार्थः दीर्घविधिनान्वादिप्रतिषे
 धार्थः इत्याभिप्रेत्याह दीर्घत्वादिति यद्यपि ह्रस्वकरणेपि विधानसामर्थ्यान्नात्वादिप्रतिषेधो लभ्य
 ते तयापि दुहिः सुवर्णे दीर्घः सुवर्णे दीर्घः सरवीत्येव स्यात् इति दीर्घकरणस्य धर्ममौलौटिलापयोः पञ्चदे
 कदेशविभक्तिन्यायेनैकस्वरव्यामिति रूपं सिद्धार्थं दीर्घविधानस्यावश्यकत्वात् अ पच ईदी इति
 कृतः सखिपत्यो र्य इति नस्तत्रिस्वरव्यासखे इति सद्वावपि डोस्त्विमी इति एपायनेः अत्र नो व्यतिश

द्विषुदर्शनात् बहुरागवत्पुत्रितिसंख्याते पाणिनि स्तत्रेपि इतिरेव गृहणात् कनीत्यत्र एवोक्तसीति
अस्यप्रोक्तसोऽभावात् प्रत्ययलोपेपि प्रत्ययाश्रितं कार्यं भवतीति स्त्वापिः यद्येदेशस्तद्भवतीति।
सिद्धे प्रत्ययलोपे इत्याद्युक्तिरित्यनाद्येतेन यत्र प्रत्यस्यासाधारणत्वे प्रयोगोक्तं तदेव प्रत्ययलोपे
सति भवति न तु प्रत्ययाप्रत्ययसाधारण्येतेन शोभनादृष्टत्वे यस्य स सुदृष्टत्वं प्रणाद इत्यत्र अत्र।
सोऽसाधिति दीर्घान् सिद्धान्तमाह लुकिनतन्निमित्तमिति सप्रत्ययः निमित्तं यस्य तन्निमित्तक
र्थे न भवति कार्ये इति शेषः लुकि सति प्रत्ययाश्रितं कार्यं न भवति इत्यर्थः एतद्दीर्घं तु शोते इत्यत्र श्री
ह इति स्तत्रेण युगाकर्णाय प्रत्ययाश्रयोलुकि प्रत्ययलक्षणपीत्वाहुणा इत्यनेनैव युगोक्ति
हेयत्सत्रान्नप्रणयनेन न ज्ञाययति लुकिनतन्निमित्तमिति ओङ्लोमिति वक्तुं हे अतीति
अपदिस्वरस्य। उगातिहृदिरिति वृद्धिः नोवेति टिलोपः बहुस्यकार इति न याचकत्वमिदं
योरिदं तः ओङ्लोमिशब्दवद्देवत्वकारान्नोभिन्नमुलोमशब्दः इकारान्नस्य वृद्धेः इति
न भूमिति व्याप्तिभावः खर्षीपण्यादय इति यां त्यनेनेति यथीर्मार्गः यानिलोकमिति यथीस्त्व
र्थः उगाणमिदं को द्विवन्नेत्यादि न याचवान्नप्रमीति इति वान्नप्रमीरिति चित्त्वत्त्वे धातुत्वा

कं नृदिति बुद्ध्या बरोहणं प्रतिपद्येतोक्तम् न्यदादेष्टेरः स्यादादिति न्यदादः भरुनौ स्यादौ किं न स्यादप्यंतादं नमि
लुनित्त्याति अत्र सधातुरिति लिङ्गे न्ने चेटे रावात्सिंहोदिति गृहगामेटे रायिक्किचिद्धिधानार्थेते न किं वश
दृष्ट्या कस्मिन् न स्यादाद्येत्येक इत्येव त्रयः अरयद्विः मि ननु त्रिशद्वस्य वङ्गवचनान्नात्वात्कथं त्रैरिति चेत्स
त्ये त्रिशद्वस्ति त्ववैचिशिष्टवाचको वङ्गवचनातः अयं तु न किञ्चिद्विशिष्टवाचकः किन्तु तदनुकरणेन नृ
हीतः अनुकार्यानुकरणयोर्भेदविवक्षाया इष्टत्वात् प्रकृतिवदनुकरणमिदं न स्यात् नित्यत्वात् एव
स्थिते त्रयाणां मयद्विः तुक्तौ त्रिशद्वस्य शब्दसामान्यवचनाशक्याया तदुच्चारणं चतुर्णां भित्तिदीना
मित्यादि लिङ्गानुसरणं कृत्वा पुनर्गौरवतो योज्यावने न यद्यान्या सस्तत्रास्या फप्रयासो निजपादित्यप्र
ख्यायनाद्यैवेति दिक् तदन्तविधरेवेति तस्मादिदं ननु ब्रह्मे स्मिन् शब्दात्तस्य नान्नः इति व्याख्यात त्रयाणां
मित्यत्र नुव्यपदेशि वङ्गायादिन्याभिप्रायः डिः देतस्यति गुह्यश्चित्तस्य आपवादः उतैरिति इत्यन्तानाम्
इति बोध्यं इति प्रत्ययस्त्वशेषानि यान्याः कत्पादयः इति गृह्यते सख्याया इत्यनुब्रह्मेः सख्यायात्
धेच इति गृह्यते ननु याज्ञे इतिः एतिरिति किं तिरितु नस्तत्रितं यतिमतीनां गृह्याथ यत्तु कतैरित्येव युक्तं
यतिमतीनां लोकेः दर्शनात् इत्युक्तं न तस्योदित्वाद्मात्रं यतिनेनागशीर्षो गीततिनेनागवेदना इत्या

माश्रित्यसर्वनिर्वाहः न था च इयुषु स्थानवर्जितयोरीदृशोः स्त्रीशतस्य च धातुवर्जितस्य च इत्यादिलभः
तेनेहृदयीः हे स्त्रियोगमणीः हे श्रुतिचम् इत्याह विनिष्ठाप्रव्याप्यरिहारः सिद्धान्तीति ध्येयं डि न म डि
ति ५ इत्येवमतेऽजनेषां नन्दः स्यादित्वाभावोक्तं यत्तस्मिन् इयुषोर्वैविध्याच्चम इति चेत्सत्यं आग
मायङ्गुलिभक्तस्मद्नेव गच्छति इति परिभाषया ऽद्योपि स्यादिगृहणेन गृहणसंभयान् अत्र क्रियाभिमित्ति
देशो नाम अत्र च दीर्घाचीदृशौ यादौ ५ इङ्गान्तरत्वादि कल्पेन ह स्वयोर्वाधान् न न्यतिस्य ह्येय इत्यो दो क
थमत्र समासस्य क्रियाभाववदिते वाच्येन अथ वसेयवस्त्रियो च न्नैवेने ह्यसिद्धेः स्त्रियो किं वा न प्रम
योः किं मात्रे स्त्रियो योरिति इयुषु उच्यते स्यात् समाहारः युतस्मानयोः आगमजस्यानित्यत्वात् ननु म स्त्रियां किं
वा त्र प्रमी योरिति किं गवि योर्धातौ रियुवास्वरे इति धातोः किं वा त्र प्रम्या योरिति किं विश्वेषां स्वरे किं सुप्रम्या
स्याद्गविति सुप्रम्य भव्यः अत्र इयुषु उच्यते योः रिति माचरण्यं दीर्घयोरपि इयुषो न च यवयोः दीर्घयोरवा
य किं न गृहण विनिगमकाभावात् इति वाच्यम् आख्याने तो विशिष्टप्रतिपत्तिर्न हि संदेहात् लक्षणमिति वचनं
दिव्योर्मावर्त्य योरिति चारत्यास्यमः अत्राहुः नाभिनः स्वर इति तु स्वरग्रहणम् अस्यामिति प्रासादीनामवै
मिति तदनुवृत्तौ न स्याप्यनुवृत्तिः स्यादिति पुनः स्वरग्रहणमिति तत्रेह मवधेयं न शब्दसंज्ञस्य पदस्यानु
वृत्तिरिह हृदया एक यागनिर्हृद्यानामेव सह प्रहर्षनिवृत्त्या दर्शनात् किं नु वदुस्तेन वदामाह न्यविधात्र नि

नफयेनद्योवेति यइति भावः । औणादिकस्य तु धातुत्वाभावात् । द्यौवेत्यस्याप्रवृत्तामर्शसिवाग्नासोरस्येत्यस्य प्रवृ-
त्तिः । उनेतुसवर्गो दीर्घः । सहेति प्रभेदः । बहुश्रेयसीति । समासानुविधेरनित्यत्वान्नकः । ईयसोर्निति निषेधा-
न्नह्रस्वः । स्त्रिणाख्येति । स्त्रियमारव्यातीति सतस्य पूर्वस्त्रीत्ववचकस्यत्यर्थः । इयुवस्यानाभिन्नस्य किं न
अतिश्रिये हसेपः । सेलोपइति हसश्च ईपृचृ एतयो समाहारः । हसेषु तस्मादुत्सपः । ननु हसयुहगोक्तिसर्थ-
हसात्संयोगान्नस्य लोपे नैव हससिद्धिरिति वाच्यम् । न । बोधादुत्सप परत्वात् । यद्वा हस्योराद्योरित्यनेन स-
लोपश्च न्यसोः । साविमि दीर्घासिद्धेः । अथ परं नित्यं च लोपं वाधित्या निरवकाशत्वाद्वा । त्वसोरित्यस्य से प्रवृ-
त्तिरिति चेत् नैव गृह्णातीति शक्यं । इत्यस्याप्यसिद्धेः । संयोगात्तलोपं वाधित्या च्कोराद्या रितिकलोपप्रोपः ।
तस्माच्च हसयुहगः ॥ अथ गंगामिच्छतीति गङ्गा गीयति ततः । किं पि अङ्गो यत्नेः । ययोः । गङ्गा रितितत्राद्योभूत-
पूर्वपकारमाश्रित्य ईपृत्वाद्दोषोऽस्ति ति वाच्यम् । लक्षणप्रतिपदोक्तयोः । षडिपदोक्तस्यैव गुह्यगामिति ए-
रिभाषया तदगुह्यतः । ननु निःकाशां विरित्य ब्रह्मत्वेति पि ईपृमाश्रित्य निलोप्तिरिति वाच्यं । न त्र ईईति
ति प्रश्नश्च दीर्घस्यैव यः । सर्वत्र गुह्यगत् । तत्र स्मादित्यनुवृत्त्या स्याद्यनुवृत्त्या वा ईस्मादन्वाख्याद्वा । अमे-
त्सीदित्यादौ न लोपः । द्यौहह्रस्वइति । अत्र चे युवइत्यनेन वा इयुच इति चानुवर्त्य वा इत्यस्य षवस्थितः ।

तनायेदं कुमार्यमिति अहोरात्रं चाधिष्ठाधातुत्वात् योवेति यः सर्वेति अत्रापि परत्वाय भिच्छेतीति वाक्ये अहो
पयलोपयोः सखीति दीर्घात्तात्सेऽं धेविति अत्र परव्युत्पत्त्यस्य ह्रस्वान्नस्य गृहणात्कथं दीर्घोन्नेकायं नृय इत्य
तत्राह एकदेशेत्यादि एकाचयेवेतविकृतविकृतविहृतत्वात् विपरीताकृत्यपि नान्यवचनं नृयः य एवाह
नृकर्मणि अत्रैवेव नान्य इति भावः न चाजाहोरात्रस्य स्यानि वच्चाव नयादेशोऽस्त्विति वाच्यम् केऽलुपन
स्यानि वदिति परिभाषोपस्थानात् लुप्यते इति नपुंसके भवेत्तुः केऽलोप इति यावत् सर्वाये भिति अत्र
आम्भसोरिति चाधिष्ठाद्योवेति यः प्राप्नोतः ततोऽपि परत्वात् सर्वव्युत्पत्तिरिति मन्तः नकार स्यान्निजादिभिः स्या
निवद्भवेनेति भावः कृतयादेशोऽप्यति धात्ववयवसंयोगसर्वकलान्नयत्वे नङ्गावाङ्गोत्वमित्यर्थः सेरिति अत्र
अहोरात्रात् उक्तत्वात् अत्रात् इत्यनुवर्तते सेः किं पितृभ्या अतः किं हृद्भ्यः तपरः किं नृः अत्रापित्यसि इति स्थ
ते पञ्चस्त्वित्परप्राज्ञात्पि अल्पविषयत्वात्सेरेत्येवाहोरात्रवर्तते अतः निवद्भवात् टर्योऽहोरात्रेऽपि परत्वादि लोप
एव अत्राहः अत्र सावित्येव सूत्रयितुमुचितं नयावप्युत्पत्तिरिति नोपधाया इति दीर्घसदृश इति सेलोप
सिद्धातिर्युमिति अत्रेहो मवधेयं अन्त्यावेति कृते मात्रालाघवेऽपि सूत्रादयोऽपि केऽनघं क्रियागौरव
मुपेक्षितं ऐ चत्विति अत्रित्यनुवर्तते तच्चरित्तएव ननु तदेतस्य निर्दिष्टपमानस्याहोरात्राभवतीति वचना
त् अहो नरुहो न परत्वं किञ्चोपञ्चस्त्विति किं पितृभ्या अत्रालाघवात् १५ पंचचसु इत्युक्तयोगः समुच्चिः

हेतुस्वरग्रहणं इत्येव वक्तुं चिंतं. अथातो रितिलब्धेऽपि पुनर्धातुगृहणं योगविभागेनार्थविशेषज्ञापनार्थं इ
यत्ति. उवाच. इयेषेत्यादौ स्पष्टतया पपादयिष्यते. अत्राहुः. द्यौरिति किमर्थं परिशेषादेव तस्याभात्. न
याहि अत्र बर्णनं स्पष्टतया रितेभ्यो चिंतं. इदं न स्फुटं धातुरेव न सधत्तान्नस्य च धातुत्वेमेव अदन्त्यत्वे
यतः इति लोपः. आदन्त्यस्पर्शादौ लोपः पंचसत्तुञ्जातः. पञ्चासुनेति षट्त्रयस्य नुबर्णपञ्चासुनेति निषेधः
हसान्नस्य गन्माभित्यादिनिर्देशान्निति श्रीयं. कुलं. इत्यादौ तु अत इति न च षट्त्रयमनुवर्ण्यं अतो निति.
वारव्यालुशकालान्नेनेपरिशेषाद्यौरितिलब्धेऽपि किमर्थं न द्वितीति. अत्रेदं न वधेयं. आदन्त्यवारणाय अत्र
पञ्चासुनेति अदन्त्यवारणाय अतो नेत्याद्यानुबर्णित्केशतो द्यौरिति गृहणस्य स्पष्टप्रतिपत्त्यर्थं तया लय
त्वादिति नृपेक्षितं. द्यौवेति अत्र तस्मात्. द्यौः धातोः. त्वरे इति परचतुष्टयमप्यनुवर्णिते. इत्यभिप्रेत्याहुना
नो धातो रित्यादि. अत्र गशब्दो वा स्थितः. न तं सर्वं व्यसिद्धिरिति. अनेकस्वरस्य किं नियो. धातोः किं वा तत्र मी द्यौ
किं सोमयो. त्वरे किं सेनानीभ्यां स्यादौ किं नृपेक्षं. त्वरे इति अत्र गीत्राणो इति धातुरेव गृह्यते.
तलन्तः. लक्षणप्रतिपत्तेरिति परिभाषया ल्यप्तिरित्यादौ न्नातिप्रसंगः. कुचिन्नियमवति चकारः. सचिंतः.
प्रयोजनभावात् इति वृद्धाः. उन्म्याविति. अत्र संयोगपूर्वकत्वेऽपि उत्सर्गधात्वः. उ म व संयोगत्वात्. द्यौकुभा
ने भिभ्रुन्निन्यादौ. इच्छार्थयान्नादाचारं किं वता हाकत्रैरिद्धिपेक्षुमीति रूपां निति प्रत्यक्ष इत्यर्थः. पुस्तक्यौ

नस्यस्तुः क्षेत्रिनिवत्सात्परत्वं शङ्खु स्याद्यद्यवत्तन्मृकारं बोध्यं न तु संयोगात्समवायोऽपि कथं स्यादयं
न न शङ्खुत्वात्संयोगसमवाययो रभावात् शङ्खुस्यगुणत्वेन संयोगाभावेः तस्य इयमात्रधर्मत्वात् शङ्खु
स्यात्काशमात्रसमवेतत्वेन समवायाभावश्च न ननु तदित्युक्तं न रोगाऽगुह्येति रनुबंधकस्य गुह्येति न सौ
नुबंधकस्येति न्यायादि निजा च्यंन परिभाषायाश्च भिन्नत्वात् प्रशास्त्र शङ्खुस्यावयवस्यैव स्तुश
दुस्यनुनग्रहणं व्याख्यानात् लक्ष्यानुरोधं व्याकरणात्तत्रात्रकुले स्मादीना मारणित्रादीनां तु
नेति व्यवस्थायां व्याख्यानमेव शरणम् उभयेषामपि व्युत्पत्तिव्युत्पत्तिरिति यदुक्तं स मत्वा त ॥
रेस्मिभ इति स च भूचक्षुः तस्मिन् स्मि सभाहोस्यादवित्यर्थः सभाहो किरयो स्यादविति किं
रेभारः रैसहायः ऐस्मि इति नुनस्त्रिचमैकारः स्यान्महेस्वरः इत्येकत्वं कोशादित्येवकारंते
अतिप्रसंगात् उकारविति उकारंताद्विहितेषु पंचसु स्यादियु इति बोध्यं न हेभानो हेभानवः
इत्यादीनां तिप्रसंगः उकारंताद्विहितोसि जसावन्ननेताकारांतात् न न्योरित्युक्तं उच्यते स्य कु
नोनग्रहणमिति चेन्न द्विगुः उत्तम ऊरित्यादि निर्देशेन उकारस्येयराणां व्याख्यासीति आश्रय

पुण्ययोगकरणमंगेति सत्यज्ञापनोपेतकश्चित् तेन प्रियति स्त्रोऽप्रियति स्त्रोऽधरिति अत्र
अत्र ब्रह्माः मास्तिवदंस्तुत्रं पञ्चस्वित्यनेनारिक्तते ह समेपदं संयोगान्मस्यलोप इति यासिलोप इति सिद्धः अयं स
रेयस्य प्रवेष्टो ज्ञेयसिद्धिवाच्यनं तत्राधेरिति योजनीयमतीतहानिः अथ इति यत्रानुवृत्त्यर्थमिति चेत्
तत्राहुनाधित्यस्यैव सुवचत्वात् लाघवे विशेषाभाव इति चेत् एकवाक्यत्वेनार्थलाघवसद्भावात् न चैव हे
कञ्जरित्यत्राण्यारप्रसग इति वाच्यं तत्रापि संधेरित्येकोऽधेरिति अनुवृत्त्यर्थमिति परिणामेनाधिति वा
र्येण भिमित्येतोधावारः प्रतिषेधात् अत्रोच्यते स्वचिनादकञ्जैरिति न सिद्ध्यति तत्तथा हि प्रथमपञ्च स्थि
अत्र प्राप्ताः न दृश्यवातः स्फुरादृश्याद् प्राप्ताः स्वादाधिति प्रतिप्रति युधः देवदृश्यादृश्यात् न हि देवदृश्या
जीवतीति न्यायनारिनिविष्टेष्वप्यनस्यात् स्वार्थेभ्यो धेरिति न्योपेक्षमिदं तदकञ्जैरिति यदित्यत्र पञ्च
पुनरुत्सर्गस्य प्रपञ्चत्रिरिति न्यायव्याप्रीयते यथाचार्यसिद्धिस्तु तौ तैरेवं स्वार्थं मिथ्याहः इति
ति अत्र इति तिति सूत्रं डिः स्वार्थस्य संभवात् अत इत्यनुवृत्ते पञ्चाम्यंतमर्थवत्सात् यस्याविपरि
णाम्यते अत्रापि कञ्जरीति हि शान्तिदिश्यमानस्यैव गृह्णा ननु तदंतं स्य डिः परत्वमण्डन एव ते
ननु यदकृतीत्याहो निति प्रसंगः अत किं वा न प्रमी नपत्वं किं त्रिः इति किं पित्रोः स्मृतिरिति सत्यं तत्रैव

चान्येदेषिद्वेहेयकारनन्वयेनकापिद्वतिः। लूनः शालिः। लोतमास्वमेतत्पत्रेवञ्चविशेषस्तेवनिश्चय
कत्वमिति स्वयमेवास्यागुणस्मादिदं दनीयमायुष्मता औपति अलिभक्ति केओकारोचिभक्ते रतुकराण आपः
सोमयोः आदन्नात्किंग्रिदोः दीर्घग्रहणं योद्वित्वे इत्येतेदर्थं जरासी इति तु सन्निपातपरिभाषयेवेन ह्रस्व
त्वपिनल्लक्षितेः धिरिति दीर्घविधानमुत्तरार्थं जराशब्दस्य नृक्तमित्येव निरुक्तः अथापः किं हे हाहा अत्र
नात्किं हे अतिगंगः हे अतिगंगे इत्यत्र स्यात्तिवद्भावेन धेलापः नृक्तमित्येव निरुक्तः अथापः किं हे हाहा अत्र
ओस्तेदोस्ते नयोः दोस्तेः अत्रापइत्यनुवर्तते अथवशात्स्यस्यनुवर्तित्वात् अथनाह अत्रादन्तस्यावन्तस्य
ति आपः किं सोमया आदन्तस्येति किं अतिगंगेन दोस्तेः अतिगंगम् हि सांयडिति इ इत्येयांया
सांयेयावेति वचनविभक्तिः प्रत्ययानामन्यतमस्यान्यपदार्थत्वेन विग्रहः आपः किं हाहा अत्रादन्ता
त्किं अतिगंगाय डिः त्रिकि गगा अतिगंगयेत्यत्र अत्राकारस्य अयमाणात्वात्स्यानिचेत्तेनान्वतत्वा
च्च यदनुनलाक्षरितकत्वात् अवयवयोगो अत्युपहितत्वेनत्वामिति स्वीकारात् आन्तेः रिति अत्र
इ रिति सप्रत्येकवचनेन तु चतुर्थेयकवचनेन चारव्यानात् अत्रार्थे क्रियावामिति निर्देशोऽप्यनुवर्तते
ननु गगायाभिप्रायेण दोनु इम इति नु इत्कः इति वचनान परत्वाद्युदाहरणान्न चामिक्तेनेति त्वाभावा

अस्यासीदितिहेतुः अमचशमचानयोः समाहारः अमशस्त तस्मिन् अम्यासीकिंगौचो वसेवेउमितदि
 निर्देशान्नोबर्त्तसंका स्याद्यधिकारादचिनचमित्यत्रातिप्रसंगोपिन उक्तः किं ग्रावे ॥ श्रीविद्यानगर
 स्याधिलोके शकरसर्मरणाकृतायाभिहृटीकायां पुद्गुंगोगास्वरान्नकः ॥ आद्य इति अत्र अत्रात्रावि
 ति प्रमेयात्कारत्रयस्यैवापगृह्यता अतिगंगद्वन्पादौन्यति प्रसंगः न चात्र गौरासुखम्यायादेव
 नेतिवाच्यम् न स्यवेशिद्युद्गोपादानेविद्ययत्वा अजत्वाप्रत्ययगृहणं ननु किंचित्तिविशिष्टरूपं अत्रानु
 आद्यइति सातुवेधकग्रहणव्यर्थं विशेषग्रहणत्वं विशेषादेवेति अत्रेदेवोध्यं अर्थविशेषानुशरणं
 नुधावनतः सातुवेधनिर्देशस्यलघुत्वान्न नन्वापइतिस्तत्रैवग्रहं ह्रस्वः सेनापइत्यत्रवहस्तत्रादृष्टइति
 प्रमेयेगण्यकारस्याभययोजनेनैवर्थ्यसंदेहत्रस्तत्र उभयानुवृत्तिस्तत् स्त्रीभुवोरित्यसत्त्वाम्यासीत्यत्रेवनिरस्त
 नीयेतिचेत्सत्यां जिह्वेदे सति यश्चात्यकारेण सम्बन्धे अन्तरगत्वात् इष्टइति कृतं ते ह्रस्वपइति स्यात्तत्रिपदद्व
 देतुपकारस्याकारेण सम्बन्धोनलभ्येत अत्रस्तत्रांतरभषवोचितः इत्युक्तं कैश्चित् तेजदमबंधे अ
 इत्यसर्वेयोदीर्घयोरंतरंगवहिरगतविशेषेयमानाभावः किंच ह्रस्वपइति जातेपिमात्रागौरवाभावः किं

मयविधिवाधनायं पुरस्तादपवाहन्यायेनरवसेचपापववाधो न तु यवहितो भवेजवाशति इति वाऽवसाने
इति अयंचनिधो न स्यादो लस्तानुरोधादिति वृद्धाः तनयदिग्यादिसिद्धं - द्विद्वे अत्र भवेजवाः स्वद्वे
अद्वेऽ अत्रवावसाने च भवत्येव विहातात् राजयज सनस्तेन अत्र धनु भान्नेरिडा जोषराजान्दयः ।
सयत्विजोक्तदिशादिद्युपाठः अत्रसाधनाधनाधनायः अत्र सनशेकुस्तेन सनः किं तु असेनो
एणादिके अत्रजत्रयवोध्य सात्तरिकत्वा न गृहीतः भानिस्तुराजि साहचर्यादेऽसहचरितो न गृही
तः कोऽइति नन्विदं तत्रैकमर्थं भवेजवावाऽत्रा सोनेइति सत्राभ्यांकार्यसिद्धेः रय्याहृतत्वात् अथ
कथं अत्रान इत्याहो नीति चेत्सत्यं यवसाने इत्यस्यात्राप्यनुवृत्तेः अत्रावसाने ताभावात्कथमिति चे
च्छृणु अत्रसोयतेइति अत्रसाने यदेमच्छ्रवसीयेत अतः पदान्न एवावसानं अत्र्यथावसागतुर
इति न सिद्धेन - तद्यादिवाचमानुरइति स्थित्तयोऽइति इत्थे च यथाभावात्तन्माभावः अस्मन्मतेन नुवा
यसाने इत्यनेन वृत्तपदसिद्धेः अथ तन्मते कत्वे इति निर्देशेन जवस्यापि जमत्वमिति वाच्यं न - तत्राव
साने इत्यनेन दस्यतेत्येतत्सत्यमत्वात् पदसिद्धेः विज्ञापकानुशरणत्वे शस्यथ्यत्वात् अस्मादि
त्यत्रापि अत्र इत्यस्येत्येता नार्थेभ्यः एवैव वक्तुमुचितं त्वेषां द्वे स्य एव प्रत्ययैकत्वेने इति त्रयत्वाद् द्वि
ने

चोऽवकयमिति वाच्यम् आदेशः स्थानिकार्यलभते इत्यप्युपगमात् अत्रापि क्रियायासिद्धिर्निर्देशो मानं
 अस्माक्यन्यामिति एतन्मूलं यदोच्चेत्यनेनुरुक्तं समुच्चयाद्यं चकारानुवृत्तिस्ततोऽस्याप्यस्य संग्रहः
 तिहृद्वाः यदोच्चेति यदः अत इति छेदः अत्राह सर्वोदः परत्वं नास्ति अप्याव्यधानात् इति चेत्सत्यं वचनस्य
 मर्यातेतेन व्ययस्युते आपो विना हि यद एव दुर्लभत्वात् अद्विधातयि सर्वादेरिति च अस्मीति पदे सत्
 तेषां दीर्घकृते एकदेशविक्ततन्यायेन सर्वादेः परो विधीयमानोऽद्याप्य वभूति अन्यस्यापि भवति यद
 षीयेते एकदेशविक्ततस्य सर्वादेरकारो भवति नूनं अधिकभावेन विकारस्य हेतुविध्यात् इति अत्र
 दमवधेयं आचक्षते सर्वादेः इति ग्रामे आपो व्यावधानकत्वाभावेन तद्व्यवधानशंका निर्मूलैव न दत्तग्रहण
 चाप्यस्या तावकारप्रसूय एव निगं किंच केवलस्यापः प्रत्ययत्वेन तत्पूरविभक्तेरभावाच्चत्कार्यसंभव
 एवेति हिक् द्विक्रमासेवति दिशांद्वाचकानां शून्यानां समासेष्वप्यर्थ एतन्मूलं तु यदोच्चे इत्यत्र
 यनुवर्ज्यं तस्य व्यवस्थितत्वात् अथ गच्छः इति यद्यपि छेदात्स्यनाच्चासेव किंपिच्छ
 स्पृशविधानात् तथापि विरिगन्तव्यमिति हेतुमन्वानेः छेदगुह्यस्य अकृतमनीकृतं अकृतवत् ह परिभा
 षाद्विधाभादेः अस्मिद्वपरिभाषया बहुभावावः बहुविरिति मित्रेन यत्प्रतिविरतिरित्यात् अत्र ग्रहस्य विधान

दोस्तु स्यादित्यादिकमप्राप्तं. अशुभोसंस्कारप्रवृत्तिश्चान्न त्रिचतुरेकक्रियांति स्वरचतन्वदिति अत्रत्य
दोद्वैरित्यतः स्यादवित्यनुक्तं यते तेन स्वार्थवाचकं त्रिचतुरं तस्य नाम्नास्ति स्वरचतन्वदित्यादिवित्यर्थः
अनेकाक्षरत्वात्सर्वार्थस्य प्रयोगे निदिष्टप्रमाणस्योद्देशाभवे तीतिवचनात् त्रिचतुरेरेवेतन्वदिति व्याख्या
देशिवद्भावात्. अस्कारश्चेति. अत्रत्यो रित्यतः स्वर इत्यनुवर्त्य जाकभेदेन व्याख्यायते तेन अत्र. अस्वरश्चेत्
कारवद्भवतीत्यर्थः. गतुल्यमृवत् अतोराकृष्टानस्वरकायित्वात्. स्वार्थे रपतयास्मत्तुसकायित्वात्
स्यद्वित्रिरिति भावः. क्रियायामिति त्रिचतुरे विशिष्टाणादिति अत्र तत्त्वज्ञेयोरिति भावः. नामविशेषाणां
निवाच्यं. न हि शेषेण तु विपरीतस्यात् अत्र तं. अहत्त्वाद्युक्तं त्रिरिति अत्र तत्त्वज्ञेयोरिति भावः. नामविशेषाणां
यमिति सम्पत्तिरिति शङ्कस्य पुनः पुनः सकवाचिना बुभुक्षुसुगत्याश्च अहत्त्वाद्युक्तं त्रिरिति भावः. नामविशेषाणां
पयं कयास्ति चतुरे रिति विवक्षितोर्थः. ननु स्त्रियां प्रतिसेतिका यन्मकारानुत्पादीयः. अहत्त्वाद्युक्तं त्रिरिति भावः. नामविशेषाणां
संज्ञिपानापरिणतपरिभाषायां विरोधात्. विभक्त्यानान्तेयप्रवृत्तिरिति भावः. नामविशेषाणां
भाषा अस्मिन् विभाष्यः. इत्याद्येन लुकि नतमिति प्रयत्नलक्षणं निधेयान् क्रियायौ किं त्रयः तिस्र

त्वादेस्य यन् इति निर्देशेन घोऽः खेसेचया इत्युभयोरपि निवृत्तिरिति सूत्रग्रार्थं वस्तुनस्तु क्रमेण वक्ष्यति स्त
 ज्ञेयविधास्यमानस्य वक्ष्याने इत्येव विधानानुवादादर्थो भिदं सूत्रमिति धेयं अस्मिन्नुद्ये समानवर्गस्येव
 सावर्ण्यस्योक्तत्वेन घटयोस्तद्भावात् तुल्यास्य प्रयत्नसर्वगतमित्यस्या प्रणयनात् कथं वस्य इत्यस्मि
 आशङ्का यो घो इत्यस्य विहितत्वात् इति हिक् निज्यामिति प्रयत्निकमेकारागाभावात् प्रयत्न इति न्याये
 न नकार इति भावः किंच त्विति खेसेचया इति शस्य चत्वेन द्योगे स्तोः श्रुतिभिरशस्य इत्यस्यार्थः इह द्या
 मिति इच्छु उच्छु इह नो ताभ्याः सन्निधौ गशिष्टन्यायादशमो महत्त्व प्रवृत्त्यप्रवृत्तिः अद्वाऽपामोभावप
 रत्वात् उरौ हिदिकारः न च तित्यत्वादट उक्तरितिलोपे च कृते इकारान्नत्वाभावात् परिभाषायाऽत्र निम
 त्वात् परत्वादटोवाधादात्मिज्ञेने तु उभावः स्त्रियाभितिलिङात् वेद्युच इत्यत्र ह्रस्वानुवृत्तेः ह्रस्वादेति सिद्धेऽपि
 मात्रे इत्याहो ह्रस्वत्वाविशेषेणानिध्याप्रिवारणार्थेन सूत्रं इति ह्रस्वाः तपरत्वंमपि नित्यविकल्पयोर्भवस्या
 र्थमन्यथा उभयोर्विकल्पानित्योवास्यात् इति स्य विकल्पः ह्रस्वस्यैव नित्य इति विशेषेण स्यादिति स्त्रिया
 किंसत्वेन किंजाभितिकं मतिभ्यां इह द्या किं मात्रे तपरत्वं किं नो इह द्यामित्यस्य वतत्राग्रयणा
 त् इह द्या उः ता मा इवात्रादिसंतिः रामिति येन नाटिसंतिः प्रोक्तः एकैस्तेन डेरि उदन्तात्परत्वात् ता बा

तस्माद्गुरुः इष्टुव तस्मादिष्टुवः अत्र योरित्यनुवृत्तेः तयोर्भेदस्य अधितत्वादेष्टुव स्थितिना योविषययो
लभ्यते विकल्प आयायव्यवस्थितः तेनस्त्रियविना आमानु इच्छाः स्त्रियौक्तमित्यमित्येतत्सर्वलब्धं
लक्ष्मीबाह्वितः यद्वान्तरं विनापिस्त्रियावर्त्तमानत्वं नित्यस्त्रीत्वमिति वदता वृत्तिकारादीनां मते प्रथी
शब्दस्य तयात्वात् इति भावः केषां चिदिति लिङ्गान्तरानीधायित्वे नित्यस्त्रीत्वं इति वदतां के यदा
दीनां मते ह्यर्थः ग्रामणीरिति ग्रामनयनस्योत्सर्गितः पुं धर्मं तया यदा न्नरविना स्त्रियाम प्रवृत्तेः
एवैव लक्ष्यवत्त्वादेरपि पुं धर्मत्वमोत्सर्गिकं बोध्यं न्नरा इति न च अत्र अणच यत्ते खास माहारः
नेण नस्मान्नागाः अत्र मधेरफुल्लतत्रुकारो बोधो न्नुरेफः व्याख्यानात् अधपाठस्य लाघवात्
त्वाच्च अत्र प्रत्ययः ननु क्विवत्तोऽपि प्रत्ययाप्रत्ययारितिन्यायात् तथा च तदंतनाम गृहीत
प्रत्ययगृहणायस्मात्सर्विज्ञतस्मादोदे स्नादंतस्येति परिभाषया तदंतलब्धं नाम्ने विशेय गान्तदन्नात
मप्यायात नकारान्तेत्यादि एतद्दीजे सुन्नरा इति प्रत्ययनसंधित्वेनैत्यनुवृत्तिलक्षानु रोधात्प्रत्यक्त्वा
स्थितत्वमाश्रित्य क्वचिन्नेति व्याख्येयं तेन क्वचिदस्मादपि न ममिका एन्या इत्यस्मात्ता न्नगरकारिणी अ
स्मादेव अत्र विनिनून नया सतीति तादेव गितोऽनुप्रकृतिभूतस्यादः स्वरस्य हेतु नगरकारय इत्यवस्थान

इत्यत्र तु घत्वं सः कृतस्येति व्याख्याने सस्य कृतत्वाभावात् । अत एव विंशतिं पदं द्विष्टेति द्विर्वचनोद्देशो ह
 नैरिष्टत्वात् । देवेषु । पृथिव्यते । इत्यादौ चतुर्भुवि स्थोतीत्यादि निर्देशात् तत्पयावयवस्य यत्त्वमयतीति ज्ञा
 पनात् । अधिकरणघटीपक्षे तु प्रत्ययावयवस्य भवेत्येव । आदेशावयवस्य तु तिस्र इति त्रिविधोद्देशेन । अन्यथा
 तिष्ठ इत्येव सूच्यात् । सेद्यादिति निर्देशेन सकारमात्रादेशस्य यत्त्वं भवतीति ज्ञापितं । हेरत्वे इति स्यादिति सन्निधा
 नकृतमप्यित्यदाद्यात्त्वमप्येति मित्रं । सन्निगतपरिभाषाया अप्रतिपत्त्यात् । स्त्री भवेतीति । अध्यानुत्वात् । द्यौः
 रित्यनेनाप्राप्तेर्विधिरयः । यत्त्वचत्वेणारपवाहोयं स्याद्वैकिकं स्त्र्यर्था । अर्थः । स्त्रीभ्यां अत्र द्यौरित्यनु
 वृत्ते । अनेकवर्णात्वात्स्वर्गादेशत्वाधनाय । नाम्नासीति वा अत्र मशसीति छेदः । कुचिदेकदेशेनानुवृत्ते । इति स्त्री
 शब्दस्येवानुसृजितिरिति अभिप्रेत्याह । स्त्रीशब्दस्येति । वार्त्तिकमिदं । लेखकैः भ्रमात्सूत्रात् । त्पालिरिवतीम
 त्तिकेचित् । स्थानासादृश्यात् । परियुः । शोरुषु । एडोनावित्यादि । एडो इत्यनेन एडोविधायकं प्राक्कृतस्य
 तथाच एडोनासिद्धिः । तीति सूत्रं गृह्यते । नाभावेदानास्त्रियामितिरह्यते । कौयनामिनः । खरेनुम इयादे
 शास्त्विति । खरोत्तयः । इयादेशोर्विहितः । स उपसर्जनत्वेपुस्त्विति चतुस्रोऽप्येसादित्त्वत्तुर्धु एव
 नान्यत्र अन्यत्र हि एडोनाभावादिभिः । प्रवेक्षैर्वाधितत्वादित्यर्थः । वेयुचे इति इयूच उच्चानयोः

ननु परमनकाद्योऽप्यन्यमित्यर्थे एकीणाकृत्यवृद्धिरिति चेत्सत्यं. समुदायोदेरेव प्रत्ययवृद्धौ गोऽत्रादेरेन्न स्यात्।
 च नियमेन सति यत्र विधौ स्त्री प्रत्ययोगेऽप्येतत्तज्जादिनिघमो नास्ति स्त्री प्रत्ययेऽप्यनुपसर्जनैतद्वदिति प्रसक्तं
 नैतिवचनात् न वारमन्गरकारेऽप्यतिभवति अनुपसर्जनैकिं इति नगरकारेऽप्यतिमित्यर्थे न तादिति नियमा
 भावेऽप्यसंगत्यात्. समाभेदे किं नैतौव अतिनगरकार इति प्रियोगलेत्यत्र तत्त्वमाश्रित्य नैपुण्येण
 त्यात्वे गोशोलेकार्थस्य इति न्यायात्. श्रीचिदानगरस्थायिलोके शक्यं प्रामरणा कृताद्याभिन्नटीका
 योरुत्तरील्लिङ्गो गान्धरात्रकः ॥ इति स्वर्गनाः स्त्रीलिङ्गाः अतोऽमृ इति अत्रातः नः इत्येव छेदः न
 याचसेर्मादेस्सकृत्कृतमिति किं हि नैयैकवच्चेतुवेत्येवमादेशे स्याम्यसोरिति लोपेऽप्यसौ हि
 नच निर्जरसमिति सिद्ध्यर्थं नदिति वाच्यं लुकायवादेऽमृभावे बाधित्वा जरसि लिङ्गतेततः सन्निपातप
 विभावेऽप्येवसेरमादेशोलुके सिद्धत्वादित्यस्य सौतुसन्निपातपरिमाणयेवमादेशेनैति मूलग्रस्फुटि
 कोर्यते. अत्राहुः अत्राकारविधानं सान्निपातपरिभाषायाऽअनित्यत्वज्ञापनाद्यर्थं तेनास्मिन्नसमादेशे
 अतिजरत्नमिति अत्रेदेव क्लृप्तं. अत्रिअनिपत्त्वे सौमित्रात्रिनिगमनाविरहः इष्टमिदं रेव चित्ते
 गमकत्वमिति चेत् अन्यथापि सत्त्वरव्याहनत्वात्तदपि मत्त इति स्वरणीयम् च अस्मिन्निगमस्यमात्रे
 तादृशेऽस्मिन्मात्रेऽपि न्यर्थः स्यात्. ल्कीवपुर्वेणासिद्धरत्नीवार्थमेतत्स्यात्तथाञ्च किमरमशब्दयोर्हो

वशं कायानिराकृतयेत ज्ञापका नुशरं गेला एवः किन्तु आत्मीत्येव वक्तुमुचितं इत्युक्तं तत्राप्यल्लिख्यमां
 काया अत्र निवार्यत्वात् आत्मानं चेति सम्माने ल्लीवाद्या क्रमस्य मार्गमौ स्यात् तस्मिन् नितिसम्मानेन
 इत्यत्र निष्कारणमुद्धृष्टं यद्विधेयक्रमबाधस्य बहुलत्वात् ईमाविति अत्र इति मालुबर्त्तते. इ
 धौ चार गोलुवारिणीत्यादौ अवगार्ये विपरीतनिर्देशो नित्यादपि नुमः पूर्वमीति विधानार्थः अ
 शोसांशिरिति. असां सहचरितस्य प्रसोगात् एतन्नाशनादौ नानि प्रसंगः प्रकाशः स
 वीदेशार्थः परागित्यानिर्देशात् अत्राहः अत्रासौरित्येव वक्तुमुचितं परागित्यादिनिर्देशात्
 अधिकांशं अत्रासौरवगहगा. ननु इति सं. नपुंसकस्येति निर्देशात्. अत्रयस्य
 नित्यामकत्वाद् विपरीतार्थकारिण्येति अत्रेह मवधार्यं लप्यार्थे सौरित्यस्त्विति ज्ञापकः न प्रारण
 विपरीत्यर्थं कानि ह्यत्रार्थं अर्थमिदं यमाकानुशरगास्य चातिगौरवे गान्तौ स्य बलं दुत्वात्. नुमयम
 इति. अत्र नपुंसकादित्यनुवृत्त्यर्थं वशाद् द्विभक्तिर्योरिगामः पराशरस्यपि स प्रस्याविपरिगम्यते इ
 त्यभिधेयत्वाद्. नपुंसकस्येति चेत् अत्रयमिति चक्षुमकारस्योच्चारणार्थत्वात् यद्व्यर्थे
 जप्रथममिति निर्देशादित्यादि. अत्र संधिर्हारीतीत्यादि ज्ञापकमिति भावः नापद्यायाः १२ न उपधा

समाहरन्त्यहन्त. तस्य पस्यज्जमेजप्रोवेति सः आत्राधाविधिहेतुः तच्च एचि स्वत्यनुज्ञस्य विशेषणं
तेन धिो बर्जितेषु पंचस्वित्यर्थं केवलस्य न्तोऽसुसंभवात् तदेतस्य गुह्यं अत्र नोपधाया इत्यत उप
धास्यत्र मङ्गव्यतच्च पूर्वमत्रोपलक्षकं परिभाषिकार्थं स्पृहाभवात् एव स्थिते दीयं ग्राह्यमास्या
सामथ्यकल्पनादिकर्मनर्थकमित्यपेक्षितं शस्त्रं पंच स्वमेतर्भावात् शाचिति स्वर्णी इत्यत्र गुह्यं
दिधः ईयो रित्यनुवर्ज्यं चकारस्य प्रतिषेधार्थं त्वपीरक ल्या ईति तसि व्याख्या नानेत्यर्थः ननु स
केत्यति. ह्रस्वः स्यात्स्वर इत्युपस्थितं तच्चुभाङ्गो विशेषणं. तेन स्वगन्तनाम्नो ननु वक्तव्यं स्यात्त्यर्थः
नतु नपुंसकस्य स्वरस्य ह्रस्व इत्यर्थः सुवाककलमित्यादौ विति न्यः इः नपुंस्यभावेन गिति नन्तु
त्वेनित्यत्र नुदादात्तत्वेन नवाद्युतित्यत्वाद्वाक्यताकृतप्रसंगीत्वात् नच छुत्ते न्यदाद्युत्ते लुका प्रा
प्तिः अत्रोमित्यनेन वाधा न इति चेत् लुको नमित्रस्य लदराणां तरेणानि मित्रं विनतत् नित्यं भवति. ख
णमिति इत्यत्र उभयस्याचरन्ते वाक्यं नमिन्ः स्वर इति नाम्न्यस्यार्थं जगत्ता. नपुंस इत्यु
क्ते वातप्रभ्या. स्वरादौ किं वा रिभ्या स्यादौ किं दध्यत्र. ननु स्वरगुह्यं किमर्थं वारिभ्यमि

या इति छेदः नेति लुप्रथमं यीकं तदतलं च बोध्यं विशेष्यस्य नाम्ना उ स्थितत्वा हेत्याह नान्नस्येति अत्र वा
वादिपोरित्यत ईकारमनुवृत्तिरिति चेत्पक्षग्रह इति नेति तेन ब्राह्मणो इत्यादि सिसिद्धे अत्र नामिदमस्या
पकर्षणमित्याह नोमि चेति यदितु नृणापकर्षसिद्धस्यासार्वत्रिकत्वात् च नोमिति निर्देशाद्दानेन लोपस्य
पिहीयस्तदानामिति नापकर्षणीयं हेतुनेति प्रकारस्य लोपे मकारस्य समानाद्धोरिति लोपः अथ
रिति अनुवृत्तिर्वा पत्वन्यादिरिति छेदः प्रः सर्वो देशार्थः ननु सर्वे कुर्वन्स्वादेयसर्वाद्देशः सिद्ध इति
यैकवचनेन नुमप्यतो देशकृते एकदेशविकृतन्यायेनास्यासिरित्युक्तोपसिद्धमिदमिति प्रकारो रव्यशुभ्य
र्थमिति चेत्सत्यम् स्वविषयप्राप्तस्य सर्वस्य स्थाने बहुधा स्यात्तद्विलोपवारणार्थः शकार इति फलित
मित्याशयेनाह अन्यादिरिति वाऽवसाने इति अत्र अत्र च सा विरवसाने शोऽनुक्तकर्मणि भावे बुद्धुम
माप्रिरंत इति यावत् अत्र सानशब्दस्यान्वावयवार्थस्य च यविति साकांक्षस्य परस्य त्वयधी संबंधतय
द्वितु स्वसे च पात्रसानां न वेज्जा इति सूत्रद्वये यदान्तरस्य बुवर्जवाक्यभेदेन व्याख्यायते यदा नृप्रसाना
ज्जा अथाभावेति इति तदेव सूत्रं व्यर्थमेव सरमादेश इति योगमात्रिन्यात्पद्यते संतप्रति सन्निपातः स
न्निपातलक्षणे गोविधिरिति मित्रं तादृशतम्य न्स्य हेतोर्धो दीर्घः सौ चेति न्स्य अत्र च महच्च एतच्च

स्वेवनाम्यनुवृत्ते नपरत्विधयरीतनिर्देशोस्तुअथत्वमेव तदुत्तेति तस्मादित्यधिकारान्नामलाभः
तस्मात्स्यादीनाविद्यगविशेषयगानचतदुत्तेविधिरित्यतस्तदुत्तत्वालाभः यन्नुअत्रोत्तरार्थमनु
वृत्तेनपुंसकग्रहणं अस्यादीनाविशेषयाः तेयदुत्ताशदानापुल्लिगानांवारणा दधिर्नामका
स्थिततदुत्तरास्यहृदिनेत्येव स्पदित्यक्तमेतन्म अभाव्यक्तपदार्थायेत्यतन्मालोकविप्रकारा
शास्त्राद्यस्तेषुक्तैर्व्याः शब्देषुनतेकुक्लिष्टित्युक्तेरेव नद्वारागंभवात्- एतावुक्तपुंस्केषुवृत्ति
पुंशद्वेनतु ल्यपुवृत्तिः पुंशद्वेनतु ल्यपुवते तेननुमद्द्वारभावोभिदिश्यते अतिदेशसामर्थ्या
तेहृत्वापि अन्यथाप्रकृतित्वासुम एवग्रहणोस्यात् तयाचहृत्वा स्त्रयनाभाववृत्तिस्यात् उक्तपु
मान्यस्मिन्नर्थेप्रवृत्तिनिमित्तत्वे तदुक्तपुंस्केप्रवृत्तिनिमित्ततदस्यास्तीतिमत्प्रकारालो
चनान्मेचाते तेनपीलुर्हृत्स्मात्फलपीलुः तस्मैपीलुनेनमुणीलेव प्रवृत्तिनिमित्तभेदात्- इदं हस्त
त्वव्याप्यजतिः फलेतुफलव्याप्यजतिरितिभेदः उक्तः- पुमान्येनशब्देननिवाक्येनप्रवृत्तिरिति
तेभेदोपि स्यात् उक्तच- शब्दप्रवृत्तिनिमित्तग्रथत्वे लीवेतच्च पुंसिचेत्त तदाभायितप्रंस्क तंपदु

न्यालोवागरागार्थमिति चेन्न. तत्र लोपशास्त्रेण सिद्धे अथ सु राभ्यामित्यत्र तु नुमिति जाते तेन्यव्यधाना
दात्वेन स्यात् न लोपेपि कृते विभक्तिविधौ तस्यासिद्धत्वात् अथ धानमेन सुरीत्यस्या व्यवधायकः
त्वाद्देशस्य व्यवधायकत्वमेवेत्येव. अतस्मिदित्यधिकारोद्देशाद्वा न्न स्य नान्वा तु मा व्यवधाने येव त्ति
नाच्चेन यासति पूर्वस्य यत्नेऽतिर्था भवमिति स्थाने नैवे राय आत्तनुमा व्यवधानं व्येति विभक्तिविभ
क्तिविधानदृशा यामानंतर्या अथ गान् अथ नुडविधानार्थे गृहगोऽप्रम्ययति त्यात्तनुमेव स्थाने
इति चेन्न. नुडार्थं गान्तात्तरस्यावश्यकत्वात् अथ नुडि कृते नैव सुवारणागार्थमिति चेत्. किं तत्ताला
पक्षेष्टसिद्धेः अथ लोपेपि नमित्यस्याप्रसंगश्रुतिवाच्यम्. न च नैवेद्याया इत्यनेनैव नैवेद्याह सत्वात् अ
थ सुचीनाभिर्न्यादोऽनां शोऽशो इत्यनेन नियमः स्यादिति बोध्यम् न श्रुतिर्यदस्य नो गृहणा उत्र राथ
मित्यपि न. तथा सीतनेष्टे वक्तव्यं स्यात् तन्न गृहणा ज्ञापयति आगे मजस्य नस्य लोपशेनेति तेन भवा
मित्यादि सिद्धे अच्चास्माकसादा विवृति शस्त्रादीर्देयस्य तत्तद्ग्रासं विज्ञानवदुच्चीत्या अथ गणादादि
गृह्यते अथेवं दादावित्येव कुतो नोऽक्रचुन्नरसूत्रेपि न दनुर्देयं वा सिद्धे दादावित्यथ स्यत्यक्तुमुचितं वि
दिति चेन्न तस्य वसौर्विडमित्युत्तरं सूत्रेण सादाविन्यस्याप्योगात् यदुवचचेनादस्यार्थे गृहः अत्यन्तं च

चकारांत स्या अप्रयोगे स प्रयोगे चातिगौरवसिन्धानोच्चापेक्षितं यद्विषुक्तं मन्यस्य विद्यये गालुमान्
 द्विविषय आत्मवाध्वतो तथानुमेवोते चेत्सत्यं अय्ययोगादित्यतो मद्रूपश्रुत्या अद्विष्टुनु त्वेन्नरवल्गा
 त्परतोत्तुन्निधानाधानान् अध्यानुवृत्तावप्याममो कृतयोरेवमुप प्रथमाकारादेष किमिन्नस्यादि
 तिचेच्छुण्ण एवं सति मिदं तपोदितियोरिमाद्यावाध्यव यथानवोर्ध्वे तान्वृत्तिश्च अस्मात्प्रिकाभेर्दिना
 तस्य कर्तव्यं यद्विचारममोरुक्ततयोनु मस्याज्ञाने तमुभयमनुगृह्णामस्य दिति कृतं योतुं मभा
 विद्यातीति उवापीदं विचार्य यमनो नुम्यपि कृतं न कापि सति अमरं के रणो उकारस्य चान्यस्वरत्वा
 ज्ञतः परस्वेवांमो विधानात् असें भवत्वाभावाच्च बाध्यवाधकभावाभावाः संयोगान्नस्ये लाप इति सं
 संयोगश्च संस्यति छेदः अनुकुराणा द्वैर्भेदैर्वैकल्पकत्वादधिभक्तिर्कोनिर्देशः तच्छ्रमांश्चोविशो
 धारो तस्मात्तद्वैलभाभः तेन संयोगान्नस्य न त्वात्रस्ये लाप इति रसपदान्नैर्ह्यमानो धः संया
 ग इत्येव न तु नाशे न्नेन यानोस्संयोगान्नस्य पियदन्ने भिद्यति नान्नेो विशेषगत्वादादेर्न त्सः सं
 गावन्नेयस्य निविग्रहः लाभार्थमन्त्रग्रहण अन्यथा सोमसुइवधाने त्पत्रापिलोपः प्रसंज्येत इ

नेपथ्येयेयति प्रध्येति पुंयत्तेषोवेति यत्वं वक्ष्याः अयत्सोयस्यतद्बहु अयत्सीकुलं अत्रनपुंसकह्रस्वत्वं
 न ईयत्सोर्नति ह्रस्वमात्रा निषेधादिति श्रीपत्न्याहुयाअन्यातु उपसजन ह्रस्वएवनिषिध्यते नपुंस
 कस्य ह्रस्वत्वेभ्योदेव बहु अग्रसि बहु अग्रसिनी बहु अग्रसीनि इत्याद्याहुः प्रच्युनेति माधवमते म्यात
 रेति माधवमते म्यान्तरे तु पुं बहुवात्य्यैवस्यपि लोके शक र संज्ञे न म्प्रीक्षे मकर सह नुन विहितयादि
 टीकायां ल्कविलिंगागम लुभं ॥ इति स्वरान्नानपुंसक व्रिगाः ॥ सावन इह अति अत्र चुरा म्मा
 चेत्यत आम् शो विनिपट्टे यमनुवृत्तं चकारो नुक्त स मुञ्चाया र्थः तेन इक्ष्वरे माम् ईशित्वा
 बहु न इहीकुले इत्यत्र न अत इवा ही अत इही इत्यत्रा न द्वादित्वा ही पु स्मव न इह इति अत्र नुम
 यम इत्येतौ नुम नुवृत्ते अत्राहुः अत इह अत्यत्रा मादेर नु ह ज्योला भवियौ न चकार किं तु योगविभागा
 र्थः तथा च वेति स्त्रे अत इह इति सावित्रि तु मित्रि च एतत्र यम नुवृत्ति न इह सौन भिति ज्यस्त्रेयं अ
 त्रार्थे च तुरा म्मो चेत्यत प्रथम्या ग करणं लिग एव चान इह इति स्त्रे नुक्त स मुञ्चाया र्थे निन्न अत्र
 कारो नुवृत्ते इति तत्रेदमवधेयं योगविभागा नुवृत्ति शो र वात् स्त्रे म्ये व ल पुं लत पुं न रुत्र च

तोहृषोऽत हृषा ह्यस्यसः दौहृसा स्य धोमो न स इति ते ननु ह्यादिस्तत्र न ननु सधो कदमनिहृमि
 पुनरामलिङ्गित्यत्राद्या प्राप्तेर्वाप्रीति चत्सत्यः धातुग्रहणं यमात्रानुवर्तते. एकमात्राद्युच्चारः
 गोस्मभाष्ये तेन च्युच्चारणोदादिना दधागित्यत्र यत्वे. तेन त्वभावा न धत्वम् कखगानामन्यतमस्तम्
 धोदपतीत्याहुसिद्धेन कृतः अदिजवानामभान्नस्य न भाःस्थाः इति अत्र धातोः स इति निवृत्तं. स्थोग
 णसामथ्यात् न भातस्येति न धातोर्विशेषः स्यात् किं त्ववयवस्येते गधेवमाचक्षुराः गह्वरिति सिद्धं
 अदिजवानामिति आदयाजच्चाः अद्यादेः पराः आदयुपदेशावस्याप्येजवा इति पक्षत्रयमपिन. गह्व
 रित्यत्र गकोरेति व्याप्तेर्नोदतीयः पुनर्गह्वरित्यत्राव्याप्तेर्न तृतीयः किं त्वोदाधातुमज्ञा प्रवृत्तिकाले
 इति. एवस्थिते दामलित्यत्र तु कल्पगह्वरित्यत्र गकारचालित्याप्रिरिक्ता. अन्यत्राधोऽप्रन्यमृद
 शस्यति य रिभाषा अयुगात् भित्तिवामित्यतः गह्वरित्यत्राव्याप्तेर्न तृतीयः किं त्वोदाधातुमज्ञा प्रवृत्तिकाले
 इति. ननु उहृद्वेर्गा निर्दिष्टत्वात् कल्पित्येति सिद्धे धातुः सुकिदेभुगित्यत्र न प्रवृत्तिरिति वाच्य
 ते नस्याभित्यन्ताभ्युपगमान्. याहोवा प्रवृत्तिरिति सिद्धे इति वाहोवाहो इति सिद्धेः याहोवा गह्वरीति

किमुप्रत्येकं संयोगं नैतिपत्तेः समुदायसंज्ञापत्तेस्तु संयोगो नैत्यस्यैतिविग्रहोपि द्वाष्ट्यं विशेषयान्ते
 नैव ननु नानाभातं लोपेत्सालुसंज्ञावपि लोपग्रहणं सन्नच्युत इत्यादौ द्वित्वाच्च अन्त्यपालोपसितु
 मसंधिरिति निबोधः प्रवर्तते सभिन्नस्येति रात्परस्य समासस्य लोपो न तु सभिन्नस्य तु गुरोर्गान्तरस्य
 न्यपः तेन ऊर्क ईत्यादि सिद्धावमिति चतुरनुहो रनुहन्नराहः चतुरिति चतुरल्लगात् नैह प्रियच
 मस्तः नुमविधिसामर्थ्यादितेन बसोरसे इति बहुवचनात्मादाय लृट्पदयो नाहं यो न्मस्स वा द्वा
 च्च वसुरज्ज इत्यस्य वनतुधातुः साहचर्यस्य सर्वज्ञानेषामकत्वात्सेत्सु इत्यतः स इत्यनुवर्त्तते
 च्च वसेति विशेषाकार्यनान्येया अव्यभिचारसमवाया सन्नसत्तत्त्वस्यैतिव्याख्या अत्राविद्वा
 नित्यनवत्वे नान्नोधिकारत्वं स्मरन्मिदमाहो न स्त्रीत्यधिकारोपि स्यादिति रासायनस्य गृहणा
 तेन विद्वद्भूय इत्यादिसिद्धिः दुत्तवाधनार्थं मनइहारे से इत्येव न सूत्रितो विद्वद्भूमि सत्त्वमं वजवा
 इत्यनेन स्यान्साम्याह दृत्वे विद्वत्स्वित्पत्ररत्ने सत्त्वा इति तत् स्मृतिस्त्वज्जवा स्वसाने इति दत्तोऽयं
 स्थितेऽपि सक्ते रणसिद्धवत्साहिगृहणात्तेन च प्रोक्तपदोक्तत्वाच्च नैति भृगः इत्यनेन बाधा न अन्य
 याविसंज्ञनीयस्मरति स्स च वच्छब्दवृत्तगाने व ॥ ३ ॥ हे हरि सुमातृ भ ॥ मे किं कृतं पदान्ने किं विदुस्मान् ॥

ति. शान्ते लोपे प्रधावित्यत्र नान्ना इत्यस्यात्तु तत्राद्यपि पुनर्नामगृहणात्संज्ञाप्रवृत्तिकाले. नान्नायमि
त्याशयः इदमोयं प्रसीति. इदमः कियः प्रसीति. इह. नन्वत्रलुकिना तन्निमित्तमित्येवमविद्या।
तिरिति तत्सत्यम् तस्यानित्यत्वज्ञापनाये. तमप्रियति नकुलमिति दृष्टिः. अथमिति तद्विषय इति
तैत्तिरीयः इत्यमर इति ननु ह्यवित्यत्र किमिति न मत्त इति वाच्यम्. होम इत्युक्तं अत्रुक्तानेच्छारामका
रपरस्वैव इत्यमत्वाः. अत्राहुः. अतएव त्वदिति त्यदात्तम्. न चान्नमत्रुच्छब्देनाधक्यत्वात्. मत्तप्रम
गात्. अत्वावकाशो होमत्वावकाश इत्येव तत्राभ्यप्रसंगपरत्वात्सत्त्वं प्राति. न चालविधौ तदप्यदादिगृहणोप
यं इदमोदरिति बह्वुक्तं मुत्तरत्र चरितार्थत्वात्. अत्रेह बह्वुक्तं स इत्याहोक्तेरपि मत्तत्वे पञ्चात्पह्यदात्वेन
दूषिते हेरनिर्वाच्यात्वात् न च मत्तत्वे निर्वाच्यं मत्तविधेरित्यादि चरितार्थम्
त्वेन ज्ञापनायोगात्. पर्यन्यवहस्येन प्राप्तिरिच्छत्वाच्च. समप्रसक्तमित्यादि निर्देशश्चेति. त्वत्वा
दौहिः संबोधनाभावश्चेति ओत्सगिक आये हेतु इति भाव्यचिरोधात्. अभावस्तु प्रचुरप्रयोगे
संबोधनाभाव इत्येव परतया व्याख्येयः. यत्त्वाहः इदमस्तु सन्निहं संसमीपतरवर्ति चेतनोद्गप
अदसस्तु विप्रकृत्यत इति धरोत्ते विजानीयात्. इति वचनादेन विस्मयार्थस्य अभिसुखीकरणा

ननु नियतो व्याख्यानात् इत्यभिप्रेत्याह. याशब्दस्येति. वयं ह्यहं इत्यादिप्रयोगात्कुरु हेतुः. किं हि. वहस्तु अत्र
 कारान्ते उपपदेविलोसंभयः. फर्गाद्रागान्तागीकृतत्वात्. सच्च. यत्सादीति. सहेति. सहदेनवद्भेदे. इति.
 सत्. यस्य नानिन्द्रशोद्धास्ति यथा यदुशतिसदस्यापत्ये सादिरित्यत्र मामृत. द्विव. उ. इति निरनुवध
 कस्य गृहणेनेति परमाद्ययादिबुद्धी उदाचित्यस्य धातुर्न गृहणतेनादाद्यरित्यादौ परत्वाद् इत्यात्वे
 षकृ देशविभक्तन्यायेन प्राप्सप्यत्वेन. उरसे इति. उ. रसे इति छेदः. पादान्ते चेति. सुनीराणां नन्वे
 इति स्तत्राहुन्ते इत्यनुसन्ने व्यञ्जपदान्नपरतया व्याख्यायित्वा शयः. विषरीतिर्नेदं शक्तप्रयोजनो
 नराणो तत्त्वैस्फुटिकरिष्यति. चतुराग्रेणेति. चकारेण पञ्चोत्थिति लब्धं. नाम्न अयसुरेति विप्री
 यणाज्जदन्ने लाभः. २. संख्यायाः इति. २. इति किं. त्रिशतां विंशत्याद्याः सदेकत्वे इति नियमपि संख्या
 धेद्विधेदत्वे स इत्यनेन संख्यायां द्विचद्वत्त्वापरिषंभयान्. संख्याया इति किं वारं. रेफान्त संख्याया वि
 हितस्य मोनु इत्यपि व्याख्याने भित्यां संयेनाह. ॥ गौरात्ते इति. गौरात्वे चान्यपदार्थ इति त्वेन संख्या वि
 धायित्वा भावात्. सः संख्याया इति एकयोगस्तु न केतो रेफान्ते तोपि जशसं सत्संख्यानि. यदि हेतु
 देशोप्यनुवर्तते. इत्या श्रीयते तदेकयोगोपि साधुरेव. ल. म. लोचमीः. मोनोधातोरेति तस्य लोचने

नान हत्वादि ते तदापाततः सन्निष्कृष्टादिशृङ्गानामिचेदमादीनां संज्ञोत्थसमये को ज्ञेयो धर्माभावात् स विप्रकृ
 ष्टस्यापि बुद्ध्यास्त्वभिप्रेतत्वस्य च दृशः संबोधनदर्शनाच्च तथा च भेदः ह्यपि तः कर्मसि हेतुभूतं न च विलला
 पसः अन्यतो सौरिति अत्र नापि निनुलाघवेऽपि प्रतियोगिगौरवाद्दुपेक्षितं न स्यादिति दाडस्याकारमात्राभ्युपेक्षा
 राप्रत्याहाराप्रयोगोदतरविभक्त्यवन्मविधानात्प्रतिशेष्ठादौ सौरवलाभः आयोपि स्फादौ च निविशेत्स्वराभावात् सौराभि
 दिप्रतिपत्तौ गौरवः तस्माच्छाया न्यासमेव सम्यङ् इति सूचं भवान्योः समाहारः सन्तीति मनो तन्मत्त इति के दः अस्मिन्
 विधिस्मृतौ दोषाणां हरेण इति सादिभादिग्रहः ननु च अयुर्निर्दुष्टस्य न्यूनस्याभविच्छातीति चेन्न तस्य अत्रानि स्थाना
 ममाद्येऽप्येति ज्ञापकाच्च स्मृशित्येव सुचं भिसिस्ति फले किमित्याह नभस्कारस्यति हत्वा वरसनात्तुल्यमुच
 ज्ञातस्य न्यवस्थितत्वादिदहन इमकेन इमकाभ्या इमकेः इमकेयाः व्यर्था स्यतत्वात् दृष्टं नृपि फले मित्युक्ते इदं मे न स
 रिति किंचित्कार्यं विधातुमिति कर्तुमपूर्वे बोधयितुमिति न्यर्थः उपात्तस्य गृहीतस्य न्यर्थः कार्यो गिर न्यक्त्यर्थ
 मित्यर्थः पुनरुपादाने गृह्यमित्यर्थः इव दर्पो क्रियोगे इति स्मोके तु इष्टदृष्ट्या भविष्यतीति चेन्न ते किं त्वम् अतः तेन
 पन्नादेशेन एतेन नैर्भीरुयत्नमेव तद्विभक्त्येन पन्नादेशेन स्यात्तु वाच्यत्वेन विवक्षितत्वात्
 ननु विधेयत्वेन यज्वन इति बाते संयोगत्वाच्च न्नलोपः आत्मन इति माने संयोगेजः स्यादिति सै इति चेत्तः इष्ट
 उच्छ्रयः तयोः स्मोः रचं चानयोः समाहारः वेनास्मन्विः सै इति रचकार मपि विधेयत्वात् अतः शयनाहुः
 हसपरयो रिति पदात्ते इत्यनुवर्त्ताह पदान्नेचेति आदेरिति ननु सुवतीः परंपत्यज कथं न त्वनाम्ये ह्यगल्लिगा

इतिचलिंगविशिष्टपरिभाषायाप्राप्तमपिबिभक्तैःलिंगविशिष्टगुह्यमितिचिधान्भवति इनाशासाविति
यद्भवचनानिर्दिष्टान्नाभः इन्नित्तस्सुदोयेऽनिनोपिदुनन्मरिण्यतेछत्रिणोयातीतिचतेअर्थवत्परिभा
षायाज्यमित्यत्वादनर्थाकस्यापिदुमेज्यहारांशवितिगुह्यगान्नदतष्टते पूषार्थमोःकेवलयोःपुस्तवात्प्रमाणात्
नोपधायाइतिमिद्वेविधिरारभ्यमाणोऽनियमायेतेनइन्नादीनाउपधायादीनासर्वेच नान्यत्रेतिनियमश्चाप
धादीर्धस्येवेनान्यस्यतेनदुनीयतिदेदीभूतइत्योदोभवैत्येवदीर्घः येच्चवित्त्वोपधाग्रहणामावात्तमनुपशा
इवाचरणीपयिनतिइत्यर्वापिअमान्तस्यतेउपधाविधौपिकथंयथादीनामिन्नतत्वादितिचेत्सत्यम् . थ
त्रइनांशोसावितिस्सूत्रप्रवृत्तिरुज्जैवाद्यनियमः पप्यदिखतुइतोऽन्वदित्योदः प्रवृत्तिर्सेभवान्ननियमः
हूनोऽेइति . हूनः दूनइतिछेदः अदिस्वरस्येत्यतोऽजिगितिइत्यनुवर्त्तते . द्वेइत्येतत्रादिनाद्यइत्यन्व
नेस्योदशोनेतिचाख्यानमप्येत्याशयेनाहः संयोगादुति जशशसालुगिति . स्यःसख्यायाइतिचानुवर्त्त
ते नन्नुशतनिसहस्राणिइत्याद्योक्तंनलुगितिचेत्सत्यं सन्निपातलक्ष्णोविधिरनिमित्ततद्विद्यातस्य
इतिपरिभाषयान्नित्येधात् सन्निपातनंतन्निपातः आननेय्यसन्तदोकाअथस्यससन्निपातस्य
शोविधिः तद्विद्यातस्यकारणविधातस्यअनिमित्तंनप्रयोजकः यमुपजीव्योविधिः प्रवृत्तः सतस्यापजीव्य
स्यविराधनकरेतितीत्यर्थः शिमाअित्यप्रवृत्तौलुम् शर्विद्यातकोनभवतीलोपः इत्यनुवृत्तावपिलुगुह्य

अन्यथा सर्वसिद्धन्तस्वीरिञ्चाप्यकः स्यात् न परत्वं तसुरयत्तु स्वार्थमिदं न्याहुः तत्र केचित् पदकार्थेणासुख्यार्थोक्तं नाम
 कार्ये. अन्यथा गार्हापत्ये पश्येत्पादावत्वन स्यात् अकस्तुसर्वोद्विषाऽभा न्ततपरत्वं स्यापि सार्थकमेव. अन्य
 था परित्येवावक्ष्यत अयरेतुपथमिति निर्देशेन नान्न प्रकृत्यनुकरणान्नोतानामेव यथादीनामात्वादि प्रकृ
 तेनान्नत्वाभावात् नैवेकदेशविविक्ततेन्यायएवमपि दुर्वारइति चाचम नान्नत्वचिदासामर्थादेव पथमेन
 ८. तन्नञ्यात्वं. अन्यथा नित्यत्वाविशेषविहितत्वाच्च पूर्वमात्वेऽनान्नत्वा न्नयोदेशेन स्यात् योऽनुवृत्तिः अत्र इदं यो
 रवानुवृत्तिः तन्नीयेयस्यासंभवात् ननु यस्य नुवृत्तिस्तु अत्रां यस्येति निर्देशात् कारोपि. तस्याचकिमित्तमिति स्त्रेरा
 चेत्सत्यः अत्रमुक्ता इति न सिद्धेन आसर्ववति अथपथादिति पदद्वयमप्यनुवृत्तइत्यत आह. टरात्वमिति अत्राहुः
 पथ्यादीनामन्त्रस्यात्वमवति अन्त्रस्येति खट्वीनिर्दिष्टस्येति परिभाषया त्वम्यते इति चेन्न. साक्षादनुवृत्तटे
 रितित्यक्ता परिभाषा त्वमस्य न्नस्येत्यस्यानुसरणो गौरवात् आम्ना इति प्रप्ते सादनुनासिकस्यानेविह
 तोनानुनासिकः ननु किमर्थमात्वमितिोदित्येतेनोपधायादिति दीर्घत्वेन लोपशिपञ्चावृत्तिर्गोप्याः इति
 त्वसिद्धिरिति वाच्यं न. धौलोपदेशो मोवेहेयन्या इति न सिद्धेन राज्ञेत्यत्रातिष्ठेपेत्तेष्व असावित्येव त्वेन
 कृतं नकारमात्रस्यात्वे सर्वदीर्घत्वेन सिद्धेयथीशह्रस्वपन्या इत्यसिद्धे. टरनुवृत्तौ तु सुरव्योपि त्रुपासिद्धे अ
 पथांटेरिति बहुवचनात्पथ्यादित्वाभः स्पष्टमन्यत् किं योमिति सुपथ्यमिति आसवित्यात्वं. योऽनु

[illegible]

पेञ्चञ्चरित्येव स्यात् किं तुञ्चारणार्थ इकारः प्राडिः इति प्रत्येतीति किं पि नलो प इति नलो सौनुमि कृतनेष्य संसंयोगां
 नलोपेन नुचुत्वं अकृतत्वं ह परिभाषया जुह्वद्यत्वेः निस्पृतात्मयोगात्तलोपश्च नयाच लोपनस्य च इकारः पञ्चम
 वेन सास्याव प्रथमं जुह्वरवो न्नस्य सिद्ध्या पञ्चम अचो दीर्घ अतिलु प्रनकार निदं प्रान्नप्रायो संग्रहः इत्याशयेना
 ह नलोपि न इत्यादि अञ्चेरिति पाठो नृणापका संभवः इकः किञ्चने सर्व धारयन् लोपात् उच्चारणार्थः इकारः इत्या
 द्या अयोगे नृभ्यश्चि पूर्वस्येति शस्मादाविति परसप्रम्याभि मित्रत्वे पूर्वलाभः न च चकारेण व्यवधानेनेति वाच्यं येन
 नाव्यवधानेन वाचिर्नोप इति वचनप्रमाणात् चकारैकवर्णव्यवधानेनैव त्रैव अकृतत्वं ह परिभाषया पूर्वमेव यत्न
 तिर अद्यादय इति ननु मास्मिनि गतने अञ्चोत्तौ सहा देः सादिरिति स्त्रेणानि यो देशः शतु अलोपे निमित्राभावेनेमि
 मित्रैकाभावादेव इति संहृति चेत्सत्यम् अञ्चते निमित्ते यो कदे प्रावि कृतमन्यो येन तत्सत्त्वा निमित्राभाववद्वाभावः
 तिर अद्यादेरिति युक्तं तिर अद्य उदीच इति शब्देष्वेति दर्शनात् तत्तीय स्यात् दर्शनात् वदव दने व्यर्थमिति वृद्धा अत इति एत
 दीजे तु दीर्घगृहणत्वं संज्ञा पूर्वकोविधरनित्य इति अन्ते दीर्घान् अमुमुयौ इति अमुमञ्जानीति वा बोद्धुं किं पि अदस
 अम् अम् अम् किं प इति स्थिते नो लोप इति नलोपे क योरित्वा ह्वापे वोरित्वा लोपे समासप्रत्ययोरित्यम लोपनाम संज्ञा
 यो स्यादौ अदस अचुत्स इति अद्यादेशमुत्वेन मागमे सलोपे च लोपेन स्य इत्वे ह एमिद्धिः अदमुय इ अदद्य इ
 इति विकल्पस्त इत्थं उभयत्र सुत्वेन तवत् तथा च दीर्घात् इत्यत्र लोपे देस्य म इत्यत्र अन्तपस्य ह स्येति व्याख्या

अब्रह्मसूक्तः सामान्यगृहं पृथग्व्यवधकगृहं गोष्ठानुबधकगृहं गोष्ठानुनेहाश्रीयेते उकारसहितस्य
विधानान्न तथाहि विद्वर्गवसुरिति स्त्रेण शतवर्गसुरादेशो विधीयते नत्र स्यान्निनुः शतुः अहस्तादेव त्रिन्कार्ये सिद्धे पुनरा
देशोऽदित्करां व्यर्थमिति ज्ञापयति वसुगृहं न कुत्सोरीपि गृहं यथा स्यात् इति अत्रैति स्वब्राह्मसादुचितिलभ्यते तत्रा
दिशष्टः प्रकारेतेन यादिगृहापीत्याह न द्वितेत्यादि पुंसोः त्रिः इति अत्रन्समहन् इत्यतः सिहाबलकनेन शोच्य
एकव्यते सोमः पुंसः इत्येतोमउक अतन्यायेन पुंस इत्यनुबधने उकारस्तच्चारणायः पञ्चदशसु निनिप्रत्ययोदि
हेनदुमसिद्धः पुंसः पुमान्निनि सिद्धे अस्तु उकारमन्येतोपि विधानार्थे तेन नराशद्देसिद्धे पुंस इति संयोगान्नस्य
लोपनस्यानुस्वारः नुम्वितेर्गेति नखत् नुमस्यानिकानुस्वारस्येव गृहणात् उशनसोमिति बहुवचनमाद्याय अ
ब्रह्मः उशनेत्यब्रह्मसंज्ञा पूर्वकत्वाच्चेष्टिधायादिति दीर्घोनेति अत्रेदमवधेय इयशकाटिलोपकृते कृतावनाद्युभयानो
भृत्यभावात् भान्नस्येव दर्शनात् द्वितीयेपिनो न स्य नान्न इति आख्यानात् तत्र निप्र्यमिति सम्बधान्न नित्यं नाम्न इति लभात्
पुनरेतदभावादेवेति निश्चारः शोस इति अत्रन्पदादेष्येति स्त्रजान्त्वहादेरित्यस्यानुबधेर्विचरणेन्यदहे ईस्येत्येवोचितेनेन
दस इति यदित्युपगृहदेरदस इति व्याख्यायेन नान्न दोषः तदादिके चंदः नेदः दस्यकिं यः सौकिं अमृभिः सदस्यकारस्य हि
नत्वान्नान्नस्य संगविति ननु स्त्रियामकारान्नस्यासकाधितिकयं काप्यत इति तेन भविन्यमिति चेत् सत्यमु इराड
दित्यनुबधेः उल्काहिलोपेन पुंसिद्धे अत्रेवेत्यनुबधेस्तस्य व्यर्थस्थितत्वाभ्युपगाने साकाददसः सेरत्वेवा उल्काभावेऽ
नेच अमुकः ननु यथेति ते स्पतद्गृहं नान्न गृहणात् साक स्यापित्यादादिकार्यं कथं अमुकं गजस्यामुकं शर्मणा

कानुविधिरित्येव सिद्धे रिति द्विक त इत्यनुसृष्टावपि विभक्तिः परिरागमल्ले शनिद्वयार्थे दृग्गतं व्याप्तिव्याति-
आप्राप्तः क्वावुपधाया इति इत्येधसत्ते रिति कत्वः ॥ श्रीविज्ञानगः स्यादधिकैकैः शक्यैः शक्यैः शक्यैः शक्यैः शक्यैः
हितायां हिटीकायां स्त्रील्लोगागच्छमानकः अरु इति स्त्रीविस्मयैः विस्मयैः विस्मयैः विस्मयैः विस्मयैः
नुसस्तावित्यतः समनुवत्येतमेव धित्तन्नेति रागोऽयमः सस्यापि विस्मयैः विस्मयैः विस्मयैः विस्मयैः विस्मयैः
विधानेऽप्येवोचितत्वात् चरुतत्के सस्यैव्यवहित्तत्वेन तदनुसृष्टैरेवाचित्य सत्याभावात् दीर्घान्यहानि
यस्मिन्निर्वाधे इति विग्रहे दीर्घाहन्वोसि इति स्थिते हसय इति सिन्नायेनापधाया इति दीर्घेऽप्यच्चाट इति वि-
सर्गः दीर्घाहाः धौत्वधाविनिनिर्वेधादीर्घाभावे विस्मयैः एव हेदीर्घाहः दुनर्जातिनरानां संयोगः यो-
नुमेति चानुसृष्टैर्व्यवस्थितत्वादिति भावः ॥ गवाक शस्यैत्यदि ॥ इच्छागतीत्यादि ॥ अर्चा पूजागतीगम-
नतयोर्भेदस्मात् असेध्यागामालोच्येति गोर्वा गोर्वा गोरवेति विकल्पह बन्नुदयत्रयमिति भावः स्यम
सुपृस्विति प्रत्येकनबूनचन्यः भादौ चिति भकारादावित्यर्थः तयादि सौगुण्यतायानलोपेऽप्युच्चाप-
असंध्यगागमे च पद्यार्थात् अप्रत्ययतत्रव्यावसान इति कुगयोर्विकल्पात् एवम् पूजायनायात्सध्यादि
विकल्पेन नृपत्रयमिति सकलनेशानुव एवमस्यपि उद्देहयेत गत्यर्थतोऽप्युच्चाटोर्ध्वः इत्यकारलोपेन
निमित्तासध्यादित्रयपद्याभावादेकमेव पूजायनायातुनलोपाभावाद्देहापस्योभावोऽस्य ध्यादि विकल्प

योर्विज्ञेयस्येति दीर्घः पुरिति पृथालनसुराणयोः योरित्यस्त्वं इयं स्त्रियाभिनिष्पृहांस्त्वुक्तिन
 तन्निमित्तं इत्यस्य निन्यत्वात्तुंगञ्चन्यया इदमित्यत्र सेरभावोद्वाप्राप्तौ स्त्रियां गृहणमनर्थकं स्यात् भिदि
 पादति भिदञ्चुपादति छेदः बहुवचनं चिंत्य सुखञ्चापोयस्मिन्तत्तत्स्वापू. स्वाधेभ्या इत्यनेन क्त्वात्तुधान्य
 द्योतनाद्येत्स्वपित. स्ववस्त्वनद्यस्मासां वैदिकानां संगृहणमाद्यर्थवद्भवचनमिति भावः नन्वेति रामा
 अम्. अञ्जलौ किकप्रयोगेन न्ययिज्ञेयाद्यत्वेन भेदे कृपपादनस्यापुक्त्वात्. अचन्ययान्येद्यामपि व्युत्पद्य
 त्वप्रसगात् लौकिकप्रयोगेति व्यनयेदधोच्चेत्याद्युक्त्वा. अत्रेदमवधेयं संकोचेमानाभावात्तलो
 किकानामेव व्युत्पद्यत्वात्. नोद्देवोदेकव्युत्पादने यवनभाषाया मिवापराधः अदपि अन्यथेत्या
 दितत्रापि देवास्तः देवैभिः. गानाभित्वादीनां व्युत्पादनदर्शनात् कथं न व्युत्पद्येत्यत्र बहुविलोकिकप्र
 योगेन व्यनयेदधोच्चेति तत्रापि नन्नात्रपदनवापवपत्वं वैदिकव्यवृत्तेरुक्तं इष्टमस्ति नचा
 लौकिकेयतोद्देविकनिरासः इति वाच्यं. लौकिकानां बहुव्युत्पादने न तद्गुणस्यैवाचित्तस्याहं
 त्रिरोगागच्छेतीति वत्त यदिमाधवमतत्वं उनेत्याग्रहपवत्तेरुत्पत्त्यानिर्देशे प्रयमुचित्ते विपरीतनिर्देश
 शादम्यत्रापि ईति वैदिकानां सिद्धिः बह्वक्तत्वात्. भ्येपादितस्तत्राण्यित्वा घवान् वैदिकानां शुद्धदस्तीह

[illegible]

वेति इति जमले दत्तावेतौतेन तादृशोतीत्यादि सिद्धे तत्र पुत्रत्वस्य पुत्र इत्यादौ तु भवत्येव एकत्वाविधानस्य भिन्नस्य सङ्गतम् अत्राहः सुबयोः पुत्रो युष्मत्पुत्र इत्यत्रेव स्यादाभावात्कथमिति वाच्यम् नुधातो रित्युजासं भवात्स्यादाधिकारस्यक्तः सोऽप्येनं स्वबधने अतएव तदादेत्येव स्यादाविज्जघनः स्यादिति गृह्यकृतमिति अत्र दत्तकव्या त्वन्मद्वेकत्वे सुबायो द्विवचने इत्येतयोर्द्वयोरेषां पुत्रात्तौ स्यदादेत्येति स्तज्जघनमस्य स्यादविशेषेणैकाकथमकत्र स्यादिवेधोऽपरत्रनेति विचारयानं स्याच्छेत्तेति निगमनाविरहात् किंतु हेत्विति च कथं वचने इत्यस्य गृह्यसामर्थ्यात् पुत्रस्यादियोग इति समाधेयं आत्मभाविति अस्मिन् अस्मिन् इति कुरः नत्वेति युष्माभ्यामिति युष्मान् आत्मकेन गौरात्वेन स्यादात्वाभावादि चेत्सम्यक् केचिदात्मवित्तज्जघागविधिभागेन परेत्वास्मन्माधित्याद्युभक्तिर्कनिर्देशेन सान्त्वः परेवात्तु प्रनिर्देशानकारोत्सस्मिन् परे प्यात्वे अत्र सुखीह शैनात्तद्देशः दत्तलुब्धनिर्भक्तपुत्रो जनाभावात् युष्मास्मपुष्मान्माभित्यसिद्धेऽप्येति ता एटाङ्गोरिति अत्रादेरित्यनुवर्जते अन्याविधौ तृप्यासिद्धे नित्यत्वाप्रतिपत्त्यात्कृत्वाच्चादावेव प्रसक्तं स्यादात्वाभावेऽप्यत्राहः युष्मदस्मद्वोन्यतयोः किं पि युष्मद्व्यस्म आदिति स्थितौ हेतुर्न कृते यथाऽप्युदाश्रिति प्राप्नोति युष्माञ्च प्रसमादिति चेष्ट्यते सत्यम् यकारोप्यनेन विधीयते लह्यानुसारञ्च बध्ना अत्र तपत्वेन सस्ययत्नं यव घोर्वसे लोप इत्यनेनैव साधितेन वचनेन ननु प्रोज्ञमिति अत्रोदेनत्वं अत्रापि टेरनुष्मिर्न केन व्याख्याततादेश एव सच स्यादिति केनैव च प्रत्यान नित्यत्वेन समानं सुभयोरपि तत्प्राचमुष्मत्समाप्त्येति अत्राह द्यालोपश्रवस्यत्र वा इत्यस्य च

रित्वाधारः कर्मणिगुडिनिर्देशः द्विवचनेन हिसप्रम्यतमं हिते इत्यर्थं कृतं ह्यचिनो रित्यर्थः अत्राहुः
 हिते वास्यादिर्धेनिकस्यमित्यर्थः अत्रैव चकच्यः एवं सति युगमावाचाति क्रान्तानां तेषु बान् अत्यावान्
 इत्यत्राव्याप्तिः इत्यादिभाषि स्याद्यभावात् आमावेति आम् ओडुति छेदः युष्मदस्मदोराकारान्नादेशः
 ओकारस्याम्बनीत्यर्थः एवं च युष्मदनेः क्विपितल्लोपे ओकारस्याभियुष्मामस्मामिति प्राप्नोति युष्मामसा
 मिति चेद्यते एवं च मस्यात्वे हणिसिद्धिरित्याह अत्रागमा अमः ममात्रविधानेनैव यस्मिन्नेका रोव्ययः इत्युक्तं
 स्वमन्मन्त्रवान् अत्रुम् ओडुति छेदः अइति योगः विभज्यते अत्र अलोपः अतः युष्मदस्मदोराकारान्नादेशः
 तथा च युष्मदस्मदोराकारान्नादेशः स्यात् तस्य अतः परस्मलोपः स्याद्विद्यस्य नु युष्मदस्मद्गुणः ओडुमभेद
 ति आम् स्माचित्यात् सवर्गे दीर्घः इति वा दीर्घत्वं अस्यासोरस्येति नृत्वं अकाकारेच्चारणमात्रं यर्थादिति आ
 नेदमवधेयं अइति छेत्वा योगविभागलोपाद्यनुवृत्तिचकृत्वा युष्मामस्मामिति त्रपे साध्यं तत्राधिकं कृत्वा
 आधिकं कृत्वा पुत्र आम् ओडुष्मदस्मद्गुणः ओकारो अत्रुम् भवति सति ते स्मिन्नेका रोव्ययः इति अत्र
 न्यत्रत्वान् स्माचित्यमेनेनात्वं एवं चातिप्रसंगशक्यपि नेति ममात्रविधाने सुदृष्टं प्रसंगोद्भावने निराकारा
 यत्तत्रैशेनेति विभाषां स्वरिभिः अयं वयं जसेति तस्मीति पूर्वोक्तं युक्तेर्न कृतं तज्जस्येति स्पष्टं तत्त्वम्
 कत्वे इति तदमद ए कत्वे इति छेदः अमे अमावेत्यत्र बाशदस्य व्यस्यितत्वात् क्वचित्कसानामपि अत्रमाभ

अस्थितत्वात् योः सम्बन्धिनोऽप्यस्य कुचिद्वोपइति अहोपेत्तपसिद्धिः एवंचयुष्माअस्येति सिद्धयर्थं ज्ञाप्ये
नवचनेन लुप्यकारमिदं श्लेषो नोचितः किंच अत एव त्वत्स्य यत्त्वमिति आख्याने एकस्मिन्नेव प्रयोगे
दस्य यत्वे मस्य कत्वे न भगवत्स्य दाद्यत्वे न च त्वनित्यत्वाप्रतिपत्तौ कृत्वा चोदाचेत्त्वप्रवृत्तस्य दाद्यत्वाभावाद्
वदरेत्वे अशद्वैत्यत्वं किंच यत् तदयत्वे मस्य स्येत्यत्र विनिगमनाविरहः दाद्यो रित्यत्र टकारः कारौ नुस्यस्यप्रति
पत्तये भ्यस् भवमिति भ्यस् सभ्यम् इति छेदः मन्वश्शकारो न अत्र गणार्थः युष्मभ्यमिन्द्राभ्यः सर्वदेवा
द्योपित् भ्यमोअनेकाक्षरत्वादेव तन्मिदं हेरित्याशयेनाह शकार इत्यादि संचेत्यादि यच्च ज्ञार्थः कृतस्तच्चा
अप्रमत्तरे नोपादीयते अलानयनान्नरज्जायं घटचत् चतुष्ठीव हवचनेन भवात्र भ्यस्येचम्यास्तु न उंसि सा
तचम्यात्रस्य तत्रैव गृह्यत उंसि भ्यसोः शतुः इति शकारः सर्वदेवायः उकार उच्चारणार्थः अत्र उंसि भ्यसः
अः श्रुतिनिच्छेदः अकारो नैनाहेन नयोरपीति च्याख्यानात् युष्मत्सोयद्यदस्मदस्मन् इति सिद्ध्यति नवमम
उंसेति त्वनीया र्भवत् सामाकमिति साम अय्युक्तमिति छेदः तेन युष्मत्सञ्ज्ञापरः सामैकैभ्य इति अनयोऽव्याक
रो नान्देशार्थः अजादुः नन्वेति युष्माकमित्यादौ गौगत्वाच्चादाद्यत्वाभावादनञ्गणान्नत्वात् सुउभावात्कथं सा
मक इति चेत्सत्यम् तच्चादिना सामिति द्वयगोध्यः एकस्य नु पुदासहस्रं सामिति द्वे नौयस्य तु अयमासु द्वे
सौमतेन अथ सुट्सहितं ग्रामं केवलं अय्युक्तैर्भवति तयो अकार इत्यर्थो भवतीति अत्र देवमवधेयं गौरा
गत्वाच्चादाद्यत्वाभावादनवसातत्वासु उभावादि तिकर्मर्थं गौरात्वात्सु उभावेत्यस्यैव वक्तुमुचितत्वात् सुटा

अथ तस्मै वा न वत्त्वं आदिष्टानां त्रयत्वं मिनिषेधस्यं शङ्कते तत्तु यच्छेदोक्तं मेदुत्यादि क्रमप्रसंगः स्याद्वि
 तीयास्त्विति स्यत्का द्वितीयाभिहितं तृतीयोपादानं श्रुयमाणा विभक्त्या साहित्यलाभाय लुप्रायाः
 प्रत्ययलक्षणसहित्या संभवात् नैनेति युष्मत्पुत्राज्जीवोतीत्यादौ न तृतीया तु सहयोगः अल्प
 स्वरत्वात्तद्यच्छाः पूर्वनिपातः न दर्शयत्तत्तु यथाः त्वामामेति ॥ त्वामाश्रमा इति छेदः तमयोरपवा
 दौघः आमेरु न गृहणा एकचचनान्नस्या नोदिष्टान् श्रीशइत्याद्युपलुक्कमेत्वा क्तमेरि द्वितीया
 त्यामेति ते मेदानपात्रत्वाच्चतुर्थ्यैकचचनं तृभ्यमद्यामित्यस्य स्थाने स्वाभ्यादि योगव्यष्टीति घट्ट
 कचचनं ते मेमेवमेनेत्यर्थः द्विवचनं दर्शयन्ति पालुवामपीति युवामायामित्यर्थः कर्मत्वा द्वितीया
 सुखमिति युवाभ्यामावाभ्यामित्यर्थः अत्रापि दानपात्रत्वाच्चतुर्थी पतिरिति वानेयुवयोगवयो र
 त्यर्थः अत्रापि स्वाभ्यादि योगव्यष्टी बुद्धवचनं दर्शयति सोव्यादौ न इति सहस्रिः वः युष्मन्ननः
 अस्मात् अत्रापि स्वाभ्यादि योगव्यष्टी शिववः युष्मभ्यनः अस्मभ्य इत्यर्थः सोव्योन्नवः सनः वः युष्मा
 केनः अस्माकमित्यर्थः कृत्ययोगव्यष्टी अनुनन्वादिष्टा रति युष्मदस्मदोरिति तत्तत्रैवेति अत्र
 अत्रै तस्य व्यबस्थितत्वं मास्त्रित्यविकल्पः नादाविति आदित्वे च सत्यम्यास्मिन्न यस्मात्स

सञ्चन्योन्वाये अगच्छये अमंतेया ह्यसर्वविदने स्वसपरिदिने उच्चैः उच्चैः नीचैः सनीचि स्वर
स्वर्गे अंतरमध्य प्रातरः पृथग्धे पुनरभ्यस्यौनः पुन्ये अहोस्वितवितर्कः अंतरमध्य अम्ल
भक्ष्यायां कृतं वारणार्थे ईयात् अल्पे किल खलु वै निश्चये भेदः आभयाश्चर्ययोः वाक्यः स्मर
त्तं यत्नः सत्कारणः शः स्वतः सतत्ये असेवोधने अधिद्वेषे निवेधे च आभयाश्चर्ययोः वाक्यः स्मर
णार्थे अहो भस्मं उज्जुः रवितर्कयोः अहो गानलोभे एसेवोधने ऐश्वर्याद्यौ
उभवेत्यर्थे ओ अगीकारे आद्यः वयद् इति हविर्ज्ञाने सद्यः तन्नो अद्यः अस्मिन् दिने अ
धुना इदानीं साग्रं संप्रति अस्मिन् क्षणे सर्वेद्यः पूर्वस्मिन् दिने परेद्यः परदिने अन्येद्यः
अन्येस्मिन् दिने प्रप्रकर्षे परानिराकरणे संसम्यगर्थे अनुपपन्नार्थे अवस्थितिदानयोः
निरतिर्गतार्थे उरुदुःखे अभिभ्याभिसुखे विविशयार्थे आहुमानार्थे निनिधाने अति
अतिशये अधिअधिके अपिसंभावनायां प्रतिवीप्सायां परि वर्जने उपसमीपे अतः अद्वाया
अंतरमध्ये अविः शक्ये सुसजाया इति चादयः अथ स्वरादयः सनुतरिति अंतर्धने अर्थ
मिति सत्ये वियोगशी प्रसाम्यलाघवे क्षिप्यन्ते युगपादि निबन्धकाले मनागिति ईदृश

तदेवमुक्तं धनशासनं विधेयं हि किं नानाशानि के तननातिथि मित्यादासाये तत्त्वेषु यत्नोद्देशादशानात्
नक्तं श्रीकरयमितितुन विधिः कित्वनुयाहः अतस्तत्तममिति न विरुद्धान्ते एवं स्थिते येन त्वभक्त इति य
च्छ्रुत्वा ध्याहारैः शेषार्थः किंतु तेन ज्ञायते इत्येव सम्यध प्रक्रान्ना यत्वा मुनयस्तु ह्येवैवैति ते
नेति विच्यमाने पदं हरिरिति प्रथमान्न तन परस्यादशः ज्ञायते इत्यस्मात् एतः स इति प्रथमान्न न
मं च ज्ञायते इति भिन्नवाक्यमिति भ्रमि तव्यम् सदरिस्त्वांमात्रायत इति तेनैव गानेक संबंधान् चार
दि निर्माणः इति वक्ष्यादि यं स्य संज्ञादिः आदिशब्दो व्यवस्थावाची प्राक्कार्य इत्यन्यं तेनामुक्त
नामपि संग्रहः निश्चयेन पतत्यनेकं च यं सु इति तद्योगात् कत्वा निपात्तं अन्ते ह्यर्थाः निपात्ताश्चा
यसंगाश्च धातवश्चेति ते त्रयः अनेकार्था हि विज्ञेयाः पाठस्ते धाणिः दर्शने मिति केचित् निपा
तसंज्ञा तु स्वरादीनां साधनिषेधभावाद्येति निष्कर्षः प्रणाम्यपि तरं शातं अमच्छे मकराभिधं अ
व्यायायं प्रगटयेत् सर्वाचार्यैरुद्दीरितं च पुनरादौ वा विकल्पे ह स्फुटपादपुराणयोः हि निश्चये
अहह त्वेदे एव च व्यवधारणे एव अंगीकारे नूनं निश्चये प्रयत्नं किं नार्थं चिना ज्ञेते अ
नैरेण वर्जनार्थं स्त्रीस्मि कल्पाणां अस्ति सत्ताया द्वाद्यानं के रात्रा मद्यामि मद्या असत्य मिथ

कारे प्रोच्येति प्रतिबंधे हलमिति निषेधाविवादापयोरिति शाकटाद्यनः प्रभेदात्प्रामिति अनारते
 पुनरर्थेवाः साकं साहचर्यमिति सहाचर्यं नमस इति नेनो हि क इति वनेन धिगिति निदाभत्ते
 याः अथेति मगलत्वे गारं भप्रसक्त्याधिकारप्रतिज्ञासमुच्चयः अत्रम शेषे अल्पे च आमित्य
 गकारे प्रनानिति गानो प्रसक्तमित्यसमनार्थे प्रतानिति विस्तारे माइति निषेधे माइति निषेधा
 शक्यो चेत्यन्वाचय समाहारे नरयोगसमुच्चयविनियोगनृत्यया ग्यतावधारणा हनुमु पादसुरगा
 पि वेति विकल्पानविलुप्त्यपमानदसमुच्चयः अहति विनियोगे यमिति क्रमसंज्ञयोः अपि प्रमु
 सपरमर्शप्रकाराद्यापदेशनिप्रयोगीकारसु नूनमिति विनियोगे निषेधे च प्रस्वादितसर्वकल्पे
 नः प्रगापनित्यसहाचर्ये यि क एति प्रसक्त्यवितर्कप्रशंसासु क विदितात्मसंज्ञे प्रशंसायांच न
 दिति शक्यां प्रतिषेधविचारसमुच्चये स्थितशाकटाद्यनः चेति चेदं प्रभाकल्याणो प्रमाना
 संपत्तियु काश्चिदिति ज्ञभिद्यप्रसक्त्यवितर्कप्रसक्त्यवितर्कप्रसक्त्यवितर्कप्रसक्त्यवितर्कप्रसक्त्यवितर्क
 हयानुके पावाङ्कारं भविष्यत्सु दानमिति अत्रोपरि साकमिति निषेधवर्जनयोः न किञ्चिदप्येव
 यावत्तावदिति नो साकल्याचो धमानावधारणायु ते इति विशेषावितर्कयोः दृशनीवर्कः रइति दा
 नानारदयोः तमिति तुकारं तथाहि इति निदर्शने स्वत्विति निषेधबाध्यालंकारजिज्ञासानुन

दैर्घ्ये ईषदीत्यल्पे ज्योषामिति सुखमौनयोः तत्स्फीमिति मौने वहिस् इति वाह्ये अवसदिति बहि
 रर्थे समया इति अतिक्रमप्रयोगः निकषा इत्येव निके स्वयमित्यात्मनेत्यर्थे द्वयेति व्यर्थे जीमि
 त्तिनेत्यर्थे यदर्थे विच्छेदेषु नूनन्यतद्विरुद्धतन्नावेषु अपि हेतव्येति निमित्ताद्यर्थे इच्छेति गेहेति प्राका
 ष्य अद्वा इति स्फुटान्वधारणयोः तत्प्रातिशययोरित्येकं सामीप्येन दृष्टुं युक्तयोः सनेति नि
 नित्येऽनुपपत्तिभेदे सनादिति सनेदित्यपि तिरस इत्यङ्गं नियोगार्थे च स्मरति मध्यविनाय
 यो ज्योगति कालभयत्त्वप्रसङ्गोऽशीघ्राद्यर्थे सप्रत्यर्थेपि कर्मिनिवारि मूर्द्धनि तासु विषुः श
 मिति दुःस्वापसंभवे सहसा आकास्मिका विमर्शयोः नानेत्यनेकविनाययोः स्वस्तीति मंगला
 पुराणपरीक्षे सममंगलप्रत्यभिवादेषु स्यादिति देवहविर्दाने स्वधेति पिबन्ताने अलमिति भूषणा
 र्थं यस्याचारानियेधेषु अन्यदिति अन्वयार्थे अस्तीति सन्नायाः उपायानुप्रवक्तृशोच्चारणार्ह
 स्ययोः क्षेममिति तांते विहाय संसतिविहर्षार्थे देवैति रात्रौ मृद्येति चित्तेश्च मुधेति यथायं निष्क
 लेचः पुरेति चिरातीत भविष्यदासन्नेषु मियो इति रहः सहायं यो विरक्तो न्यायार्थं योऽपि प्रायस् इति
 वाङ्मते सुहृत्सु इति पुनरर्थे प्रवारकमिति समकाले च ऊह्येपि प्रवर्तितेति यावन्नर आयेत हलमिवेला

३ सत्यमिति धर्माभिनिष्ठसत्येषु अतमिति सत्यार्थं न चेन्न चेदिति निश्चेद्य २३५३

स्वित्ति अहो बत सन्निति सर्वतोभावे किमित्यनर्थके पाद एतरेच व्याप्तिप्रतिपक्षनावधाना
रगाद्योः हिमिति लोभवचनः वामिति युवामित्यर्थः किमिति अतिशये अकमिति शेषः अनुकुमि
ति विवर्तकं नहि कमिति निषेधे आनु इति कट्विदये कयमिति प्रकारप्रसंगे कुत इति प्रश्नविज्ञवयोः कु
त्रेति देशप्रश्ने अनुव्यवेति उपसर्गप्रतिज्ञायां अतु अवरत्ये प्रयोगे हा हेतु एतन्नर्थोपयोगिभा
वो संबन्धिति अन्तर्गतो व्याभिसुख्ययि च इति पाद एतरे हि साप्रतिपक्षमेव दिव्या इति
व्यानेते स च अन्नदर्शनप्राप्तिलेभ्योऽप्येत्येकः पश्चित्तिस्तस्य गये सहेतिसादुर्मित्यर्थः अन्नु
यमिति आनुपूर्वे अंगेति संबोधने इव त्राक इति कट्विदये अरे इति नीचसम्बोधने च
दुचादु प्रियवाक्ये कुमित्यनिच्छाभयभर्त्सकोपेषु सुखइति प्रशंसायां पुरस् इत्येतेष्वेते
प्रासर्वकालयोग्य व्याप्तिप्रतिपक्षे नहीति विशेषे रहस इत्येकाने एवमर्थानां निपातयो
तकाननुवाचकाः पदान्तरविना प्रयोगात् किंच वाचकं न घटस्य समुच्चय इति बत घटस्य च इत्यपि
स्यात् अपि च शोभनसमुच्चय इति यत्त शोभनच इत्यपि स्यात् शोभनकत्वेन स्य यदर्थे देशत्वान्नमत्रवि

येषु निश्चयविद्याहेतुष्वपि किलेति चार्त्तारुच्यकरसंभाव्यहेतुनिरस्कारालीकेषु
 तथेति शाहृष्यसमुच्चयाभ्युपगमयोरपि अस्मेति अत्रलीकेपादसुराश्च अस्मीत्यहमित्यर्थे
 आदि ति ईदृश्याभिधि मर्यादा क्रियायोगि उदिति अर्थोऽत्र उज्ज्वलितसंतर्कसंबोधनसुरा
 तु आदह इति हिंसायकमकुत्सनेषु आतर्कतिकुत्सनविनाशयोः प्रतिगृहपीति साकदाय
 नः वेलायाभितिकलेपरिमारोच मत्राभिरप्यल्पपरिमारो यथेति योग्यतावीप्सायदाशान्ति
 त्विशाहृष्येषु किमिति पृच्छाजुगुप्सया इवदर्थोति प्राययोरपि यमिति यद्यर्थे दाहा इति विस्म
 यविद्यादेशोक्तजुगुप्सात्रियु हेतुति विनियोगत्रमयादृशुरोरुषु हेतुप्याद पाद एते संबोधनाद्याः
 अहो इति विकल्पे च दृष्टौ न चिति प्रश्नाधारणानुसन्धानमत्रेषु मन्य इति वतर्क न हीत्यभावे उता
 विकल्प आसीत्मित्यर्थः वाक्यालकारपा ब्रूहि तित्प्रेषासुज्ञावसरु इति हेतुप्रकारेण दृष्टौप
 माप्रेषावाक्यालकारेषु उमित्याभ्यादानाभ्युपगमसमाधुषंषु फडिति विबुधनिगच्छन्तौ यदिप
 दान्तेर हो इति संबोधने इहीति तिङन्तप्रतिवृत्त्येकगच्छेत्यर्थः अहेत्यत्रेत्यर्थे नदिति हेतौ अहो

गारां चोत्तकं ननु वाचकत्वे तदुक्तम् उपसर्गसाधान् यो बलादभ्यन्तनीयते ॥ अस्याद्यः उपसर्गे
 राद्योत्तकं न हेतुना अन्यथा तु पाठोऽपि ठिताभिन्ने प्रतीयते धातुनैव प्राग्धातोर्गतिः संज्ञानियमपु
 वाये धातोः प्रकृपु पुज्यमाना एव प्रादय उपसर्गसंज्ञानान्येयत्वात् तनसुरपुरुष इत्यानाबधातोः
 प्राक्प्रयोगोपनिर्देशिः अत्र धातोर्गतिगृहणान्न केनैषेच्छति प्रचिकीर्षति इत्योत्तोनो निष्ठाताम्
 न्यथा बलिक्रियायुक्तः प्रादयस्ततः प्रागिति स्वाच्येच्छेत् प्रादय इत्ययोगः इति तेनैव प्राक् प्रादय इत्यु
 ज्येतः वस्तुतस्तः यत्किं येन्यस्य यम्युधातोर्वृत्त्या क्रियेति व्याख्यानान्न केवलस्य स्मर्यथा तुत्वाभा
 वात्समातेनैव धातुत्वात् ननु व्ययमिति ननु हेन प्रदिवादि उपर्य्यादित बोदि गृहणे अन्यथाने
 सरत्वात् सद्यः प्रादय एव गृहणन् सदृशमिति ॥ अकृतिसिगं सख्या कुरकाभाव परयथा बोचेति परि
 गगानमिति इत्येके अन्ये तु उदाहरणमात्रमिदं कणः इति अत्रादिरवाकोरा लुप्यते नात्यः अ
 पिना साहचर्य्यात् ॥ प्रीतिविद्यानगरस्यायि लोके प्राकर प्रामरणा कृताया मिहरीकाया मव्यया
 नोक्ततिर्गता ॥ इत्यव्ययानि आगतः स्त्रियामिति आपश्यतः स्त्रियामिति कुदः अतः इति न परकरणा
 दव्यक्ते गृहणाननुस्वत्पेक्षामपि अंगदित्यालोशदानस्य नुनत्तर्थाया इति निर्देशान्न भाषिउः से

शेषरागान्तयः अथ कथं घटश्चेत्यादौ समुच्चयादिवोध इति चेत्सत्यं घटपदलक्षणोदोऽसमुच्चि-
 तवैधसंभवात् विजयत इत्यादौ विशिष्टजनयोऽभातो रिवेति त्रिक तत्रादिर्विभक्तार्थ इति आदिशब्द-
 प्रकाराच्चः गराभावात् विभक्तिनामर्थोऽभिधेयस्मिन्न तत्रादिनिपात्यते तत्रेति अत्र अथ त्वय
 छेदने च नित्यान्त्ये सत इत्यत्र तत्स प्रत्यय छेदत्वं च यद्गत इति ईकारलोपः तेन प्रकारेणात छेदितस्मिन्
 कालमेवेति कालप्रकारो विभक्त्यर्थत्वाभावेऽपि सद्गारादयः प्रादे अतश्चेति स्तत्रस्य सदाते यतिर
 कालप्रकारो योरुपलक्षणा सद्यः प्रादिरिति अत्राप्पादशब्द प्रकारे पूर्वदशकालादिविशिष्टविशि
 ष्यविभक्त्यर्थोऽयत्न इत्युक्त्या लविशिष्ट्यर्थविभक्त्यर्थोऽयत्न इति अत्रेति अत्र स्मिन्नहनीत्यर्थः इद-
 मः अत्र अथ त्वय पुरुरत्नादिति पूर्वस्मिन्देशे पूर्वस्मादेशान् पूर्वोवादेशः इत्यर्थः उपरि ऊर्द्धमि-
 त्यर्थः प्रादिरूपसंग इति प्रश्नादेयस्य सप्रादिरिति ननु रासु विज्ञानवद्बुद्धिः न च तद्गुणसंविज्ञानवद्बुद्धि-
 हि प्रकृत्ये इति लिगात् अन्यथा इत्यस्य धातोः प्राक् पाठान्नस्यान उपसर्गोपेक्ष्यते उच्चार्योक्त क्रिया
 वाचकस्य तुपसर्गः स्वर्जः लृप्तिरिति घञ्प्रत्ययसंज्ञा च क्रियायोगे इति लभ्यते तनुक्तं घञ्प्रति पापुक्ता-
 प्रादयस्संज्ञा एव सर्गसंज्ञेति यस्य धातोर्वाच्यप्राक् क्रियामक्रियातया मुक्तास्तथाते मथवा प्रीति उपसर्गः

तेन नरादावपि न हीनर इत्यत्र न प्रत्ययः प्रत्ययस्येव गृह्यमाणमिति परिभाषा बलान्न ह स्वत्वम् हे
चिन्नेनोपनिमो हस्यः आसाति नराक प्रत्यये समानस्य हस्यः प्रार्थ्यका कालिका-अमुका-दाइका
इति कृते केन कल्याणार्णवमीकः आषोषा-बहुविद्याकः बहुविद्याकः एवैतेन धेनाभायवका नरे
चेह-नान्नः परस्परक्रियाविहितस्य स्वरस्य हत्वावास्यात्स्त्रीलिङ्गः परे-अञ्चु ली लिंगलक्ष्यानुना
राव नारातिके मेव गृह्यते-इत्यादि-स्व्यानङ्गोख्यसत्त्वादुपेक्षिते किञ्च अत्र वेति स्त्रिन्नेन
द्विकेत्यादि निमित्तेन यस्येनाप इति इञ्च अञ्चयनस्य-स्वरोयकारञ्च तद्धितस्येव प्रकर
रगात् अदेञ्चता इति लिगाभ्याद्यादिकृत्स्वरोत्-अन्याद्विलिगाञ्च यकारस्य वगारुणा
अत्र एनदीर्घोरेव एलोप इति मुनस्त्रितं तन्त्रादिना यकारलोपाद्यं तेन गार्गीति धेयका
निन इत्यादिसिद्धे जात्या अयरादीर्घयोरेपि इष्यन्-इति ईपिरे अञ्चोऽकारस्य लोप इत्य
र्थः एतन्मूलतुनीवेत्यत्र वा इत्यस्य व्यवस्थितत्वा अयराणि स्फुट इति युचट उञ्चाञ्चतेद्युः
ते इतो यस्य सुस्फुटं सम्मात विदेतादि देतादुचट्वाह देताञ्च इनाम्नः सिद्धयोर्भाविष्यथः वरलि
ति वरराणशील इति किमु वृज्जो धातोः याकोकणा इति खाक प्रत्ययः युगा इति गृहाः कुसयुचर

रादेश्वाच्छ्रुत्स्य न स्पृशति यं नृपञ्चभावात् अधिकृतस्य नान्दो विशेषगान्नदन्तविधिः स्त्रियां इति प्र-
 कृतिविशेषादगमिष्यभिप्रेत्याहः स्त्रियो वर्तमानादिति अजादुञ्चति इप्रवाधनार्थमिदं अजोद-
 जाति लक्षणां इप्र प्राप्ताः बालेति वयसि प्रथम इतीप्र प्राप्ताः पुयोगेपीति यदि ज्येष्ठादयः प्रथमजाता दो-
 वर्तनं न दादंतेत्यदवापु यदा ज्येष्ठस्य स्त्रीति पुंयोगे विवक्ष्यते तदा पित्र्या प्रभवतीति सूचयितुम-
 पिशब्दः एतद्दीर्घं नृञ्चतः स्त्रियाम्माविति सूत्रेणैष विपरीतनिर्देशाद्विकल्पदिक्काभः काष्ठ्यत इति
 कापि इञ्चन इति छेदः कसहितञ्चापु तस्मिन् कस्यत्यय एचगृह्यते आपासहच व्याति तेन प्राकृती-
 ति शक्येत्यजनं अतः इकापीति वक्तव्ये विपरीतनिर्देशादन्यदपि भवति तेन क्वचित्पयस्ये कपि च कः
 सिप्रत्यस्येपि भवति नरानुकायति नरिका मामिकेत्यत्र एवं स्थिते साहचर्येन प्रावृत्तानियमक इत्युक्ति-
 गौरवग्रन्थानुपेक्षिता स्त्रियामित्यत्रानुवर्तते स्त्रियां वर्तमानस्य नाम्नो अत इर्भवति इति व्याख्येयं
 तेजकारकनामप्रानिकारका इम्यत्रेनेत्वं अतः किमाह का दिये कति एतद्दीर्घं नृञ्चतमेव क्वचिद्वृत्ति-
 अत्रापि विपरीतनिर्देशाण्यमूलं नृस्त्वोवेति ह्रस्वत्वाच्चा इति छेदः स्त्रियामित्यनुवृत्तेः स्त्रियां
 वर्तमानानाम्नः परस्याकारस्य ह्रस्वइकारश्च बाभवीतीत्यर्थः वयस्य विवस्थितत्वाध्यमं तेन

अकारोच्चारणस्य तु न सामर्थ्यं धर्मादनि सुधर्मस्यात्ताद्यपि तत्सामर्थ्यात् लोपाभावात् प्रसंगात्
 इदं केरेण यतीति इदं यति ततः किं पि इदं तस्य इदं स्त्री इदं कुर्वेत इदं द्रियः स्त्री इदं द्रियः इदं
 नुहंते न दंत त्वद्वेन वाद्यगोति नुवाद्यगोमानयति जीवयति इति विगृह्य अन्तर्गता न इत्येतो ज्ये
 तात्कर्मण्यपि नुवाद्यगोति नुवाद्यगोमानयति जीवयति इति विगृह्य अन्तर्गता न इत्येतो ज्ये
 प्रसंगवारणायैति बोध्यम् इदं दंतो न च सिद्धातिस्ते नु इदं स्य स्त्रीति वाको इति न्यति स्वरूप
 अनुवागपि न कर्तुः अत्रोक्तं स्वरे इति नोपप्रसंगान् अकारोच्चारणस्य तु प्रकृत्यकारवारणा
 र्थत्वेन चरताद्यत्वात् न सामर्थ्यं शर्वशब्दे च अत्राहुः अनुक्तं सुवचमात्रालाघवेति न्यति
 नेदमवधेयं मात्रालाघवोपि प्रक्रियागौरवस्य संज्ञेन तु ल्यत्वात् तथा हि अनुक्तं सर्वे दीर्घः सह
 न्यागो विवृतिस्तु अहं अनीपि न दीर्घः सप्रमेवेति लाघवं महत्त्व इति लोपाभावात् मनो यार्वाच्यमि
 ति भावः तदतः च क्तिबा मिति वक्तव्यमन्यथा दान्तस्वः स्त्रियां योरित्येतेः प्रवृत्तिर्न स्यात् स्त्रि
 यां ह्यत्राभावात् यवां ह्येव इति यवान्नीति जान्यते रमवानि न विधीयते अयमेव क्तिबा मिति ५३

नीतिविद्येहे चरगताचिन्त्येताऽद्याविति ट प्रत्ययः गौणत्वेन तु तेषु चरगकायकुरुचराविदुषीति उरुन्ना
रुदंताङ्गुगौणत्वेपि प्रियविदुषी प्रियपचेती गौणमुख्यस्यायस्यानित्यत्वात् धृदि त्यो टा तु धातोश्चान्
त्रिक्कार्यनञ्चोत्तरैव इति नियमेन प्राप्तिर्विष्णुता मन्त्रेतादिति एतन्मूलं तु श्रावतः स्त्रियाभिनि
स्त्रे विपरीतनिर्द्देश एव एवमुत्तरत्रापि न ह्योदरिति नदञ्चादि ये स्पसनर्तुदिग्याः तस्मान्मदोद्दे
नदादयो बद्यापि टिने निपातितास्तस्यापि इह टिति एव लोधाः स्वरार्थे नु इहानु ययुक्ते मेव
वैदिकानामप्रतिपाद्यत्वात् अत इत्यङ्गत्वात् यासंभवं विशेषेण ठागीयं अरवीत्यादि न सिञ्च्यन्त य
दि तु यस्यादि न मया तदानुवृत्त विशेषणत्वेन संकेचः नदी मङ्गुती कूर्वाति च नदी नैदित्यत्रातिप्रसंग
वारणाय यत्तु इति आवश्यमभ्युपेया एकदेशविकृतन्योयन नदशब्दात्त्रापि एवं च राक मि
छंती कुर्वती कर्वाकीर्वराक इत्यत्रापि ऐनञ्च अनुवृत्तेन तत्रापि सङ्गतं कुमारीति प्रथमवयोवाची राट्
यस्य न न ह्यन् प्रयुक्तं इह कुमारीति गोणः प्रयोगः नरुणीशीलायि सुत्वा र्थे अत्यदि तस्य गावा
दीक इति वङ्गोणत्वेपि संभवात् इन्द्रोदरानीष्ट इति अत्र पुंयोगे चेत्यतः पुंयोग इत्यनुक्तव्ये त
दीर्घाच्चारानुक्तचिद्वितेपियस्य लोप इति ज्ञापनांछः अन्यथा अत्र नीयि लोपे एव न स्यात् अ

पिमुग्रहाजगतिरिति लक्षणात्तरं अक्षराद्युक्तं एकस्मिन्पिरोस्तत्कदेकवारमाख्यानाअयं गौरिति उय
 दिव्यपिपिंशन्नेरसुनिगच्छानिअथतुशकोत्पद्यः अप्राप्रपाणाचेदः ननु पूर्वलक्षणासंकेचक्र
 नेन तदोदेर्जातिव देवदत्तादनु उपेक्षाभावान्नलक्षणासम्बन्धः यस्मिन्वेत्तिगेयु आचा यीजा
 तिवाचित्वमुपदिशति तेनैव भवतीत्यर्थः गोत्रं च चरणौ सहेति गोत्रशब्दनापत्यमुच्यते चुराणाया
 देनशाखाध्यायिन उच्यते तेनापत्यपत्ययोन्नः शाखाध्यायि च वीचशब्दो जातिवाचक इत्यर्थः कुक्कु
 टमयरीति प्रथमस्य दाहुरागमत्र स्मार्णोद्वल्यति द्वितीयस्य गार्गीर्वैष्टस्त्रीयी धिस्त्रीयस्य
 कर्मीचरकीर्तिचक्रुर्णस्य गव्येत्यादिनोक्तस्यानित्यत्वादिति भावः हसतदिनेत्यदि पतद्भुजितु
 यस्मिन्लोपइति स्त्रजव्याख्यावसुरपयोक्तज्ञानपदोक्त्यात्तुपयोगेयत्रचक्ररस्य अथस्थितत्वाअथरागीर
 तिभावः आवयन इति उोष्यतेनितिप्यते धान्ययस्मिन्ननतस्मिन्नगोणान्यायादृष्टिकेनान् अन्ना
 विमयाभितिः असत्कृत्यामिन्यर्थः आगेतिपेक्त्यर्थः अयोधिकारइति फालइत्यर्थः कुशा
 डुम्बरसंकेचः चक्रुर्वाहिरिति पतद्भुजमुचकारप्यवसुरापीतिनाम्नः कृतैर्नियुज्यन्ते प्रागेवसमा
 स्तः तिवनेनसमासेनसुसपीनोदेकमेव स्वर्गाहति स्वर्गस्वागमित्युक्तेऽसुमुखाशालाइत्या
 दावतिव्यापिः सुमुखस्यशालावयवत्वात् दोदृष्टेकेशीरव्याइत्रवाध्यासश्च केशान्दरव्याग

देवयज्ञपुत्रात्त्वजानेन भवेद्विददाका ननु कृतिः आध्यायीति स्वासिनी विद्यया प्रपायेत्यर्थः पुंयोगे च
 ति पुंसां पुंसावायोराः सम्बन्धः पुंयागः तस्मिन्पुंयोगे भावे सप्रसन्नमीयं पुंयोसतीत्यर्थः गगाणीर
 ति गगाकस्य स्त्रीत्यर्थः स्त्रियां ह्रस्वोक्तसाहचर्यात् तस्येय इति सम्बन्धान्न तद्धितस्त्वभेदविवक्षातीना
 यद्विभक्तविवक्षान्न दागाराया कीत्यपि भवत्येव पुंयागश्च न दापत्य रूपपथ किं तु जन्यजनकभावबलद
 तोप्येतेन के कपीत्यापि घालकाच्चाच्चेति चकारस्य व्यस्थितत्वादित्यर्थः स्तुतीति स्तुत्यागस्य
 योरीये इति चेति यस्य लोपः जातेरयोपधादिति नक्षत्रागानुच्यते आह्वतिग्रहणाजानितिलिगाना
 च सर्वभाक् संसृद्धारव्यातनिर्गच्छागोत्रच चरगेः सह १ अस्यायः आह्वतिग्रहणाजानिः आह्वतिः
 संस्थाने ग्रहणायस्याः सा आह्वतिग्रहणा अवयवसंनिवेशविशेषयोगेति ग्रहणाजानिः अनेन गालादिजा
 दिजातिर्लक्षितानां ब्राह्मणात्वदिजातिस्तु ब्राह्मणाहोत्रियादीनां संस्थानस्य प्रादृशात्वात् अतो न
 क्षत्राणाम्नेरलिगानां चेत्यादि सर्वाणि लिङ्गानि न भजतीति अयमर्थो विवक्षितः सर्वशब्दस्य लि
 ङ्गपक्षत्वेऽपि भजो विरूप इत्यर्थः समासे अथवा धकत्वात् लिङ्गानामिति कर्मणि ख्येयस्य लिङ्ग
 न भजति इत्यर्थः संसृद्धिदिति असर्वलिङ्गे त्वे सत्यकस्या व्यक्ताकथनान्न व्यक्तेनेरकथने विना

[illegible]

धिकारः पंचाविंशत्याह्निंगत्रयेषु दाहुराणं बोधं. साधवस्तुतदादिगोक्रु इति मज्जन इति धातुमाह-
क्रोडः धञ्-क्रोडाश्च भवानामुरञ्चावतायस्वभावतो विशेषाविधाय-क्रोडादिषु अचित्तेष्वपाठान्. भु-
जान्तरमाजबचनस्य क्रोडाशब्दस्य बहुव्रीहौ स्वागन्तत्वात् इष्टविकल्पो भवत्येव. कल्याणक्रोडिकल्या-
णक्रोडा. मयूरीति क्रोडादिराकृतिगयाः प्रागनुद्देशात्. वाग्युगादिति बाडोः गुणान् इति छेदः. उगिति
पुनः. उगिप्रत्यय इति व्याख्यानं. काधियाः प्रागनुद्देशात्. संतोषिकार्थः. कायैराभाव्यमिति उगि-
त्यपि उच्यते. तस्य बहुव्रीहौ रागान्त्वोकारान्न गुगास्य तदभावान्न के. क्लमस्यापि समात्रस्य गुगास्याभावात्
गुगाशब्दोपिनहस्वरूपपरः. तस्यानुदत्तानि गुगामात्रवच्चिपरोपिनः. तस्य स्त्रियामप्रज्ञेः. गुगोऽनु-
क्तादयः. पुंसीति वचनात्. गुगाल्लक्षणानु. उपेत्यनुज्जहात्यन्यत्. इच्छाद्वयान्तरस्य ॥ वाचकः. स
वर्णिगानां ह्यव्याहृत्या गुगाः स्मृतः. इति. स्वरसंयोगेत्पादिवाशब्दादेतन्स्वरुः. पतिस्वरा. गन्त्या. तत्र
पशिणुहृणोत्काराभाधायित्वा गुगाबनने एवमन्वादेरिति मनरादिभ्यस्य स मन्वादिः. आदिप्राह.
प्रकारेण ह्यव्याकष्यामि कुत्सितकुत्सितदक्षतक्रतुवागट्हीताः. दक्षतक्रतुवागट्हीताः. दक्षतक्रतुवागट्हीताः. दक्षतक्रतुवागट्हीताः.
स्य स्त्रीत्यर्थः. ह्यव्याकष्यामीति वदति कामानिति द्वयः. नाम्यपधात्कः. आकष्याति धात्विति

अत्राकंषिः अत्रभविताज्यंतः इत्वरिव इति इः यत्वागमजमनित्यभितिनन्त्र-खित्वाभावादिप्रत्ययेनुमात्रा
 प्रेरागमत्वेनानित्यत्वाप्रयगास्पृश्यत्वात् द्वयस्यासावाकपि अत्र दृष्टाकपि स्तस्य स्त्रीत्यर्थः हरवि
 स्स दृष्टाकपी-द्वयकपायी अगोच्यैः पुंयोगेकं-पूनाकतयोययासापूतकनुरेव-पक्ष्यादृष्टइति
 नत्वेभिषात्येते ईषतुनान्नत्वादेष-क्वचिद्वेदिति पुंयोगेचेत्यतश्चकारानुवृत्तेरिति भावः उत ऊरिति अत्र
 आहुः उरित्यनुवृत्तेरिति उत इकिमर्थेन वाच्यं उदनात्रान्माभुदिति-बधुरित्यादौ सति असति विशेष्या
 भावादतस्त्वुदनात् तस्य वदस्य वागुराशहस्याप्यानुवृत्तिः स्यादिति-कुमस्तित्तुमुक्तमिति-माधवल
 न्म-खलं य-यवत्वं-इत्यत्र विशेषस्तत्तान् असत्पठित्यस्मिन् द्यौर्वतिसन्निधौ उवमिति तस्य चा
 मशसोरस्येति वाधकमिति अत्रैतदमवधेयं-मनुष्यजातिवाचिनः-उदनादुप्रत्ययविधधत्तेन र
 लयादिशब्दानां क्रियात्वाच्चकत्वेन जातिवाचिन्मात्राभावादिवाप्राप्तैर्विशेष्यस्यासम्भवात् अथात्र न तु व्य
 ज्ञातिर्न ववाच्येति वाच्येन-ऊत इति स्तुत्रविवरण-उदनात् न नुष्यजातिवाचिन इति दीप्तिरिति
 सर्वैककत्वात् स्वसुरस्यत्यादिपतन्मूलतुदीर्घं करणमेव-अन्यथा-उदनात् मवर्णो दीर्घाणां पिसिद्धः

उकरं गव्यं स्यात् पुंयोगलक्षणेऽपि प्राप्ते उः तत्संयोगे च विधीयमानो लोपः सन्निहितत्वात् सौस्यवा
वाकारस्य नन्वाहः उपमानवाचि पूर्वपदादिति धात्रीकाराभ्यां करभोपमेतत् रित्यत्र तु नः करभशब्दस्योपमा
मानवाचित्वे पूर्वपदत्वाभावात् शफोरित्यादि शोफारवुरेताविवसस्मिष्ठत्वात् उपचारः यद्यपि शफोक्ती
वेस्वुरः पुमानित्यमरस्तथापि शफशब्दस्य उपत्यमपि बहुसंमनस्यः गवादीनां नूले विटपि नामपि
इति हेमचंद्रकोशाच्च नृनरयो रिति ईषः नृशब्दमित्रगा ईविति अनेन नृशब्दो ज्ञातिलक्षणा एव
ननु नरशब्दे न्याकारस्य ऋनिर्दिष्टत्वाद् नृद्विरक्त इति वाच्यं न चान्दमृद्विर्विफलोलोपे वा धित्वात् तत्तद्
प्रवृत्तः उच्यते नरस्य अः नरः ह लोप इत्याहुः लोपः न च नरश्च नृनरौ तयो रित्यर्थः प्रत्ययसामर्थ्याच्च न
त्याकारो गृह्यते यन्मस्मि रिति वसारत्न इत्यनुरस इत्यनुरस इत्यनुरस इत्यनुरस इत्यनुरस इत्यनुरस इत्यनुरस
त्या युवनशब्दस्य तदिति आहेशो भवति इत्यत्र त्वयः स्त्रिया मिथ्यार्थवाच्यः युवतीति यातः प्रान्नता
दीपिवो धमः श्रीविद्यानगरस्थायि लोके शकारशर्मणा ॥ अगात्कुतायास्त्री प्रत्यय विचारगां ॥
अथ विभक्त्यर्थो विरूप्यते ॥ ॥ ॥ स्त्रिगार्थप्रथमेति ॥ ॥ स्त्रिगं च अर्थः अलिगोर्थः

नोस्मिन्नलिङ्गघेलेङ्गे-अर्थेचप्रथमेत्यर्थः-कस्यार्थेइत्याक्षायांयस्मात्स्यादिधित्तस्यार्थे-स्यादयच्च
 नोक्तौधीर्घे-अत्रोनामार्थेइति-लेख्यमेवनामार्थमाह-नियतोयस्थितिकइतिनियताउपस्थि
 तियस्यसःयस्मान्नः-योपनिप्रमेनभासतसतस्यार्थः-नियतलाभश्चोमत्रगोचितिस्तत्रार
 भान्ननामार्थस्यहिंविधत्तदर्शयति-अलिङ्गाइत्याचिना-अलिङ्गसरव्याः-प्रथमवृद्धाहुरयामव्याय-
 चिरीये-उद्धाहुराङ्गस्मइत्यादि-यद्यपिनीलेइयवत्परायमनियतलिङ्गस्तथापिवासुदेवेभगवति
 नियतपुष्टिङ्गेपयतिभावः-कस्मत्तेलिङ्गेमेवनामार्थस्तस्यनियमेनभान्नत्तद्वदोत्तुलिङ्गनामायः-
 व्यतिरेकेणात्मीनिलिङ्गमाधिक्यप्रथमसिद्धान्तम्-कारकसंबंधयोस्तुनाम्नोनियतभान्नाभावात्
 नतयारोधिक्यप्रथमा-यदित्वयशहाइतिविषयपरः-हेतिस्तुशक्तिस्तथाचगोरोतुलत्तगातर्त्ता
 पृथग्वास्तुजातिव्यक्तित्रिकंचनामार्थेइत्याश्रयोयेतदालिङ्गित्यपिमास्तु-स्तथागोविचित्रत्वेपिन
 दोति-नियमाश्रयागान्नेशकपलदयोगांचपुष्टिङ्गस्त्वलिङ्गनपुकेलिङ्गचलक्षपमितिचित्रं-शब्दोपवे
 ष्वेतिनियस्यपुस्त्यादिनालिङ्गस्यवाच्येतिनियमस्यागातलिङ्गत्वेनेवल्लिङ्गस्यवाच्यताभुपयगमात्र
 त्वरीत्यादिपरिमाणवाचिनामपिनामाश्रयवनियमेनभान्नातएकइत्यादिसख्यायास्तुनाम्नैवाभिया

यकप्रथमनेति चेत् सतपम् न के बला प्रकृतिः प्रयोक्तव्येति नियमात् अनुनचितार्थकप्रयोगोपेत्या
अनुवात्कप्रयोगस्यैव न्याय्यत्वात् ननुक्तं स्मइत्यादास्तीत्यध्याहारो न्योक्तप्रथमेत्यनेनैव सिद्धे
किमेतन्नेति चेत् सतपम् अध्याहारो गौरवात् अनुक्ताद्यनपीत इत्यादि सत्तिसेयगावाक्ये ध्याहारस्याना
वप्रकृत्वाच्च ननु तस्मात् सिद्धो जसि तस्त्रेगोव विभक्तिविधानात् किं कारकप्रकरणेनेति चेत्
न्यसिद्धस्यारंभो नियमो नियमार्थश्चैवकारः सच द्विवेधो विभक्तिनियमार्थे नियमश्च
येन मार्थे एव पुन्यमाकाय एव हिती साकराण एव न्तीत्या इत्यादी अनुपपत्त्यव्ययभ्यान् प्राप्तिः
हितीयेतनामार्थे प्रथमेव कार्ये हितीयेव करणो न्तीत्येवेत्यादि अनुपपत्त्येभ्योपि भवति आ
मत्रणे चेति आमत्रागामिभिरुक्तीकरणा अनुकुलकरणा मिति यावत् आमज्यते प्रसन्नः किं
यते अनेनेति साधनपुट इह संबोधनं प्रकृत्यर्थं प्रीतिविशेष्यं क्रियाप्रतिविशेष्यरा मिति सिद्धातः
संबोधनपटयच्च तकिं योया विधरा इत्युक्तेत्वात् एवं च देवमार्थो हीति वाक्यस्य देवसंबंधि संबोध
नविशेष्यार्थे मत्कर्मकसुणामित्यर्थः भोस्वभोगे स इत्यादि योग्यता वलात् भवतायः स्या
निनः आदिष्यते इति प्रथमा द्वावाः काय इत्यादि शिष्येने इति धावाः कर्मणि धावउ

ज्ञानाः प्रथमाद्याः प्रत्याः द्वितीयाद्याः शेषाः कार्यदयोर्थाभ्यां यथाः यदे
निर्दिष्टास्तेषां यथाक्रमं प्रवृत्तिः तत्र प्रथमनिर्दिष्टमाह काव्य इति क्रियते कत्रा स्वक्रियया नि
व्याच्यते तत्साध्यं फलतत्साध्यं च उभयमुद्दिष्टकत्रा प्रवृत्तौ पक्षास्वव्यापारेण यागस्वर्गं च साधयति
तदा तत्र च द्वितीया तत्संबन्धात् द्वितीया वाच्यत्वात् अथ एव ननु फलतस्य धातुना एव लाभात् अ
नन्यत्वात् तस्य स्पष्टशब्दा यत्वात् वाच्यानां बहुदकत्वात् अथ तद्वत् अथ तद्वत् अथ तद्वत् अथ तद्वत्
वाच्यानां बहुदकत्वात् तच्च कर्म द्विविधं इष्टितममनीप्सितं च तत्रोप्सितं त्रिविधं निर्वृत्त्यं
विकार्यं प्राप्यं च अनीप्सितं नुचतुर्विधं औदासिन्येन प्राप्यं द्वयसंज्ञात् एनाख्यातं अन्यसंबन्धे
ति तत्र निर्बन्धं यथा पूर्वमनुत्पन्नमेवोत्पद्यते संदेव वा प्रगृह्यति नत विकार्यं नु द्विविधं प्रकृत्युत्पे
संभूते गुणतरेण तज्ज्ञाच कटकरोति इत्यादि कटक पूर्वमसन्नमुत्पादयतीत्यर्थः इत्येव प्रतीतिप्राप्य
चातुष्य इति प्रशस्तं चतुरस्यास्तीति द्वादशः प्रशसायामन्त्रीयोऽग्राज्यप्रतीति संस्कार
यगीहति इति संस्कार्यं कर्म सोमं सुनोति गुणान्नरोत्पज्ज्ञा विकार्यं अन्यदप्युदाहृतं प्रकृत्यु
त्पेद संभूते विकार्यं यथा प्रकृतेः प्रकृतिभूतस्यात्मनः उत्पेद संभूते तद्यथा काष्ठभस्मकरोति
औदासीन्यं बुद्धरां स्पृशति देव्यन्तु विषं भुङ्क्ते सज्जते एनाख्यातं यथा मां देवि ययः अन्य

पूर्वकं वृणुष्वरमभिर्बुधने अद्वान्नीयंति. इस्मिन्नानीमित्तयोः शब्दो धत्वेकत्र एव. इस्मितत्वादे
स्त्वभावाभावात् न यथाहि. कर्तृकरोति कर्त्तुः क इत्यस्य कट निष्क्रेतपञ्चानु कुलपंका रू. को भिन्ना
अथ को बर्त्तमानो व्यापारः विद्ये भुक्ते इत्यत्र गत्वा दधो देशसंयोग स्यानुकुल एका अत्र यको व्या
पारः इत्यादि बीस्मितानि स्मिते व्यापारानां देव नृप पशु शास्त्रे बोधः पञ्चक मश ह्वस्य यौगिक व्या
देवसिद्धे कर्मसंज्ञा विधायकानि नानात्रस्वत्रागि न कृतानि कर्मणि द्वितीयस्य स्पर्क लेनिहृपिना
अये सख बहितीयाः सिद्धत्वात् असत्कार्ययो देतु निर्वर्त्यस्य कर्मकारकत्वाऽप्राप्तिः तस्यासंज्ञादे
व फलाश्रयत्वात् नृपत्तः क्रियाजनकत्वाभावात् कारकत्वात् नृपत्तैश्च. क्रियाकुर्वद्भिकारक
मिति सिद्धांतात् ॥ इति द्वितीया ॥ कर्त्तृकरणोच्चेति ॥ किं यो कर्त्तु इति कर्त्ता. धातृ याज्ञव्या
या स अयः यदा यद्वादयो व्यापारो धातुना दीयते तदा सूक्तो. काशानि पचति आविस्कुत्ते.
सम्यगज्य लेनीत्यर्थः अग्निः पचति सम्यक्तापयति इत्यर्थः स्यात् लीकञ्चति स्वस्मिन्समावे
शयतीति त्यर्थः तत्र व्यापारस्य धातुने कलाभावात् अयमात्रे ततो व्यापारोच्य. अत्र न्यलभ्यस्य श
ब्दायत्वात् सचोत्रविधः स्वतन्त्रः प्रयोजकः कर्मकर्त्ता चेति. तद्यथा. मया हारिः मेव ते. कथ्यते ह
॥ रिरागमयति कुस्मंगो कुले मद्भिन्ना अयका हारि कर्मक सेवनानुक् लाव्यापारः हर्षाभिन्ना

अथ क उत्यादनानु कुलोव्यापारः गोकुलकर्मकगमनानुकूलकृत्स्नाभ्यापारानु कुलोव्यापार
 इति शास्त्रबोधः क्रियासाधनेनेति साधनं क्रियासिद्धिप्रकारकं न च व्यव्यापारवत्कारकं
 रोगोऽप्यबलेवेन क्रियात्पादकबलत्रन्तीया तस्याऽप्राप्त्यव्यापारश्च पृथक् पृथक्वाच्यो
 भिन्नसंरोगादि एक रासा अथ कोव्यापारस्त्वरितोयः शरत्कः इति नतीया ॥ दानपात्रबल
 संयोगभलनादि स्तत्साध्यायः शराविद्योगस्तदो अयोरावराः इत्यर्थः इति नतीया ॥ दानपात्रबल
 यीति वीर्येते इति दानकर्मयोगयुत दानस्य पात्रयोगमित्यर्थः योग्यभाजनयोः पात्रमित्यमरः वेदविदे
 गोदनाति वेदविदुश्च कर्मनिष्ठाः सत्त्व्यागस्तदनुकूल एका अथ कोवर्जमानोव्यापार इत्यर्थः न च
 च सत्त्वनिष्ठाः परस्वत्वायादानं खडकोयाध्यायस्तमेतपटाददानीत्योदेतु उद्देश्यत्वाच्चतु मी
 ओत्रियाय कन्याददानीत्यत्रनु च्यात्मत्वात्मीयत्वयोरत्यागपि परगोत्रत्वमिज्ञातित्वेयवत्यागादिति
 सद्वाः परस्वत्वरूपस्य दानस्य च स्त्वात् स्वस्य भावं सत्त्व स्वश्रद्धस्यायं चतुर्थ्यव्याप्तीयतीति
 धनद्वेषद्वेष्टः यत्यशने इति यत्सुद्देश्यके प्रायनानुकूल एका अथ कोव्यापारः इति चतुर्थी ॥
 विस्मय इति स्मयराज्ञेयः संयोगः विगतः अथो विस्मयः पुलितार्थमाह विभगा इति अवधा
 विति अवधीयते एकत्पनयासायते सोऽयधिः कृत्त धातुपात्यगत्यानाधिष्ठत्वे सति तज्जान्य

विभक्त्याः हि सद्य इति. तस्मिन् दृष्टिः भिन्नाः अधिकानि. सरागपूर्वकी वतारानुकूलगंगाभिन्नाः अथ का
वर्तमाना व्यापारः धावत इति. एषीदृगन्त्यनुकूलो व्यापारस्तदाऽप्योऽप्युक्तवधिकोऽप्यो देशस
योगानुकूल एकाग्रयकतीतो व्यापारः इति क्रियाविकृत्याप्युक्तप्रकृतधातुपान्ति क्रियाः अति
अवधि ते ते चिह्नयेते. न चापरस्य रस्मान्मेयावपसरसः इत्यत्र स धातुनो गतिद्वयस्यापुनो नोटकमवति
का गतिप्रतिपत्त्यविवक्षित्या वैधित्वमसंशय. मया बधिकारः पूर्व देशसंयोगस्तदनुकूलो मया भिन्ना
अयको वर्तमानो व्यापारः पर्वतात्यन्तो ज्वात्पतति चेन्नः पर्वताभिन्ना बधिकारो देशसंयोगा
नुकूलो व्यापारस्तदा अथाऽप्युक्तद्वीधको धा देशसंयोगानुकूल एकवृत्ताभिन्ना अयको
वर्तमानो व्यापारः विज्ञेयः अर्थाच्च र्त्तद्वीधको धा देशसंयोगानुकूल एकवृत्ताभिन्ना अयको
दीयते इत्युक्तो मानेसाधर्मि विज्ञेयानि. सरागक्रियापत्तिविज्ञेय धा रवधित्वज्ञान. इति पव
मीमांसवधेय दर्शति. एतौ संवत्तु विनि प्रतीतिजनकः संवधः तत्र दृष्टीत्यर्थः सच द्विविधः
क्रियाकारकसंवधः द्रव्यागुणसंवधः अति आद्यो द्विविधः सामान्ये विशेषश्च. विशेषः कर्म
त्वादित्ययमत्र द्वितीयादिरपवादः सामान्ये दृष्टी. तद्यथा - नटस्य दृष्टाति नट सर्वधिः अत्रा
नुकूलो वर्तमानो व्यापारः विशेषतु नटनगीगीतश्च गीति. नटाभिन्ना मयोऽया व्यापारस्तस्मात्

ध्यगीताभिन्नाभ्यां यत्तज्ज्ञाततादितदनुकूलपकाभिन्नाअगोचत्वेमानोव्यापारः अंत्यददशयति-
 राज्ञ इति राजसम्बधवान्पुंरुच इत्यर्थः सन्धधश्चात्र सेव्यसेवकत्वेन पक्वमन्यत्राप्युक्त्य नन्वत्र सेवधस्याभ-
 यनिकत्वादकस्मात्कथं चर्यते एवस्मात्कुतोमिति च त्सम्यग्- विशयरास्याप्रधाने त्वेन तत्तत्त्ववच्छे-
 राज्ञः पुरुषः इत्यत्र राज्ञ इति प्रकृत्यर्थविशेषरा पुरुषस्तत्तनार्थमात्रमिष्टपूर्वप्रतिपाद्यते नान-
 प्रोचयत्वेन यदपि वदितस्तदावच्छेदमवश्येन पुरुषस्य राज्ञोत्त- तथापराधस्वार्थनिर्दोषादप्रधा-
 ने विप्रोचरां विशेष्यानुप्रधाने स्यात् स्वार्थस्य प्रकाशनादिति युक्तं एव इत्यत्र तु अभिद्वैविचक्षेरा-
 न्नयच्छेदो भेदविवक्षायां च यच्छेदो विधानात्तरादोऽप्यार इत्यत्र तु सतोप्यभेदस्याविवक्षाय-
 था नुदराकं न्येति भेदवैतोवक्तनः असतोप्यभेदस्य विवक्षायथा समुद्रः कुडिका जलाधिकात्
 कुडिकायास्तमुद्रत्वे अगस्त्यायेतया समुद्रस्यापि कुडिकात्वं ॥ इति यच्छेदो ॥ आधारस्य यद्विधत्त-
 आधियुते क्रियास्मिन्नन्याधारः कर्मकः ॥ हेतुराक्रियाधारत्वेन तत्सादान् आधारस्य यद्विधत्त-
 माहः ॥ उपक्रमो विवक्षित इत्यदि च उपपरिच्छेदः संयोगात्सात्प्रातीति अइकोमत्वर्थ इतीकः शितो-
 वेति गीताद्विहः समीपे भवसामीप्यकः केनेयका इतीकः अभिमतः सर्वता व्याप्येत आधिय-
 नेति अविभिवायवर्वादाभाते कर्मगाद्यजंतात्वायकः अष्टयकुदशयराधाराधयथाः सर्वाव-

यवसंवर्धकः विषयः प्रकाशानुसामर्थ्यतद्गतीति पूर्ववत् प्रक्रिया ॥ निमित्तहेतुस्तत्रभवः पलेवास
हस्यास्तीति वा पूर्ववत् अन्यत्र विद्यामनस्य संबंधस्यान्यत्रोपायः उपचारः सौम्यस्तीति
चापचारिकः निमित्तोद्दिष्टप्रभत्वाच्चठान्दुधः कैश्चिद्विद्यमाने ॥ इति च चनादस्य पक्षे स्यापि प्रमाणम् उदा
हरणान्याहुः कंठशैतकुमारेस्तेः एककटाभिन्नाश्रयकोनिदानुबलपक्षकुमारोभिन्नाश्रय
कावर्तमानो व्यापारः वटगावः सुशेरते पूर्ववदाभिन्नाधारकमिदं मुहुस्तोचदुगोऽभिन्नाधार
कवर्तमानो व्यापारः तिलेषु विद्यते तैस्ते - वक्तृति लोभिन्नाधारकमिदं मुहुस्तोचदुगोऽभिन्नाधार
भिन्नाश्रयकोवर्तमानो व्यापारः हृदि ब्रह्मस्ते परस्ते विद्यते इति ग्रन्थे हृदयाभिन्नाश्रयकश्चा
त्मधारणानुबलः स्फुरणानुबललोवाएकब्रह्माभिन्नाश्रयको व्यापारः अमृतस्वरूपः मरणा
प्रत्यक्षापरउत्तमं उपाधिः अमृतमिदं हृदयमपि ब्रह्मविशेषणं प्रकाशयतां सन्धेन ब्रह्मसं
सि विद्यते सुखं संनद्यते धीरः बुद्धिभिन्नाश्रयकः कवचसन्धधानुबलः एव धीराभिन्नाश्रय
नोवर्तमानो व्यापारः कवचवर्धनस्य युत्पत्तत्वात् तन्निमित्तम् अंगुल्येकपरिणामसम्भवे
इह सुखेऽङ्गुल्येऽभिन्नाश्रयकः आत्मधारणानुबलः करे सन्धधिसत्ताभिन्नाश्रयकः

[illegible]

स्मात्तन्निर्न्तरं न स्यात्तन्निर्न्तरं न स्यात् किं वा गुणद्वयेः कालाध्वनो निर्न्तरं संवेधे कालाध्वभ्यां हि
 तौ या समासमिति निर्न्तरमास संवेधियेकाः श्रेयाध्वयनानुक्तलो व्यापारः मासकल्याणोति अथ
 वच्छिन्ने माससंख्ये सा भेदगुणावती मासगुडिति अथ वच्छिन्ने माससंवेधे सत्यथै अभिनिर्गतिने
 रस्य स्वस्वेन पूर्यते कच्ये विपरितोच्चारणमीदृशसमुत्पाद्यविवत्ताद्ये नैव न निविशते यदि
 प्रकशित्वापदेति अधिसेते इत्यादि अत्र नेत्याणां कलस्थितिः अवस्थानजन्यैवेकुठनिष्ठै
 योगानुक्तलएकहृद्यभिन्नाः अथ वर्तमाना व्यापार अभिनिर्विशतइति अभिनिर्विशतनन्यसन्मागा
 भिन्नाः अथ कोयः संवेधस्तदनुक्तलएकप्रयो वर्तमानो व्यापारः उपवशति इति वेकुठभिन्ना
 अथ कोवात्तजन्यायः संयोगस्तदनुक्तलएकहृद्यभिन्नाः अथ कोवर्तमानो व्यापारः उपवशति विभ
 क्तः कारकविभक्तिर्बलीयसी उपसर्गपुष्टः उपपदनिर्गतिः यस्याः सा उपपदनिर्गतिः सा चा
 लोविभक्तिस्तु उपपदविभक्तिः शाकः पाणिवादः स्यात् तेन नमस्करोति देवानित्यत्र कर्मणा हुतये
 व ननु चतुष्टौ महाविद्योगा इति शिष्येणासंकेतिगुरौ तु नन्तुतीया तस्य प्रधातत्वात् अथ प्रधानेपबन्तनी
 या इति चैक्यं गुह्यसहागतः शिष्यः इत्यत्र सा गुरोः प्रधानत्वादिति चेत्सत्यम् न ह्यत्र लोके केषां

धान्ये किं नु शाब्दं च सुश्रुतं प्रति क्रियते अर्चयेत्तु यत्तु मध्यमाने तच्च बह्वयस्य तद्वा तस्यैव प्राधान्या प्राधा
 येन ननु शिष्येण साहाय्यं गुरु रित्यत्रागमने प्रोक्त्यापि कर्तृत्वमन्यथा साहित्यं न स्यात् इति कर्तृसाधनेन
 रित्येव ततो या किमुनेनेति चेत्सत्यम् शिष्येणासुहागमनं गुरोरित्यत्रापि शिष्येऽपि कर्तृकार्ये शरित्तिष्ठत्य
 प्राप्ता नदपवादाय मिदमिति गुरुकारोः सहाय्यविवक्षाया सह हित्यागमभावपित्ततोयाः भिन्नेत्यादिनि
 दृशत अगिनइति अगमस्यास्तीति श्रुती तस्यैतस्य तर्प्यः जटाभिरिति जटाजाप्यतापसत्वे विशिष्ट इत्य
 येन तत्तु गौ किं अस्वजनटा फलेति पलवाप्लविके मासमधीतेनायातः नमश्चरिद्यागचनेष्टी नमस्कारो
 ति हवानित्यादिना तु उपपदविभक्ते रित्याद्युक्तमेव स्वयम्भुवनमस्तु तस्यादौ तु स्वयम्भुवनमनुकूलयितु
 मित्यर्थे तु मोप्रयुक्तस्य कर्मणा इति च ईषी एतच्च कार्यायेदिति सूत्रेणाज्ञापितम कार्याविधानमित्यथा त्रि
 हरयेति अन्यकर्तृको भिल्लाद्योतचिः होरिति खप्रीनेर्भक्तिः कर्तृहरिरीरायतीत्यर्थः इति याप्रोपेव च
 ने शास्त्रोपकअयं हर्ष्य भिन्ना अयकः प्रीत्यनुत्पन्नैकसेवानिष्ठावन्नमानायापारः अगद्यकु इ अगद्या
 स्तुतिः क्रस्मात्कृष्णाद्यंतकं प्रं स्तान्नित्यर्थः आत्मानपरपाकर्मत्वे प्राप्ते च न कुत इति सपत्नीभेदः के प्र
 दुबा तमेवाथ कृष्णं बोधयतीत्यर्थः वस्वस्वचित्तु इति वा तिष्ठते इति स्थित्यास्याभिप्रायबोधयती
 त्यर्थः शाब्दबोधस्तु के प्रोदस्यैक आत्मा भिन्ना अयक आधत्वात् बोधना नु कूलैक गाय भिन्ना

अथकोबन्नेमानोव्यापारः स्वभिप्रायावि करोगेनेनैत्रारख्यायामित्यात्मनेपदसु भोरितिअष्टीप्राप्तावृत्त
ने भक्तोयेति-भक्तोदेष्यकोमादाकमेधोरगानुकूल एकहर्ष्यभिन्नाअथकावन्नेमानोव्यापारः पुष्प
भ्यःस्फुहयतीति पुष्पादृश्यकेछानुकूलैर्भक्ताभिन्नाअथकोबन्नेमानोव्यापारः कुधङ्गइति-कुधका
धे कुहङ्गहे-इष्ट्यइष्ट्याया अन्तयेति-काण्डवादिभग्नः एवामथ एवार्थेयोधात् नोभित्पथः नत्र
कोधोमर्थः तत्र दोहापकारः इष्ट्यअसहनं अस्तुयात्वेगोदोधारपः कुधङ्गइति-कुधकावृत्त
गेयकोप्राप्ता-अन्तयेति-काण्डवादिभग्नः एवामथ एवार्थेयोधात् नोभित्पथः नत्र
नाद्यानुकूलपकाअर्थेप्रापारः अन्तयेति-काण्डवादिभग्नः एवामथ एवार्थेयोधात् नोभित्पथः नत्र
इति प्रामादयमित्येक अन्तयेति-काण्डवादिभग्नः एवामथ एवार्थेयोधात् नोभित्पथः नत्र
तिनिर्हराः अर्द्धकवित्प-निर्हरागोदेनिति यावत् नयाचनिर्धारणादियोगेअष्टीसप्तमीचमत्तु
निर्धारणार्थः इत्यथपरेतिर्धारणाशब्दोदृष्टस्य देहात्परस्मिन्पुष्पके योगस्यानिर्वाणत्वात् कि
चनिर्धारणार्थेअष्टीसप्तमीकेस्मान्तर्यानिर्धारणा अर्थानिर्धारणहेतुः निर्धारणमारागहेतिनज
यतयोगेअर्थेतिभनेतेतुयागविधानाहेतौनिर्धार्यसारादवित्तुनिवृत्तुनभिधानान्नापरिपो
द्यानिर्धारणाअथादेव नन्वजसम्पद सन्निहिततारागसंबधेएवअष्टीकिमेतमेतचेत्सत्यम् स्वा

म्यसिद्धिर्नास्ति साधोऽसौ मीचि ध्यास्यते तपा वा धो मा भूत इत्यनेन विद्यया विधानं प्रसूत इति गणचानुभावं
 ने जान इत्यर्थः कुरुतेति ह देव विप्रसिद्धिः कुमना हृत्य न्यस्तवानि त्यर्थः प्रसिद्ध इति तत्पर्येण सितसंक्रावित्यमरः निमित्त
 मिदं कल्लोके संयोगः समवायात्मकः सीमा मिः सीमा इकोपाः पृष्ठलेको गधसूगः प्रोक्ता विप्रोक्तं वेत्तने धान्यं लु
 नातीति अधीतिरिति अधीतमनेनेति विप्रोक्ता इतिः तादृश इति तस्मै काव्यापे हेनदये कारणात्तस्य
 भवत्वात्तदर्थं येनोपकारकत्वं तु यः सर्वधो विधीयते उपकारं तच्चानेक धानेन विप्रायमधिस्थात्वा विभवति फ
 लेभ्यः प्राप्नोति फलान्याह त्रुयातीत्यर्थः हर्म्यादिनिः हर्म्यामाकृत्या सः कर्त्तव्य इति कौटिल्येनोक्तं दृगा
 नमस्ति इत्यस्य तेन करस्य कर्त्तव्यमिति अनेन रस्येति न्यासादखेति वेधः कारकवत्त्वापत्तः सर्वधेयस्तीनु स्यादिति न ब्राह्म
 णस्य कुर्वन् कृत्यपवर्णदासाङ्गकानि वेधः राजा मनः उभयप्राया प्राविष्टि कर्त्तव्यं मिप्राप्तिरित्यर्थः चकार स्यानु
 क्तं समुच्चयार्थं स्यानुवनात् यतन्सर्वाद्यलाभः सर्वविभक्त्यर्थ इति सार्थेतिरित्यर्थः अन्येति अन्वयेनैकं मन्या
 क्तं न तस्मिन् कार्ये इत्यादिशेयत्वेकसंबन्धने प्रत्येकाभिप्रायादेकवैचनानिर्देशः कार्ये हिनीया अन्यैकं प्रथमा
 कर्त्तृत्वादीनां अन्यैकं प्रथमा इत्यादि पचनोपि रिति पचनेनेति करणोपपत्तिरिति दीयतेः तस्मिन् इति प्रा
 प्रश्नानेतेषां सुप्राप्तानेदः कुटनरयो येन सः उपपन्नः एतयस्मै सः उक्तं अन्वयेन यस्मान् पीतमं वरयस्य यी
 राः परुषा यस्मिन् कुं कुमेन रक्ते को कुमे मयुगया आगतः धनं विद्यते यस्य दृष्टं विद्यते यस्यास्ता आ

सांप्रत इमिति सांप्रतमित्यस्य युज्यते इत्यर्थः इदानीं द्विकर्मकोदाहरणमुच्यते इत्याचरणं इह धिप्रवृत्ति
चिन्तासृजिमममृता कस्तयुक्त्या दत्तं दितेन चास्या श्रीकृष्णवत् ॥ इहानेनोदाहरणानां तथानेप्रभु
तौ नावतु र्गो कर्मणा यद्युच्यते तद्वर्गेण कर्मैति परिगणने कर्मव्यभिक्त्यर्थः पतयका नृन्येपि ग्राह्याः गा
होतिधेयं यद्व्यादिः अत्र गोगोरात्रे पञ्चवारपदं गान् प्रयज्यादिकं तु मुख्य माहाव्यापणान्ते कर्म
णि प्रपद्येते इहाहौ ना गोगा न्यादीनां तु मुख्य कर्मैकं भवति गोर्नृ इति पद्यः ग्राममजोनीयते इत्या
दिः अन्यतानां केर्नैरि ग्राह्या हयति पद्ये रोगेने चैत्रः अतस्तर्कमणि ग्राह्येत्यत पद्यागोये चैत्र ग्राह्याः
श्रीविद्यानगरस्था विन्नेकशकरसर्मणा ॥ कृतायामिह टीकाया विभक्त्यर्थं निरूपयाम ॥ ॥
समासश्चान्वयेनाक्तामिति समानीपकौ भूतानिपदा निश्चयार्थं ब्रज्यासेनेयस्मिन् समासः आधा
वन्न अतु अर्थेति पदायां यस्मिन्नेयं सञ्चय आधारे स्वराटः नाम्नामिव बहुवचनानि द्वयेव
नोच्ये समासः अन्वयेनोच्ये सापस्परपेदेति यावत् चकारस्यानुक्तं समुच्चयः चकारस्य दानि
लापीत्याहुः चकारादिति धातुसंज्ञाप्रयोजकं धातुसंज्ञाप्रयोजकं धातुसंज्ञाप्रयोजकं धातुसंज्ञाप्रयोजकं
शाभयतीति भावः तच्च यडादयः तयन्वयस्यैव भवन्तीति ग्राध्व यद्यपि नामसंज्ञा विवर्तते ॥

हिनेत्येव नयाप्यत्रसविभक्ति कानानेचसमाप्तः समासप्रत्ययोऽरितिलुगिधानात्तत्त्वकाल उभाङ्गः स्य
 काद्यपदानामिति नुनोक्तं पचति भवति प्रथय धावतीत्यादौ प्रत्ययसत्यव समासप्रसंगात् सति च तस्मिन्
 येषां प्रयोगेन स्पर्शादिति अत्रेदं वक्तव्यं नान्नामित्युपहानादाख्यातनिराकराणामिति हेमिमन् एव
 चाप्यभ्युत पचत भज्जन इत्यादौ कृत्य समासः अनुनाम्नामिति यागं विभज्य कतिपयतिव तोन्नरपटुम
 मासः सचल्लुदस्येव आख्यातमार्यातेन च क्रियासातन्योदोच समास इति चेन्न तातत्र तत्र तेन विनियम
 नविधानादन्यत्रपरिर्वर्तितव्यं किं तं निराकरणावयवानोर्याति यन्नुपु धायवहुभक्तिविशेषानोप
 दानासमासो निवृत्त्ये इत्युक्तं प्राचातत्रार्थ इति व्याप्तं विभक्तिविशिष्टनेच तद्व्याभात्त किंच विभक्तिविशि
 स्थानामित्यपि व्यर्थं पदगुणगोनेव तदर्थ इति विभक्तोत्पद इत्यनेनैव हि विभक्तिविशिष्टस्यैव पदसंज्ञा
 विधानात् पूर्वप्रत्ययैः प्रत्ययैः व्ययाभावे इति पूर्व इत्यस्य गृहणासामर्थ्यादवयवस्य पूर्वोत्पत्तिः विभक्त्या
 द्यर्थे युविद्यामानेन वाच्ययत्वे संज्ञितत्वाध्यसु अन्यथास्ति धन इत्यादिवाचिन्याणां पदः समासप्रत्यया
 रिति अनुज्ञान्यभावे विनियानादुक्तमस्मात् यद्वाभावे सप्रसीयं प्रथ्याच समासेति प्रत्ययसंज्ञितत्वाध्य
 प्रतीयते कृत्वा गुणेनेति प्रत्ययः इगागतास्वरदः ननु क्ता नमप्रयाग इति न्यायः सैव विभक्तेरप्रयागभ

विष्मन्निचणहादेरिवहोतदयेस्यान्नभोजान्. पराधीविधानस्येवज्ञेयतायत्नान्. समासस्त्व
वृत्तनर्भावात्. नितिके मनेनेति चेत्सत्यम्. राजस्वेत्यादौ प्रत्यङ्गलस्योक्तपरकाद्यर्थे स्वभाविकगोत्रपि.
निज्ञेने. स्तत्रैगविधानान् संयुक्तमिति. न च्छेदस्य पूर्वपरमर्थित्वा दव्ययिभावो गृह्यते. न लोनि
पुमानिति न पुंसके. स्त्रीपुंसं प्रादृश्य पुंसकभावोपि निपातनात्सादित्याह. अत्राहुः सन्निधानादवा
नुज्ञेनिलभेसिद्धे. स्पष्टार्थे सगुहगमिति ध्येयम् अत्रैव ध्येयं कार्यणः पूर्वकच्यनमस्यैव कार्यवेधा
नायं मन्ययो न्ययीभावानुज्ञेन. यपिचिपरीताद्यप्रसंगः न पुंसकलिंगमव्ययीभावसंज्ञे स्यादिति
निरुक्तं. एणमन्तच्छेदस्त्वयश्चकत्वात्. अत्रयिभावादिनि. विभज्यते विविच्यते कर्तृकर्मोद्ययोऽत्रनेये
ति विज्ञेः. योगवृद्धित्वात्. कृतादिषु नानिव्यक्तिः. स्यादेः सिद्धिनिवाक्यमुच्यते. कुंभकारा इत्यादौ न
धानोरवप्रत्ययविधानात्. न त्यादेर्लुके. अव्ययविभक्तिस्मीपसक्तुः इच्छायाभावात्तथा संप्रतिपक्षे प्रादु
र्भावपञ्चराद्यर्थानुपपत्त्यागप्यथा इष्टपस्यमिसाकल्यातवचनेषु. अविज्ञेयमिति. क्रियमतीति विग्र
हो नित्यसमासाय. अस्त्वयदविग्रहत्वात्. न शाचाकृतं अविग्रहो नित्यसमासोऽव्यपदेविग्रहेवेति.
विग्रहश्च द्विविधः. लौकिकैर्लौकिकैश्च. लौकिकश्च परिनिष्ठमत्वात्साधुः. अलौकिके कल्कप्रया

गानर्होऽसाधुः अतोमनस्तस्मिन् अत इत्यस्य विशेषणत्वात्तदन्नलाभ इत्याशयेनाहं नादित्युक्तम्
अस्मादेशस्य च अल्लोककृच्चिदित्येतोऽल्लुगित्यनुवर्तते न तथा च वाक्यभेदेन व्याख्यातं न तु किं
वाक्यभेदेनोभयविधानं अस्मादेशस्य बिलुक्वाधत्तास्ते इति चेन्न दातावमादेशाभिविलोक
प्रवृत्तनिर्वाहत्वापत्तेः अत्र विधानं तु सर्वादेशार्थं अनत इत्येकपक्षे न तु प्रत्ययधीभावस्यैकवचनता
अभिप्रायेणा सर्ववचनात्त्वपक्षे न अनत इत्याद्युपलक्षणावचनेन प्रत्ययवि दाताशोभिति
अव्ययिभावादिति किं कस्मिन्निति न अदेनात्किं अधिति वेत्यस्य व्यस्यितत्वा अभ्ययान्न
समुद्रमुन्मत्तगमित्याहं सप्रम्या नित्यमस्माच्च उपकुम्भमिति कुम्भस्य समीपेनेत्यर्थः अ
दिः अत्यय इति अस्योध्यसः निद्रेत्यादि असे प्रत्ययानाद्येनाद्यधीभावः तत्र प्रसङ्गं प्रति
इत्यस्य सप्रभाव इत्यर्थः मुक्तयेनापभ्रग्यवस्तुना योर्वत्तमानः कोलस्तस्यैव निषेधः क्रियते इत्यु
क्तं केनचित्तन् नर्हि भूतले घटानामिदमित्यनेन भूतले निषेधः केन चिद्रोकिर्यते यथाशा
स्त्रेण इति असादृशपरतिष्ठेदः यथाशब्दस्याप्ययत्वाच्च वसिष्ठस्त्रारभसो मथ्यासु योग्यतावी
त्सापदार्थान्नतिष्ठेदिति सादृश्यानिर्वाहार्थः योग्यताञ्च नुत्तपता वीप्सापदार्थान्नतिष्ठेदिति

तस्य च प्रत्ययत्वात्प्रत्ययग्रहणोचतत्तेतन्नाभः इत्याशयेनाह द्वितीयाद्यन्ते इति भन्नुयासुतेवेन भू
मभ्यादिर्ध्यातेः सादयः इत्युक्ता द्वितीयाद्याः सप्रत्ययविभक्तयस्मासोचेत्याद्युक्ततद्विचारः
पुष्टिगस्य समग्रत्वेन स्त्रीलिंगस्य विशेष्यत्वात्तु चित्वात् बहुवचनान्तविगुहस्यनु चित्वात्
ञे क्वचित्नाद्यातस्य परत्वमिति अन्यस्वरदिक्किरिति ज्ञापयति भावः प्राप्नोतीविकः इति
तत्पुरुषसंज्ञाविधानसामर्थ्यान्नयाव्ययहा रोनुमातव्यः सच चेतत्पुरुषाः परपदस्य चलि
गमित्यादि तस्य च ज्ञापकसिद्धे न सर्वत्र इति वचनादत्र न परस्य लिंगप्राप्तमिति इति भावः
मयेष्वसेगतो न तु कुर्यात्तद्यः अत्र सप्रत्ययस्य लुक् न नीति यथ्यं दासप्रजायसे न ज्ञा दासप्रजा
तप्युदासस्यात्र परे नान्वयात्समासः व्यपत्तायावक्यमपि प्रसन्नपार्थं स्यनुक्तिर्येवान्वयादुक्त
रपदेनान्वयाभावो न्न समासः नन्वेवग्रस्तस्य पश्यानि मुखानि इत्यादौ कथं समास इति वत्सत्यम इति
मम्य कर्तुरीत्यत्र द्विन कर्त्रीत्यर्थस्तत्रार्थसमासदर्शनः दन्वयेषिषु क्वचित्समास इति नोक्ति
नञ् इति छेदः अत्र न जीत्यनुवर्तते इत्याह नञ् इति न क्रा रस्यनुवर्धत्वात् अकारस्याकः देशप्र
जनाभावान्नसर्वादेशः नञ्समासस्ते प्रतिपत्तौ पि नानुवर्तते अविद्युमिमाद्यव्ययिभावो वि

एतत्प्रादिचतुर्विहोचत्वापेः परिभाषायास्त्वनित्यत्वात् अथनञ्च इति अनुनीत्यादिनिर्गात
 क्ताहस्यादिद्वित्वेन निरनुवधकनस्येतिर्नितोनुवेद्योयस्येति निरनुवधकः सचोसो नञ्चेति
 सतस्येत्यर्थः लट्वा तुत्वारञ्चुवस्था तस्य समासोपि नित्यः इति नञ्च रुचः चार्थे हृद् इति प्र
 स्यार्थञ्चाद्यस्मिन् चार्थे ज्ञातव्येकवचने चार्थोत्पादः समुच्चयेत्यदि यहापरस्परनिरपेक्षता
 पदार्थाण्यकस्मिन्सर्वधिसमुच्चयेने तदासमुच्चयः स्वस्वपेनिह ययकत्वयेयोग्यत्वाभावात्
 मासाभावइत्याह तत्रेति तेषां स्थित्यर्थः ईश्वरभजस्वरुन्व भजसेति एकस्यापवभजन
 क्रियाया ईस्वरगुरुभाप्रत्येकस्य धात्समुच्चयः यदात्वंकस्य प्राधान्याद् दबुरोधेनेनारदृष्य
 न्नीचीयते तदा नञ्चय तदाह वदा इत्यदि अत्र प्राधाने भिदाद न गवानयनेन प्रधाने अत्र
 र्शनाद्गमनानपन्नपि अटत्येव भित्ता भिदाद ननु नगामामयति अटन्मपि नास्विष्य गामा
 नयति मिलितयोरिति परस्परसापेक्षेपोरव्यवप्राधान्येन एकक्रियायामन्वयः इत्यु
 च्यैः सूदतिरिति परस्परसापेक्षतागामेधावयवभवेति रोधानेन सहेति त्वेपेरागन्वस इत्यर्थः
 नञाद्योरिति समुपान्वाचयेप्योरित्यर्थ अनुमन्वयादिति अन्वयः परस्परपेक्षेदन्तेतद्भा

घादित्यर्थः पूर्वनिपातनामेष्टममाह द्वेहेइति अल्पस्वरत्वे समस्यमानयदोषक्षयाः पदुञ्चेति
 समामेनोक्ता खल्वज्ञाद्वाप्येवागः अनेकेषां प्रोवेकस्यानियमः हरिहरगुरुः हरियुरुहगः स्वराद्य
 तस्येति स्वरत्राहियंस्मसः स्वरादिः अत्र अनेयस्यज्ञः अवतनः सचोत्तो सचेति तस्येत्यर्थः क्वचि
 न्नीति ज्ञापकासिद्धं न सर्वत्र इत्युक्तेः तापित्वे तद्वद्वत्सज्ञासामर्थ्यात् अल्पयाचाधीत्वेनेव व्यवह
 रस्यज्ञः पूर्वपदस्याकार इति यत्ने प्रोवादे यत्नाद्वद्वत्पूर्वपदस्य दीर्घ इत्युक्तेः यन्नतश्च बासुदेवेन व्या
 ख्यातः देवतावाचकानामन्यान्वद्वत्समासे पूर्वपदात्पस्वरस्य दीर्घावक्तव्य इत्यर्थः इति तत्स
 र्थमनाकरत्वाद्भूषितः नयापारिणिः देवताद्वेव इहोत्ररपदपरं आनन्दः अर्थाद्यस्म इत्यादावा
 ख्यमवाक्त्वान् इति द्वद्वः संख्याभूषोद्विगुरिति संख्याभूषोयस्यसः संख्याभूषः संख्याशब्देन च तद्वा
 चकपदमुच्यते न यावत्संख्यावाचकपदेयायोन्वयः स समाससंज्ञोद्विगुसंज्ञश्च त्वयः समाहा
 रेऽत्र ईद्वित्यस्य वक्ष्यमाणत्वात् समाहार एवायमिष्यते तद्विनाथेचायस्त्ररपदे चेत्युक्ताप
 नेगावोधनमस्येति विगृह्यपंचगवधन इति सिद्धये वासुदेवादिभिः पाणिनीयानुसारेणो
 त्तरपदविषयत्वमप्यस्याक्तं क्वद्विहानुपयोगीत्युपेक्षितम् तत्र तस्य स्वरायत्याह स्वरस्या

ब्राह्मण्याहनात् पचानां गणं समाहारः पंचगव्यं तद्वन्नमस्येति सः द्विगुणं भवेद्द्वीहि रागागताय
 चै. अत्राहुः हेयाः पुनः द्विपुनः द्वौ च दशः दशैः पुनो यस्य सः द्विपुनः इत्यो दोषपुरत्यातसु
 रुयहृद्वद्वीहि संज्ञाभवतीति. अत्रेदं भवेत्तु द्विगुसमासस्य संज्ञाहारतद्विज्ञायायोरिव
 विधानात् अत्र नैव भावो दयाप्रोक्ता किं परत्यासुधावनलैः शेषेनेति पंचकपाल इति पंचसुकपा
 लेषु संस्कृतः पुरोडालः एवं च तुरोवदानधीते न तुरेदः अत्र संस्कृतं द्विगुं अत्रादिः तस्य तु
 बद्धत्वे क्वचिदिति लुक् यद्वा तद्विज्ञायां स्य द्विगुनेवोक्तत्वात् तद्विज्ञायां योर्योगः स
 माहार इति ईष द्विगु रिति उक्तेरां र्यं राशीकुरां समाहारः अत्रैवैगुणादित्यतो वयस्यानुह
 नेन स्य व्यष्टिस्थितत्वात् क्वचिन्नेति दशगुणैर्भीतिः ननु वीप्रकीरणानामेकं त्रराशीकरां
 समाहार्यः स च शमागो न भवतीति चेन्नः एकक्रियायां द्वौ द्वौ राशीकराणामेवान् एका
 दधीत्यत्र तु दशिरु स्यैकां सन्नेनैकत्वात् एणां रोपितवद्भवाः त्रयसमाहारद्विगुः त्रिर
 लोकनाय इत्यादौ तु स च यैवो लोकाः अत्र लोकस्य नायः इत्येष प्रकारः इति द्विगुः

बहुधीतिरन्यान्यार्थेति अन्यस्य समस्य मानपदाच्चिन्नस्य पदार्थः अन्यार्थः नस्मिन्
 पदा. अन्यस्याः प्रयमाभिन्नायाविभेकरथः अन्यार्थः नस्मिन् यदातत्रादिना उभयमपि.
 तथाचाप्रयमायेजीहिः संज्ञाप्रयोजनं पूर्वे निपातनियममाहुः बहुधीहाविति. सार्धादिसंख्ययोस्तु संख्यायाः
 अन्यः संख्यायास्त्वल्प्ययस्याः हिजाः बहुधन इति अतः संज्ञासंविज्ञानोयं तस्यान्यपदार्थस्य गुणादिप्रोद्यता
 निममस्यमानपदाद्योः कार्यभेदेन संविज्ञायैत्यस्मिन् इति ते ह्यसंविज्ञानं तस्मै तस्यातस्मान् विज्ञानः अस्ति धन इति
 ज्ञानीति तेन प्रतिक्रमकमचार्यः. समस्य भिन्नाशक्तिं मन्वानोयं यावत्. रगानोमतद्रूपितु बाक्यसमासयोः शाब्दबोधमि
 दः प्रदर्शयते. तथाहि प्राप्नुमुदकं यं इत्यस्य यात्कर्मकप्राप्तिकृत् उदकमिति बोधः. प्राप्नुोदक इत्यस्यः उदकं केहेकृत् प्रा
 प्तिकर्मोभूतो गाम इति बोधः. एवं प्राप्नोतः ऊट रथः ऊट रथोयनेत्यस्य. यदा अयं बहूनासाध्यते प्राप्नोतः प्राप्नोतः प्राप्नोतः
 य इति बोधः. उदरय इत्यस्य. रथकर्मकं बहूनासाध्योऽय इति बोधः. छिन्नबहुतोयेनेत्यस्य यत्कर्मणकं हेधीभावा अया द्वयोः
 छिन्नसत्ते इत्यस्य सदा अयं हेधीभावातु क्लृप्तापारा अयः कृदारः उपहृतं पञ्चयस्मै इत्यस्य यं दुहेयकं उपहृता
 अयः पञ्चुरिति उपहृतं पञ्चुरित्यस्य तु पञ्चकर्मकोपहारो हेयोरुदः. सूर्यः उदते मन्त्रेयस्मादिन्य
 स्य. यदधि कोदुराणा अयोऽनमिति बोधः. उदताका इत्यस्य तु. मन्त्रकर्मकं उच्चरणाविधिः कदाहः पीतं वरं मन्त्र
 तस्य यत्संविधीनाभिन्नमवर इत्यर्थः पीतावर इत्यस्य तु पीताभिन्नावरः स्वामीत्यर्थः. एवं च त्रिगुरित्यस्य वीराः
 पुरुषाः यस्मिन्नित्यस्यः महाधारासज्ञा अयं वीराभिन्ना पुरुषा इति बोधः. वीर इत्यस्य ते वीराभिन्ना रथसज्ञा अ
 योगाम इति. के चिन्नोति तोयकसिद्धस्यासावेन के चिन्नोति भावः. मन्त्रः. मुग्धः परमाः प्र. १६१ शब्दजस्तुगागमा

श्री
न-दी
६८

बहुजीहायित्वार्थः अथजाइति नप्रजायस्येति यगृहे अतु किमस्येत्यालोपे अत्रसोः साविनि दीर्घानिहेः एतच्च प्राचामि
भन्तुरेधेन वस्तुतस्तु प्रजामेधाभ्यामसि त्वेवने सुचिन्ते तद्याचास्तु त्वय्यपवनत्वागमः एतेनयद्यपि अथक अग्रा
मस्य उकारान्तयोधित्वाङ्गिनो नुम्रमिति नुम्रप्राप्नोति तस्यापीयादीयोः सत्तुरित्यतावानु कथयान्ति वासदेवाङ्गिः
प्रसुक्ता धर्मा इति केवलानुसृष्टत्वात् अर्थो धर्मशुद्धि स्मदनाद् बहुव्रीहरे न प्रत्यय इत्यय इत्यर्थः केवलान्ति किं परमः
स्वः धर्मीयस्यति त्रियदेवदुर्मीहोमाभन यन्नुवास्तुदेवोक्तवक्तव्यात् केवलान्ति तदाद्यः केवलो धर्मशुद्धि स्मदनात् प्रत्य
योक्तव्य इत्यर्थः तेनेह न परमः स्वः धर्मः परमः स्वधर्मोवा यस्य स परमस्य धर्म इत्यत्र न न आद्योपरमस्य इत्यस्य
कर्मधारयेणैकपद्यात्केवलमस्यैव अत्रैधर्मशस्य केवलविशेषो रात्र्यर्थः धर्मशुद्धि स्य बहुव्रीह्यावयवोभूतप्रव
पदात्परत्वाभावात् उक्तचतुर्दित्तेरपि सतिगधसाधधर्मेत्याहोक्तुकर्मधारयपूर्वपक्षे बहुव्रीहिः एवपरमस्यै धर्मस्य
पिमाध्यवेति अग्न्या यइति अन्यस्याद्योऽन्यार्थस्त्वित्नुवर्तमानस्यैव धाहाय्यः कारकविभक्तेः क्रियत्वेयस्यनि
यमान् हस्त्वोच्येत्यनो हस्वानुवृत्ते स्वरस्यैतिलभ्यते त्रिचतुर्गः स्त्रियां इत्सुनुवृत्तञ्चिचित्तिविशेषागमित्याशयेनाह
स्त्रीप्रत्ययान्तस्येत्यादि अग्न्याद्यैके राजकुमारी स्त्रीप्रत्ययान्तस्यैति किं स्त्रीप्रत्ययान्तस्यैति समासविशेष
वाराण्डिद्याफलमिदं न हस्वः मन्त्रत्रान्याद्योऽस्यैव कथमिति चेच्छृणुः अन्वार्थज्ञानेनैव ह्यो गार्त्तं ताच्चात्राप्यस्य
व अनुवृत्तेरपत्त्यर्थस्यैव प्रान्यात् सर्वपदाद्यस्य गौगत्वस्वीकारात् वेदस्यैव त्रैस्तास्त्वैस्तास्यैव स्थितस्याप्रय रगा बहु अ
यसीत्यादौ न यन्नुप्राचोक्तस्त्रीलिङ्गस्येति यस्तु वास्तुदेवेन रद्यातंत्रिचतुरोः स्त्रिया इत्येतोविभक्तिविपरिणामेन
स्त्रिया इति वक्ष्यतमनुवर्तते इति ननु अतिलक्ष्मीवित्यादायतिव्याप्तिः पुचहेति न्यस्यव्यवस्थितत्वा अयरागत ऊ
स्येत्यातस्येनेत्यादिकदृश्यात कल्याणीपचमाइति दाडका इत्यदृशनीयतरेति अतिशयेन दर्शनमिति विग्रहः गुणा

वचनस्येति किं कर्माभावः कर्मात्वं समासादाविति समासादिद्वित्रावित्यर्थः तथा कृततद्विहसमासैकशेषधानुसंज्ञाप्र
योजकप्रत्यये धित्यर्थः एतादृश इति इति पोति इति तन्निमित्तं कस्य न तस्योपनिबृतिः इति हेतोरिति यस्मिन् द्वित्वं द्वितर
अपदिस्वरस्य बद्धिरित्यर्थः गोरिति इत्यन्यायां शब्दस्मृतेन नाकाङ्क्षस्व इत्यर्थः यथा श्रुते गौरीमित्यत्रापि गोशब्दस्योच्च
प्रत्यये बद्धेमान् स्मात् नान्यायत्वाद् इत्यर्थः प्रसज्यते गोरन्याये इत्येकयोगकृत् न कृतः स्त्रीप्रत्ययस्यागदप्रसंगतः गो
अथपि गोरवादेव नाङ्गं मध्याह्न इति इत्युक्तं मध्याह्नमिति विग्रहे क्वचिदमाद्यतस्य परस्मैपदस्य यरतिपादे नोक्तस्य
नेन उपधाया लोप रूपसिद्धिः राज्ञोः पुंसि इति नियमान् पुल्ले नावेति गोप्यस्वर इत्यतो यस्वरयो रनुबन्धिः इति टेरित्यने
कैरित्यस्य नामत्वाधिकाराद्देवस्याशेषनाह नान्तस्येति नान्त इति शेषः वेत्यस्य चर्चस्य तत्वात्तदहः याग्रहणादि
ति पूर्वति स्वयम् पूर्वमिति विग्रहः अर्धरत्वारमिति रत्वायाः अर्धमिति विग्रहः एवमर्धनावणिः इति बहुव्रीहिः
कर्मधारयकृत्यायेति प्रहृष्टय इति पकार्थनिष्ठ इति भिन्नेषु बन्धिनिति नैवेति एकस्मिन् न्येति विद्यावृत्तियस्ये
त्यर्थः भिन्नायनामेक रूपेणैक आन्वय विवेकाया इह विशेषाविशेषाभावेन एकमेधारय इति विवेकः पूर्वनिपातेत्यने
यमः हस्तादिरिति लिङ्गात्तथाहि आदिच्छासौ हस्तश्चेति आदिहस्त इति स्यात् लक्ष्यानुसाराञ्च व्यवस्थाः विशेष
छपतेऽप्यनेति अनेनेति विशेषाणां विप्लवविशेषाणोऽत्यन्तः करणोऽपुट यत्साधारणाकाराप्रतिपन्नयदुप्रकारवस्तु
प्रकारान्तरभेदावच्छिद्य एकस्मिन् प्रकारेणैव स्यापयति तद्विशेषोऽनेन नालमुत्पलमिति अत्रहीनीनाथो भमरादि
साधारणोत्पेराप्रतिपन्न उत्पलाद्येनोत्पलेऽवस्थाप्यते उत्पलाद्येपरिक्कादि साधारणरूपेणाप्रतिपन्नानीलोत्थ
नीनीलेष्ववस्थाप्यते इति यदुवाप्तुदेवेनाङ्गम् तुल्यार्थत्वं नामसमानार्थत्वं तच्च प्रायसः पदयोर्द्वयमिति यद

कं ह्यदस्त्विति हृदयं स्पृशतीति विग्रहः कर्मणाधि करणत्वादेवासासप्री असुख्यकलिकेति असुखकलस्य
 भावः एवमसुख्यपुत्रस्य भावः इत्यपि देवानां प्रियदानं मूर्खा हि देवानां प्रीतिं जनयेतीति देवपशुभ्यान् अनुनः प्री
 फइति अनुनश्च सेफः मस्यति विग्रहः पतुं पुच्छलायुलाभामपि वहुद्रोहिः स्तुतिं विग्रहः अगामेताः सेजाः त्रितः
 परस्येति उच्छ्रयाचवेगैर्होयस्य सतथातस्मात् मालभारीति मलो विभज्जिदं निविग्रहः ताच्छरील्येति
 नि सत्यकार इति प्रमय करणम् अगदं कारौवेद्यः अस्तु करेण पुण्यम् अस्तु इति त्विंजतप्रतिरूपके मवयु धनु
 भवेति धेनु आसो भवेति विग्रहः भविष्यं निधेनुरित्यर्थः अन्तर्भासमिन्यइति ॥ हस्तः परिहरतव्य इत्यर्थः ति
 मिगल इति मत्स्यविशेषः गिलगिलेचितीति गिलगिलनीति गिलगिलः तिमीनां गिलगिलः तिमी गिलगिलः इति
 विग्रहः नहि हतीति उपनश्यते इत्युपानत निवर्तते इति नीतिः प्रवर्धते इति ग्रहः मर्माणि विध्यतीति मर्माणि विन
 रोचते नीरुक् अति सहेते शतश्रुती यद् पयितेनाति शति परोतत् अति श्रद्धं हइति इह समासेक चिद्विभुत्स्य
 पदस्य लेपः अत्रयस्य लेप इत्येतो लोपग्रह्यामनुज्य व्याख्यातं तदुदाहरणं पितरावित्यादं दुष्टाः मव्यास्त्वमे
 माहुः अत्र नान्नामित्यनुवृत्तं सद्भिभक्तः परं चोध्यम् ननु एतार्थकं इह इत्यर्थं अतिरित्येकवचनमपि वदितम् स
 त्रैलिंगवचनमविवक्षितमित्युपसर्गतं तुल्यार्थे इत्यनुवर्त्य विभक्त्यर्थेन वाक्यभेदन व्याख्येयं यथाच समा नप
 रं काशाचनान्नाम ध्ये आदः आद्याः आद्यानां वाक्य आदेशः स्यात् रामम्बरामम्बरानाम् घटश्च भूम्भश्च घट
 कुम्भो घटश्च कुम्भश्च कलाशाः पर्वपदानामत्यपदादेशकं नक्तः स विभक्ति कस्योददेशो तस्यैव अव

एवं पदार्थ प्रधानः विशेषाण्यद्वैतत्वेन प्रधानः द्विपुरन्यद्वैतार्थ प्रधान इत्यादि प्राचां प्रवादः प्रायोभाषायः सूपप्रति उत्त
 त्रगणमिताद्यव्ययीभावे अतिमालोकोत्तरुहेयद्वित्रादित्यादि वदुर्जीहो दत्ताष्टमि न्यासिहं दे चाभावादेकपदत्वं द्वद्विद्विद्वोरव
 पकपदमेकविभक्तिकत्वं च समासप्रयोजनं दृष्टमिदं तः समासान्नप्रत्ययास्तद्व्ययोजनं निःकोशाविरिति कोशाव्यभिर्निर्गतः
 इति विद्यतः एतच्च दृष्टमिति पञ्चानावद्वानामन्मादाराः त्रिविधः मृत्विनाहमिति मृत्विनशब्दः प्रशस्तपद्यायः मुदिनासनि
 शासुकाद्यैर्मतेष्वविचिन्वीतविशेषेनः स्वयंचेत्यादि प्रयोगदर्शनात् त्रिपद्यविषयमिति व्यध्वोदुरध्वविषयः कद्रुध्याका
 पयसमा इति अमरं विषयकायद्याविति रभसकोशे च पथितावित्यस्मात्पचाद्यस्य बोध्यम् वाटः पथ्यामागच्छया
 दिति त्रिकाइसेय्ये एतान् कुलः नृपुपवतीति क्रियावेशेद्यगाल्बाहितीयान् धातुपातभावात् प्रतिहि फलाशः कर्मी
 भूतज्ञायाचकलसमानाधिकृतिगयाह्वीः सामान्यनपुंसकमिति वा नित्यतल्लिङ्गप्रियं यं न आदिपवतीत्यादौ प्रातरादि
 रिति पुंस्त्वमेव इच्छेद्यामिति इच्छेद्याया नित्यादि न्यस्य इति इत्यत्र त्याऽप्रत्यये बाध्यः इनसुभमिति नृपनिमभासगमन
 येत्यत्र त्रराजविशेषयाची नृपतिराहावाध्यः ॥ अविद्यानगरस्थायिलेखिका रत्नमगाकुत्तया मृष्टीकायां समा
 सविहानिर्गता ॥ ॥ अयत्येवमिति ॥ अत्र प्रकरणात्वाद्वादिनाऽयत्पत्त्वयम्यासंभवत्यारिष्याद्याहानामलाभसंभवा
 न्नाद्यानइत्यतः अक्षरं स्ववापत्यापत्तवक्ष्यते यस्यापवोचितत्वात् अदिस्वरस्वरस्य जिगिह्वद्विगिति अत्र स्वरागमा
 दिः आदिस्वरः स्वरं श्रुत्या निह्वरगाद्यैक्याद्यस्यासंप्रम्यावातमासः क्वचित्नाद्यैतस्य परस्य इत्यपि आपकं निह्वर
 गाचसजातीयापेक्षेतस्वरपवगृह्यते न हस इति लक्ष्मणाद्यं अत्रैतमवधेयम् निह्वरगाद्यथ्यमासमास इति ताव
 नं गयतीति ॥ निःस्वच्छीकृतमस्त ॥ ॥ त्रिका इति पदेन गेयं त्रिरिति निह्वरगादित्याद इति नानिर्गता इति

च

गोनिस्तत्रमेवात्रार्थेऽनुकूलमिति न स्मात्सप्रत्ययेन समासः कर्मधारयोवा कर्मधारयश्च यस्वर इत्यतः स्वर इत्यनुवर्जं
जातेव कृत्वं न बोध्यम् नार्थोत्तरैरुद्यद्वादिस्वरस्तस्य द्विवृत्तिरिति व्याख्येयं नृचाणां च ज्ञानावित्यस्य जिज्ञानं तस्मिन् प्र
करणेन द्वितयेव विशेष्यार्थः अगिति निजनिर्वाणकमेवकनृचं सर्वत्राकारणवञका रणवान्वेधात्येनकार्य इत्यु
क्तिस्तत्रानेकस्थलेऽनुबंधस्य व्यत्यासकाराणां क्लृष्टाङ्गुणे दोता नन्वादे जिज्ञातिवृद्धित्वेवास्तु किं स्वरगुह्यो निति चेत्तरागम्
हसस्य बृहस्पिण्येन सभवेपियत्रा हाववस्वरस्य नञ्जल्लिङ्गि नन्वादि हस्ताम्बरस्य तशकानिराशा यस्वर यहे रास्यावप्यक
स्याव अदि त्वेतु यस्मात्तर्जनास्मि तत्त्वः एवमेतत्त्वमपि यस्मात्तर्जनास्मि न तमेव इत्येव व्यग्रदृष्टिबिज्ञाचे विस्मयः
शरितु सत्यन्यस्मिन्नित्यपि विशेष्यार्थाग नृयोदयतदाव्यपेदे शिबिज्ञावेनैकस्वरस्य द्विवृत्तिः वाच्यस्तु इति वाच्यवृत्त्यु स्य र इति चे
दः उक्तं अत्र तयोस्माहारः वा एकत्वे द्विगुहं हावित्यस्या नित्यत्वा ननु सकत्वाभावः नपुंसके लोवास्तत्त्वस्य चानित्यत्वम्
यस्य स्वरश्च स्वरं तस्मिन् यस्वर अत्र उक्ता रस्य स्वर अत्र विधानस्य सिद्धिर्वाप्येका रार्थयोगो ह रास्यावप्यकत्वात्
तद्गुह्योऽस्तु तस्तु कः केचिदुक्तेरेषिस्वरका द्यति तेषां द्वेवसिद्धिर्वाप्येका रणहारा नकनृचं यस्वरयोश्च प्रकं रणा त्रिद्वितया
त्वेगुह्योऽप्येगोरपत्यमिति गानुयातः उपगुः नाम्ना अति मन्मासंगोरिति हस्वः उपगुर्वा द्ववधि शेषः उक्तं सर्वेनेयुकश्च
ने अत्राः प्रत्येगे उक्ता यो नाम प्रयोग इति न्यायादप्यन्यगुह्यस्या प्रयोगः शृगापत्ये मगलमन्त्रात् न तदा विभ्य स्मिद्धिनः
उपगुह्ये उपगंवेनास्ति इति भूतत्वापत्यप्रत्ययः रिउरिति इति भास्वरो द्वेति ज ननीवाचकस्येव गुह्यो व्याख्यानात् अस्मा
मान् गानमपत्यमिति सार्वधा पूर्वो द्विगुरिति तद्धिनार्थे द्विगुः जमेजन्मो धेत्यत्र व्यवस्थितत्वाप्रयणाः त्वाचिनुवस्यापि इकार
स्य जन्मानामधम सचर्यात्वेन गकारः शिवादे अत्रेति अत्र न इति योगविभागात् शो वादेरकारान्तादप्यगा अत्र न इज्जनद्येति

सः

अत्र अत्र इति योगविभागः तेनाकारान्तातन्त्रिवाचकादप्यगारभैरवसेन इत्यादौ वाक्योदेत्येवमिति इति नीययोगाद
 नकारान्तादपीत्यभिप्रायः तेन सावर्गिरित्यादिसिद्धिः अत्र इति चेत् इति तत्त्वार्थमादशः साधनोक्तिरिति सुधासु
 पत्यभिप्रायः एतद्योगोपयोगादिति इत्यत्र अत्रान्नराचययगाचगीयस्यते गगन्युनइच्च अत्रिअस्मिन्नीचिपित्त्यसा
 च एतेयामसाहारे निदादिषु स्यसेनयातस्माद्दुहात्यरयादिशब्दः प्रत्येकमभिसवधयेत स्त्रीशब्देन स्त्रीप्रत्यय अत्र ग्रहगान्ता
 दिशब्दप्रयोगः अत्र नव्या अत्रादिशब्दः प्रकाशवाची ननु च्यवस्थाधः एतदादिगगास्यात्रादौ नात इत्याहः तन्मते गीत
 गीगास्य इत्यादिवासुदेवाक्तिः प्रत्युक्तो गगीतिराह अत्र तेन पत्येलादगाकाः तेन गगन्यपत्यं गगप्ये इत्येव गगं रपत्य
 मित्यर्थो बोध्यः साक्षादेयत्पनुगामिरित्येवेति इति चेत् इति तत्त्वार्थमादशः कस्यागातय इति कस्यागयस्यपत्यमिति चेत्
 हः भोधारइति गोधाया अयत्यमितिविग्रहः पाण्डुरइति पलस्यपत्यमिति विग्रहः पत्येवस्य इति पितृव्यसुरपत्यमिति विग्र
 हः पितृव्यसादेरित्यत्र कनयत्वेनिर्देशात्समासोक्तिरित्येव पदानुसारेण तस्य सत्यस्य तस्य यः तेन न्योतिष्ठाम इत्येतोयत्वे चार
 केरइति चटकं स्पचटकाया नापत्यमिति विग्रहः चटकं चटकस्य चटकायाया बत्यमिति विग्रहः लुब्धकलेकचिदिति
 क्वचिच्छतगाह्यथान्नरात्तल्लदयानुसारं गालुगभवतीति बोध्यः ग्रयगोरवभयान्नतत्सर्वमुदाहृतं अवतीति अवतत्तरपत्य
 मिति विग्रहः पुमास्त्यावंत्यः कुंतीति कुंतेरपत्यमिति विग्रहः कुरुषिति कुंरोरपत्यपुमास्तुकाव्यः उत ऊरिति ऊः नृ
 रतेन स्यापत्यं स्त्रीस्वरसेनी पुमान्स्वरसेनः देवतेमदर्थे इति देवताञ्जइत्तु ज्ञानयोः समाहारः देवतेदत्तच्च साश्रुध्वञ्च
 देवतेमदर्थः तस्मिन् दुहातम् अयमागत्वादर्थशब्दस्य प्रत्येकयोगः इत्याशयनाहः देवताय इत्यादि इदमेव
 ताः स्यति तज्यमान इत्युद्देश्यविशेषो देवतामंत्रस्तथाच ननु देवतायस्यापि इदमर्थत्वादेवताग्रहणव्यर्थः

इति चेत्सत्यम् इदमर्थे इत्तस्त्वाधेहविशिः बोधः देवताद्यनुः इदेवतोद्देशकं हविरिति विशेषबोधार्थं वृथकः उपो
न पाहपांनतोरिति अत्रादौ यथासंख्यं ननु प्रत्ययव्याख्यानात् कायमिति अत्रयस्य लोपवाधित्वापूरणाद्विः ॥
कचिद्दुष्टो गते उपजादित्वरस्येति संपूर्णः स्वजननवर्जितः द्योतितायस्य तपस्य विरोधः यद्यपि समासने कथं न
थाप्यते धर्माभिन्नजापदद्वयबोधः एतत्तद्विज्ञापितं उन्नरस्य पदत्वेन जापकसिद्धिः न सर्वत्र इति वचनान्ते हान्त्र
युगीयं अग्निमाहवमिति अग्निमहेते देवतयस्यति विग्रहः अग्निरतिमत्युन्नरपदे अग्नेरिदादेशः स्यादित्यर्थः सोऽह
हमिति सुहृदो भावः सोऽभागीत्यर्थः सुभागाया अत्यमिदमर्थः साहसं धेव इति सन्नुप्रधानाः सिद्धवः सक्तसि
धवः तेषु भवः सतेन क्रीतः शक्तिक्रममनगतोऽनुसृतिक सत्येदमातुशक्तिः शितौक्तिः ॥ अत्र वर्यस्य व्यवस्थि
नत्वात्कावदगातेपि गच्छं कचिद्दोषो नोपपि गच्छं कचिद्दोषो नोपपि गच्छं ॥ शितौक्तिः ॥ अत्र वर्यस्य व्यवस्थि
शस्म इति वत् अतितापि जित्विकल्येवोऽपः पिअमिति पितु रितमिति विग्रहः कचित्सु रवत्ताज्ञत्वेन एव गच्छ
मित्यपि मातृपितृभ्यामिति धिन्वादीयः कारकप्रक्षोभयद्यपि इत्यर्थः कर्त्तृपरः सर्वकारक्य
रअत्र तथाप्यसर्वकारार्थे एव गच्छते अन्यथा च त्वरित्येवावदपत् क्रियाच धातुयः सचकलव्यापारत्मकः
क्रियायुक्तः त्वरित्यर्थः कुं कुं मेनरक्तमिति रजनक्रियायाः करणकारकालकुं कुं मारा तद्युक्तं मत्रयस्मृतेति
मायुरदत्यत्र अगमः क्रियायाः अपादानकारकालमयुराश्रयादगा तद्वत्तौ त्रिकर्त्तृत्वादि कुं कुं कारकवि
तिर्लः फलानां सुहितः क्रियायुक्तः काष्ठे पाकः नात्र पाकादिति युक्तः कितुः त्रयैव क्रियेति गृहघटः
अत्र घटयुक्तो घटः न क्रियायुक्तः क्रियायामित्युक्तः शहकरात्तौ त्रिशाहकः इत्यदो प्राधान्येने क्रियायाप्यभा

ने स्यात् न तु कर्तुः शादेकहे का र्थो ग्रह गामरा क लुत्पानुवर्तते रात कारका दित्येवान् धुय्ये इति संज्ञा पूर्वक विधे
 रनिवान्दीधः एकधुरीणा इति रिग्विक्त्वात्पानुवर्तते इहोते अयमागत्वा न तः प्रत्येकं योगः मुखनीयमि
 युर्थानि ईष्ट स्येति सकारलोपेन स्येत्यलोपचतुपसिद्धिः देवकीयमिति देवस्य दमिनि वाकं राजकीयमिति अत्र नलोपयतिः ना
 ज्ञानोलोपसित्यस्य नाज्ञस्य नाज्ञाते व्याख्यानात् प्रत्येकं कोरामात्याः व्यवधानान्नान्ताभावात् अतानोवर्तयवेत्यस्य व्याव
 स्थितत्वात् अयमागत्वा नलोपः हेमः इति हेमते भवमिति विग्रहः दित्योपस्य युक्तं रचनपुञ्जमिति पञ्चाङ्गवे इत्यादिदित्यस्य
 ज्ञापः हेतुमनुष्ये इति हेतुमनुष्यवाचिभ्य इत्ययः छगले इति रिग्विक्त्वात्पानुवर्तते भिन्नतुल्यवाच्यपाराशर्याद्वान्तर
 शिलालेश्वाग्लिनिमित्तयः पराशरिणा इति कत्यादेव्योच्यते उपः उक्तं विद्येय इति भिन्नतुल्यस्त्रययोगिरत्यर्थः शमीलोतिः शम्भुः
 विकार इति विग्रहः विज्ञादीष्ट शोक्तं इति शक्तिः अहं गाम स्येति विग्रहः केनेयका इति कश्चिन्नश्च इत्युन्मिदक अयेते देवते
 मर इत्यत्र देवते देमोरिति चतुष्टय अर्थादुत्तरां स्यष्टाद्यौ महानुवर्तते ततश्चोक्तानुक्तार्थलाभ इत्याशयेनाहः उक्तं त्यदि स
 द्वीकीने इति सध्यग इति विग्रहः स्वर्ग ईशः रिग्विक्त्वात्पानुवर्तते एव सस्यगेति तसमिचीनः अत्र नलोपो दीधे अत्र प्रकार
 लोप पूर्वस्य कारस्य दीधे तस्योपिर्तुत विधानात् कानीन इति रिग्विक्त्वात्पानुवर्तते व्यासः कर्माश्च प्राकुनिक इत्यादीनां प्रा
 कुनीन इति इत्यादिक वाक्यं परिहासिक इति इतिहासमर्थेति पाकमहलयेति यथाक्रमेण न्यय इत्याहः पितृ
 गोपाक इत्यादि अमुच्यय इति चट्ट अमुच्य इत्यर्थः इनीपिरका इति यथाक्रमेण प्रत्यय अद्याद प्रात्रये वेद्ये यस्तुत्यतेना
 शोर्वल्लिकमिति सोभयमिति विग्रहः दुरादित्वा इकारात् पूर्व मुदिक्ते पञ्चाङ्गिः प्राक्तन इति षट्त्वनन्विपातानात्
 स्वार्थेपीति वयप्यवाद्यत् इति स्वादिपञ्चाः प्रकृतिः तल्लिगवचना निबन्धमिचरति इत्यस्यात्सर्गिकत्वात् लिगवियर्थः

अथलीनघोराद्वेष्टेययांसंख्यननुवृत्तये. चतुल्लेइति अत्रक्रियाप्राहणमनुवृत्ते तच्चतुल्लेपनसंख्येते तेनतुल्योक्ति
क्रियायामस्यैल्लभ्यते. ताल्लनतुलातुल्लयास्तमितमित्तिविगृहे. कारकादितिरयप्रत्ययगतावेतिरिगाद्वाभावाद्द्व्यभा
व. चतुर्वीक्षितिनिरुप्रात्क्रियासाहचर्येनवेपि व्यक्यतामप्रम्यताज्जभवतिइत्याशयेनाह. मधुरावदितियोगविसृगान्म
हान्नसंवदित्यादावक्रियासाम्पिभवति. भाधेतत्वयगाइति तन्मन्त्रव्यशराएवते. भावशब्देभिप्रायाचनेकाद्योप्यत्रप्र
वृत्तिनिमित्तं वचनपवरुते. नतुअभिप्रायाद्यर्थः अतविधानादित्याशयेनाह. शब्दस्पर्शादि. पुद्गेतेनिमित्तपुद्ग
त्तिनिमित्तं नस्मिन् प्रत्ययाइत्यर्थः यगातमुभयैमेयोमेविकर्मरायपति. अत्रकिंयानुवृत्तेः क्रियायामित्यर्थः लोहि
तिमति. लोहितस्यभावावः इत्यर्थः लाघवमिति लघोर्भावइतिविग्रहः अट्टरइमनीति. प्रयोगानुसरागमिवहसाट्टले
दोरितिव्याख्यामिशरा॥ वहेरिति. वहेरितिपंचम्यंत. ततअपंचम्यतेनेट्टरात्यहोपावसस्येवत्याप
यनेष्योस्यपुक्तं पुन्यहगात्. वहाभस्यानित्वं प्राप्यति. पाशानांसमृहइतिविग्रहः स्त्रीत्वलोकात् प्राप्यमिति
डिक्तादिलोपः स्वल्गोरथभ्यःइति. यद्यासख्यप्रत्ययाः स्वलेनीति. स्वलानांसमृहइतिविग्रहः स्वमन्त्रादि स्रियइति म्
प्रागल्भ्ययोरितिनयलायः ऊधन्यइति उद्यतेति. अजद्यइति अन्नायाहेनः अस्यर्थमनुवृत्तिः अस्मिनीत्यत्रपुष्टवच
नेअविवाहितकालस्तुविवाहितः तथावाक्ताः कर्तृभूता इहान्नाहः अष्टैभ्रसोदितुपुत्पयः अस्मिन्तत्त्वमेन स्वाभ्याधार
योरालोपः एवचपुत्रमान्नामोस्मि कर्तुरस्यास्मन्कथयमनुवृत्तिपथ्यवसितोयः उक्तं च भ्रमनिन्दापुष्टसातुनित्ययाम
तिशायिनि तमगस्मिन्निबिबदायाभवेतिमनुवादयः ॥१॥ अत्रदीर्घाक्षिताः अस्तिविवदायाधेमनुवादयाविधीयतेतेभ्रमा

दिव्यविषयेषु भवंतीति वा तत्र कायेः भूमावहत्वं तद्वापि तदा यथा यथावता तस्य भावता बोधं भूम्नि गीमान् निराधो ककुदा
 वर्तिनीकन्याः प्रशंसायां रूपवान् निरुपयोगीरिणो हृदाः अतिशयिणि उदरैरिगीकन्या संवेधेन हीससर्गः । स्यो
 गेत्तेन संयुक्तपुवः ननु गृहावस्थितोपि दादः एतेनेयत उदाहृत्य अस्य आदाहरणोचोक्तम् इत्युक्तवतो वासुदेवादेया
 निरस्माः अद्यापि यद्यस्य त्रुत्तस्मिन् विषये स्मिन् तत्र स्यापि भवत्येव तु भयनिर्देशो व्यर्थः । तथापि तत्रान्यवेतः पुत्र
 वांश्चैत्रः इत्यत्र पूर्वते हृदोसबधस्य चैत्रपुत्राधारत्वस्य चासत्ता दुभयानिर्देशः अस्य किं हुत उत्र स्यापि पुत्रवा निति प्रतीतेः
 सामीपिकाधारत्वस्याविवक्षणादिति अइहकाविति अत्र अइहकश्चुत्तौ संध्यभावोसदेहाद्यैः मांशोपधादिति मच्चञ्चम्यमा
 अन्नम्य उपधावः अन्नोपधेः सावंतोपधेयस्य तन्मातोपधत्तः तस्मान् यथासिद्ध्यनशकनीयः लाघवमुत्तुज्यगो
 रवस्यात्राहतत्वात् तच्चाहः मतोपधादित्योच्यते अत्र यस्य तन्मेतः अत्र उपधाय स्पेतत्त उपाधम् मेतच्च उपधचमेतो
 पबम् तस्मान् उदैतोलाघवे गौरवयोर्विशेषाभावात् इत्याशयेनाहः मकारातादित्यादि यथास्त्वानितनामसातेद्यो
 हंसादावस्येय उपपदात्तावाच्या अतर्जनविसर्गः अक्षरयोस्तत्सर्वेद्यो भवतीत्यस्य त्रुत्तुक्तत्वादित्याहः त्वेवाधम् अबोद
 नेति रिक्तोवेत्यव्यवस्थितस्य मइहकस्य तानुवर्तनान्नेन्यर्थः तदित्वा इति अत्र उपधावत्त्वाद्वाहः शेन लाइति म
 ध्यासंख्यबोध्यः लेहस्य राइति लेहस्यारस्य तानुवर्तनान्नेन्यर्थः तदित्वा इति अत्र उपधावत्त्वाद्वाहः शेन लाइति म
 विद्युणः विद्युवदरव्यः कालस्तेत्यतिनागानां निबिना निमतिदिनात्तराणां न्यनाधिकभावस्य नन्मत्तत्वाद्यो यदिकृत
 संभ्रः स्यात्तदावलोपोविष्मः स्यादित्यतश्चाहः अत्रुक्तसंभ्रितः अतोत्त इति अत्रुक्तपदं लोमिस्तः कृष्णपदोः नेरक

विशेषाभ्याः उच्यते इति ऊचाइ गयोः शब्दः अष्टाद्विंशतिः सुकोः इः मधुसाधुयस्यः स्तीति मर्बत्रचिगृहः कुंजालास्तत्तुः
स्वरइति नरुत्कठविवरेखं तहान इत्यर्थः गधभृत्तुटायनगरइतिनगाः वृक्षाः पर्यन्ताः जातशब्दत्वात्तागरीत्यपि प्रा
दुरइति पादुत्तुल्लोचनोक्तहान केष्टुरइति कच्छुरोगविशेषसहान सुदुभ्यामइति चोपस्योक्तीति उरत इत्यल
अस्युत्पन्नोपिपुष्पशब्दोदितनवाच्योस्मिदुर्द्वदः सोऽस्यास्मिजजनकतयति कुंजोपिबृक्षपः केष्टवइति प्रशस्नाः केष्टाः भ
नस्यतिविगृहः अरावइति अरोगोमिजलानिसेत्यस्येति परिषदुलइति परितः स्तीरतोतिपरिषत् एतत्किं यत्तद्वः
परिमणोवतुति मन्त्रोपधोदित्यनेनैवाम्बे परिमणार्थयचने यत्तदेवतामावतति यत्तदेवतच्छृणानाव
तुपत्येपरैश्चकारान्तरेशः इत्यर्थः यवानिति यत्परिमाणं मर्पतिविग्रहः इदमद्रशइति शकारः शर्वादे
शार्थः अस्मायेति अस्तः प्रत्ययस्यग्रहणानन्तरतस्यग्रहणइतिअस्यस्ययोगान्मायादेव्यवित्तिन्ययः
वाचोर्मित्तिगकारोजनमादिवाह्या इत्यर्थः तेनगत्वमेव यद्वा गमिन इतिछेदः गतादेशोमिन्यत्ययः
कुत्सितेति कुत्सिनमनुचितं भावितुशालमस्यसतया तस्मिन्नित्ययः प्रत्यागार्थवाच्य इत्यर्थः इषदिति इषद
परिसमाप्तिः किञ्चिन्मनुत्वं बहुवैक्ये सवप्रागेवेति उक्तेर्येकिञ्चिद्वनत्वार्येवप्रत्ययेपिकल्पेनभवति सूच
वृक्षपत्ययः शक्तैः प्रागेवनतुपरतः लिगपुर्व्यञ्ज्यपिप्रकृतेरेवनतुताद्विययः तेनवहुगुडाद्यालद्युबहुत
गान्तरइत्यावेनविशेष्यानिभूताः कुतुपदोमे कृतैः कृतेः स्तत्पात्र रुस्वाकुमुपः पुमान् कास्तृतीति आद्य
धविशेषः कास्तः रुस्वत्ययः वत्सरइति द्वितीययः प्राप्रः उदातरः नवीनमिति नवशहस्यइत्यप्रत्ययः उक्ता

यः प्रकाशं सखा प्रमारा प्रमाणान्वाचिधानः उक्तं च उक्तं न किं ज्ञानानं परिमारां नु सचेतः आध्यात्मस्तु प्रमाणं स्या
मसख्यावाद्यानुसर्वतः ॥ ११ ॥ ऊर्द्धमानेतुलाः परिमारां हस्तधित स्यादितिः सख्यापकादिः यद्यपि सामा
न्येन तर्गादि विधानं तथाप्येकस्य च यथा अथ के ये तेनैव नः वरु नानुममेष्टा विनिविकः पाचकदिभ्यस्तु इयोस्वेष्टो नाविधा
नान् द्यलोपय्यतिः टेरलोपय्यलोपः इयस्विच्छेग ईत्वा द्विलोपे प्राप्ते निवेष्टः कस्यादुपयच एव तानि इति बोध्य इलोपो ज्ञाया राह
दितिः आदेशादित्यर्थः प्रकरणात् बहोर्गति इत्यस्य इत्ये लु प्रयच्छीक मि त्या शयुनाहः वे हाह न्नरस्येष्ट स्य कारस्यति किं नो व्यभात
ख्या ताच्च तत्तमयारा मद्रव्यप्रकथे इतिः आमतस्य च क्ता अतस्त्वा द्रव्यबले बाध्य तेन पेच्यति त रमि त्या विभक्तं लुक् प्रमारा इति
अत्र प्रमारा शब्देन परिच्छेदक मात्रे तत्र मात्रा दृश्यमद दृष्टोत्तरमाने एव नानुमीयते मानादाविति विवेकः हास्तिनेमि
ति हास्तिप्रमाणा मस्येति विग्रहः नैवित्सुत्रेवप्यस्य अवस्थितत्वाद्दिलोपदने तादृशं सतिमिति तावदेवत्यर्थः दृष्टोत्तरस्य
द्वयमिधे एकस्य निहारा इतरः यहुना मध्येन निधारि दुतमः इत्यर्थः कर्तार इतिः डिक्ता द्वितोपः सख्येति
सख्यानुमः सख्येति तस्य विशेष्यस्मत् रचयितुं स्यात्तु इत्यर्थः अस्त्येति संप्रसारणमिति विहाय सन्
खुक्तिस्तुला दवाय वरुक्तस्तु रचयितुं इत्यस्य प्रत्ययान्त संस्कृतिरकरणात् ननुक्तिः यद्येति कत्या
दुत्वाभावः पवंचतुर्थ इत्यत्रा पित्सर्गा प्रयोगः सख्ये इति चतुर्गां सुरा इति विग्रहः एकादशे इति एकादशे इति नि
देशादिशब्द स्यात्वम् कारकदिति तेन वदते स्वामीत्यजनः सख्येकवचननाभ्यामिति सख्याच एकवचनच सख्य
कवचने ताभ्याः प्रस्यस इति प्रस्य इत्यर्थः एकवचनगुरो न दृष्टा वेकार्थं तानियता परिमारा
द्वा एव गृह्यते तेन हने घटघट इति घट इति जगति प्राधाने कार्या भवेति जगति योगस्य कानेकसाधारणा बान् के

रस्यवोव्यास्वरइत्यवादेशः भूतपूर्वइति पूर्वभूतः प्राप्तिः इति यावत् प्राचुर्येति प्रचुरस्यभावः प्राचुर्ये वाहुल्यं प्राचुर्यं
 च विकारस्वप्राधान्यादिभ्यस्तेषु जालेभ्यस्मीदृशकारी अभ्युत्पन्नमय इति आदिपदानां तु व्यभि- नमधिगच्छेत् इति चेति सूर-
 धाने पूर्वपरथारव्यवधानेनोच्चारणसंधिः नुडकी इति किः संधोजोमोसंधिजो छिप्रवति प्रहाइति जनेडः यच्चूचभ्या
 सन्धिजोचोस्वोचसन्धिश्चोऽयाकुपायिवादि नयोः इच्छुञ्जानघाः समाहारोपुनन् सतिनः इ- युट्- हे इति श्रुत्य
 मारात्वात्येकसंस्वधः इह उ इति सान्ध्याभिरित्यविसिद्धये ईदुनोरेव न ह्रस्वः इति नाशकनाय युट् करणसामर्थ्यात् अह्य
 यासवर्गद्विगणद्विधाने व्यर्थस्यात् न च युट् विधिसामर्थ्यात् सवर्गादीर्धृषवभविष्यातीति वाच्याम् न नो विधेयत्वं
 संगतं युट् यस्मात्मावात्न इति निश्चयः उत्तमसमानादेशाश्च वावाभवंतीति न्यायात् दधञ्च इत्याहो न दधिप्रोयो
 ज्वात्तद्धृञ्चत्वात् स्यादिति चेकारान् स्वधरव्यंगव्यवहारव्यायामादृसीनानि निवेधयुटो हारादीनामधि-
 जत्वा भविष्यती- वत्तुतस्तु- अतश्चोदित्येव सुक्च- अतश्चाहं अतश्चाहं परतया व्याख्यायः अन्नत इत्यादौ तथैव व्याख्या-
 नात् नु जादिवदु- बतुनानागमः आख्यानात् विप्रयतिपत्तिः वेयाक रगा इति कारकादितराग यकारान्पूर्वमिति न
 स्यपञ्चादृहिः सौवरमिति स्वरस्य पूर्वमेषोवमिति अन्त इदम् शोषणमिक इति स्वग्रामे भवः सोचाकुम्भदवमिति स्वा-
 चतन्मदुच- तस्येत् शोषमिति आभवं- न्वमस्मिन्कार- इतो जातेर्ये इति अस्मजातमित्यद्य इत्यय इत्ययः नरत्तम
 यत्किञ्चा इति तरङ्ग तमस्वइत्यसि अ इह- अन्त- प्रकथं गणप्रकथं अत्रानाधिक्यम् किन्त्वभिभवो मन्तः यद्यपि कैचलेः कथिबिले प्रोना रव
 र्थं तथाप्युपसर्गवसान- अभिभवाद्येपि प्रकथं सज्जातीयप्रतिबेगिकत्वात्संज्ञातिबाचकयोस्तंज्ञावान्मन्तं द

चित्रकुंडशोदरातीति प्रयुजानां जातिशोभे भ्यामन्यते चैकैकश इत्यादि प्रयोगात् प्रसादिकपथः शास्त्रप्रत्ययनेव
 वीष्मावगतेः स्वार्थैकशासानुनक्षतिः अजगन्नाम संज्ञागानिमात्रोपनीविन्ताः ॥ सहस्रशः समेतानां परिष
 त्वेन विद्यते ॥ १ ॥ इत्यत्र तु सहस्रसहस्रं ये समेतान्नामपि परित्यजेत्तत्पथः इति समवायक्रियाप्रवृत्तिस्तत्सम्पद
 इति वीष्माचास्त्यवेति तय इत्यदाविति तयद्वचनप्रत्ययस्य इयदा इति त्वमीवर्थः यत्तु प्राचा तथा यत्तौ इति प्रवृत्ति
 तच्चारव्याप्तुर्भिर्वास्तु देवादिभिर्यज्जोक्तं हितयोर्यजन्नादित्वादीषु हयोर्यजन्नुदित्वादीषु इति तत्र पोहित्व
 तु ककत्वेनो गारबाडुये हितस्तु च नुक्षयमिति चत्वारो यथा अम्यति विग्रहः रेफस्य चि संगतस्य तं लुप्यते कुल
 उपसिद्धिः योस्तु इति संयोगान्तरस्य लापइति संलोपः वीष्मायामिति व्याप्तिमिच्छा वीष्मा व्याप्तिप्रतिपादयिष्यति द्यावत्
 व्याप्तिश्चैकत्वर्यः इति तत्तत्संज्ञाति संचनक्रियायाः सकलत्वं तत्त्वयः यदुवचनप्रसंगस्तु वेदनां मोनयि
 यदुवचनप्रसंगः अमानो देवताः ॥ प्रत्येकनियमकत्वेमेव सितत्रभारतः परे वर्जन इति अत्रावाशह स्पवस्थ
 तत्वात्संस्वार्थः तेन परिगृहीतं द्वयोरेव इत्युदात्तः उपरीति उपरीतिशरिणि घटं धारतीति अत्र नु उज्जरा धर्म्यमा
 त्रविबद्धेन सामीप्याभावात् द्वित्वं वाक्यादेः इति वाक्यादेस्तन्वाधनस्यास्त्याद्यर्थे युद्धिरित्यर्थः पुरा कुद
 द्यागपि स्तर्थाः अवयव इति वेदिकानां पदपाठ इत्यर्थः गतगतेति इह पुवज्ञावः सर्वपदस्य बहुव्रीहिवद्भावात्
 त्ररस्येति भावः यदुपपद्यते बहुव्रीहिवद्भावात् सर्वभूतसिलोपुबद्धौ नवनंबव्रीतिरुक्तं गति अत्र वीष्माद्या
 द्वित्वं अनेन द्वित्वसिलुक्तं स्यात् कथं भीतभीत इवशीतामदस्वः इति भारविः ॥ इवशब्देन ह प्रपत्तिरनयासा

हृष्येहिवायोगात्सत्यम् भूतोयोभूत इति चारुव्ययः तेनातभीतिर्नातकलितः चिन्मः रिलम्नः शिखरिखुण्डन्यस्य
 गतासिञ्ज ॥ दीराः दीराः परिलघुपयः आतसा चोपभुञ्ज्यति मयहूतः एकस्यापिरेवतलम्यास्ततयावेस्था
 तुचमेदप्रकल्प्यवीप्सावोधाः मरुं मरुं नुहति इत्यत्रमेदस्वतोसदगामिने मरुं नुहति इत्यन्वयोवोधाः
 क्रियासन्निविहारेणः पुन्यभृशार्थे वेत्तयः केमव्यतिहारे इति क्रियावित्तिस्ये इत्यर्थः दलहृयइत्यादि ॥ हलहृय
 आबभावः आबः उपभावः अन्यान्यपरस्यमित्यत्र दलहृयि आप्रप्राप्तः सनेत्यर्थः अन्यान्यमित्यत्र प्रत्ययान्वयादिति प्र
 तुः अप्रः सनेत्यर्थः अन्यान्यग्रयइत्यत्र इत्यत्रसमास्तत्वेकैनेत्यर्थः नञ्चिनाप्रत्ययानामनतत्वात्कात्स्न्य
 नाभिधातुमशक्यत्वात्तुक्तेति श्रुत्यर्थमाह शेषा इति उक्तं भ्यान्येषोद्याः निपातनात्साधवो निपात्याः किन्तः
 सख्यापरिपुञ्जे इति दौविक इति दौविकायांभवः इति विग्रहः कारकादित्यरा एकारस्यास्य निपात्यते प्रा
 प्राप इति प्य रापायायेविकारः उपत्राप्यादेः स्वरस्याकारो निपात्यते ॥ इत्योदाह इति इत्योदाहयमिति विग्रहः
 इदमर्थः रा उपत्राप्यादेरात्वे निपात्यते कृत्स्न इत्येवाह इति तत्रवाहोवावित्वा इत्यस्यात्त्व दीर्घसंज्ञेभो
 दीर्घसंज्ञः उपत्राप्यादेरात्वे निपात्यते अगदस्वरस्योत्पत्तिरिति आयास इति अयेयसिभवः इति विग्रहः
 उपत्राप्यादिस्वरस्यात्त्व निपात्यते सिद्धं नन्दित्राव्यायाति यं तत्पदीपका ॥ तत्पूर्वाद्धं मभृत्पराते
 ननु व्यतुपायती ॥ अौरामकरयोत्रा लोके प्राकर प्रार्मगा ॥ कृतायामि इदीकायात हितव्याकृतिर्गना ॥ २ ॥
 इति श्रीलोकेशकरविरचितायां सिद्धां चंद्रिकाव्याख्यायां तत्पदीपकायां पूर्वार्वाद्धं समाप्तः शुभमस्तु ॥ ॥
 काविकेनासिद्धमपत्तं व्याहस्या अक्रयामर ॥ लिखिते चान्द्रिकाव्याख्याखुनाद्यम्यस्तुना ॥

